

ת"פ 39844/06/16 - מדינת ישראל נגד מקס אדרי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 39844-06-16 מדינת ישראל נ' אדרי
בפני כבוד השופט אהרון משניות

המאשימה	מדינת ישראל
נאשם	מקס אדרי
ע"י ב"כ - עו"ד נעמי משה ממח"ש	ע"י ב"כ עו"ד הרצל סמילה
נגד	

הכרעת דין

א. כתב האישום

כתב האישום שהוגש נגד הנאשם כולל שישה פרטי אישום, אשר בארבעה מהם מיוחסות לו עבירות של שוחד והפרת אמונים; אישום נוסף מייחס לו עבירות של שיבוש מהלכי משפט והפרת אמונים, ואישום שישי מייחס לו רק עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

לפי הנטען בכתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כקצין בדרגת פקד במשטרת ישראל באילת, ובשנים 2009 - 2013 שירת בתפקיד קצין אבטחה ורישוי עסקים, שמופקד בין היתר על מתן אישורים משטריים להפעלת בתי עסק, כחלק מתהליך קבלת רישיון מהעירייה, וכן אחראי על מתן אישורים משטריים לקיום אירועים תחת כיפת השמיים.

לצורך קבלת האישור המשטרי, נדרשים בעלי העסקים או מפיקי האירועים לעמוד בשורה של דרישות ותנאים שקבעה המשטרה, אשר כוללים הצגת תכנית בטיחות ותכנית אבטחה, וכן הצבה באירועים של מאבטחים מוסמכים שעברו הכשרה מתאימה, בהתאם להנחיות המשטרה. לפי הנטען בכתב האישום, במספר רב של הזדמנויות, ביקש הנאשם ואף נטל שוחד מבעלי עסקים אשר היו בקשר איתו במסגרת תפקידו, וזאת בתמורה לפעולות שונות שביצע הנאשם עבורם במסגרת תפקידו.

האישום הראשון עוסק בקשר שהיה בין הנאשם ובין אחד, אושרי גבאי (להלן: אושרי), שהינו בעל מספר בתי עסק באילת, ונדרש מעת לעת לקבל אישורים משטריים לצורך ניהול עסקיו. לפי הנטען, במהלך שנת 2012 נפגש הנאשם עם אושרי וביקש ממנו הלוואה בסך 35,000 ₪ בשל קשיים כלכליים שנקלע אליהם, תוך שהוא מבקש ממנו לא לספר על כך לאף אחד, אף לא לשותפו של אושרי לעסקים, ותוך שהוא מצין בפניו כי ישיב לו את הכסף במהלך השנה הקרובה. זמן קצר לאחר מכן, במפגש נוסף שהתקיים בין השניים, מסר אושרי לנאשם מעטפה חתומה ובה 35,000

ש"ח במזומן, בציפייה כי הנאשם יפעל עבורו בעתיד.

הנאשם שסיים את תפקידו כקצין רישוי עסקים בחודש פברואר 2013, המשיך להנחות את מחליפו בתפקיד. במהלך חודש מרץ 2013 פנה אושרי כמה פעמים לנאשם, והתלונן בפניו על ריבוי ביקורות אכיפה משטרתיות בבתי העסק שלו, שבעקבותיהן אף נרשמו לחובתו כמה דו"חות, והנאשם הנחה את אושרי כיצד לפעול, ואף הבטיח כי יפעל בעצמו כדי לסייע לאושרי. כמה חודשים לאחר מכן, פנה אושרי לנאשם וביקש כי יבדוק עבורו אם אדם מסוים דרוש לחקירה במשטרה, והנאשם בדק את הדברים במאגר המשטרה ועדכן את אושרי אודות תוצאות הבדיקה.

כמו כן, בשלושה מועדים שונים במהלך חודשים מרץ ואפריל 2013, התערב הנאשם בעניינים שקשורים לתלונות על רעש חריג שנשמע מביתו של אושרי, ומסר לאושרי לבקשתו, פרטים על מי שהתלוננו על הרעש. באחד מהמקרים יצר מצג כלפי אושרי כי הוא מטפל בהשבת רמקולים שנלקחו מביתו של אושרי ע"י שוטרים שבאו לטפל בתלונות על הרעש.

על כל המעשים המפורטים לעיל, יוחסו לנאשם בפרט האישום הראשון עבירה של לקיחת שוחד ועבירה נוספת של הפרת אמונים.

האישום השני עוסק בקשר שבין הנאשם ובין שני אנשי עסקים, ציון מסס ושמוליק אשכנזי (להלן גם שמוליק), אשר היו שותפים בכמה בתי עסק באילת, והכירו את הנאשם במסגרת עבודתו. לפי הנתען בכתב האישום, בהזדמנויות שונות ביקש הנאשם מהשניים בנפרד, סכומי כסף בשל קשיים כלכליים שנקלע אליהם. בסך הכול קיבל הנאשם מציון 8,000 ₪, בשתי פעימות, האחת בסך 5,000 ₪ בשנת 2011, והשנייה בסך 3,000 ₪ בשנת 2012. בקשה נוספת של הנאשם לסיוע כספי מציון נענתה בשלילה.

כמו כן קיבל הנאשם משמוליק סך של 10,000 ₪ בשתי פעימות שוות במועדים סמוכים זה לזה, בשנת 2012. בתמורה, סייע הנאשם לציון ושמוליק בעניינים שונים הקשורים לעבודתו וקשריו במשטרה. בין היתר הציע ציון כי יעסיק את הנאשם כשוטר סמוי בשכר, וציון בפניו כי אינו מעוניין שהמשטרה תערוך ביקורות בבי העסק שלו. במועד אחר, הבטיח הנאשם לציון כי יסייע למניעת סגירת מועדון שציון היה בו שותף, בעקבות קטטה שהייתה בו, ובמועד נוסף ביקש ציון מהנאשם כי ישלח ניידת משטרתית לאחד מעסקיו, כדי לטפל באדם שהציק לו.

בפעם נוספת מסר הנאשם לציון פרטים אודות סידורי האבטחה בעסק מתחרה, ובמועד נוסף ביקש הנאשם מציון כי יתיר כניסתם של 20 שוטרים שהיו בחופשה באילת, לבית עסק בבעלותו בלא תשלום. בגין כל המעשים הללו יוחסו לנאשם גם בפרט האישום השני עבירה של שוחד ועבירה נוספת של הפרת אמונים.

האישום השלישי עוסק בקשר שבין הנאשם ובין אחד בשם אפנדי טליע, שבבעלותו חברת אבטחה בעיר, אשר נדרש מעת לעת לקבל אישור משטרה לשם ניהול החברה. לפי הנתען בכתב האישום, במהלך שנת 2012 נפגש הנאשם עם טליע, סיפר לו כי הוא נתון בקשיים כלכליים, וביקש ממנו סיוע כספי בסכום שבין 30,000 - 35,000 ₪. טליע שחשש כי אם יסרב לבקשה הנאשם יתנכל לו, השיב כי אינו יכול לסייע לעת הזו, בתואנה כי הלווה כסף לחבר אחר, ושב על הדברים גם בפעמים נוספות שהנאשם פנה אליו לבדוק אם הוא כבר יכול לסייע לו. בגין כל המעשים הללו יוחסו לנאשם גם בפרט אישום זה עבירה של שוחד ועבירה נוספת של הפרת אמונים.

האישום הרביעי מייחס לנאשם עבירה של שיבוש מהלכי משפט, ונטען בו כי בתקופה שבין ספטמבר 2012 ועד מרץ 2013, ניסה הנאשם בהזדמנויות שונות לשכנע אחד בשם מוריס והבה, שביחד עם אדם נוסף, יוחנן פורצנל שמו, הינם

בעלי חברת אבטחה שפעלה באילת, במישרין ובעקיפין, לבטל תלונה שהגיש נגדו במח"ש, בטענה כי הוא מפלה לרעה את החברה שלו ופוגע בעבודתה.

לפי הנטען, הנאשם המליץ על חברות אבטחה אחרות, ופסל על הסף את אפשרות העסקתה של החברה של מוריס, בתשובה לפנייה של תחקירנית שהתחזתה למי שמבקשת לקיים אירוע באילת, והמפגש בין הנאשם והתחקירנית הוקלט וצולם בחשאי, פרטים ממנו פורסמו בתקשורת, ובעקבותיו אף הוגשה תלונה למח"ש. כאמור, הנאשם פנה גם למורים וגם לשותפו בכמה הזדמנויות, ואמר כי יפעל לקדם את פעילות החברה שלהם, אם תבוטל התלונה במח"ש.

האישום החמישי עוסק בקשר שבין הנאשם ובין אחד בשם אהרון עמנו (להלן: אהרון), שהיה בקשרי ידידות עם הנאשם, ופנה אליו מעת לעת בבקשות שונות לסיוע מתוקף תפקידו כשומר. בין היתר ניסה הנאשם לסייע לאהרון לבטל דו"ח שקיבל על עבירת תנועה שביצע, וכן מסר לאהרון פרטים בכמה הזדמנויות על פעילות אכיפה מוגברת של משטרת התנועה באילת, וכן פרטים על פעילות אכיפה לאיתור שוהים בלתי חוקיים ושל מהגרים לא חוקיים, כולל פרטים על מועדי הפעילות, מיקומה ומערך הכוחות שמשתתף בה. בגין כל המעשים הללו יוחסו לנאשם בפרט אישום זה עבירה של שיבוש מהלכי משפט ועבירה נוספת של הפרת אמונים.

האישום השישי עוסק בקשר שבין הנאשם ובין אחד בשם אבי מסס (להלן: אבי), אף הוא בעל חברת אבטחה בעיר, שנזקק מעת לעת לקבל אישורים מהמשטרה, באמצעות הנאשם, במהלך פעילות החברה. לפי הנטען בכתב האישום הנאשם נפגש עם אבי ביוזמתו וביקש ממנו עזרה בסך 30,000 ₪ מפני שנקלע למצוקה כלכלית. אבי השיב לו כי בשל יחסי העבודה ביניהם לא ראוי שהוא יסייע לו, ובהמשך מסר כי ישקול את בקשתו, והתחמק באמתלות שונות מלהשיב לנאשם תשובה עניינית, למרות שהנאשם שב ופנה אליו בעניין זה. גם בגין מעשים אלו יוחסו לנאשם עבירה של שוחד ועבירה נוספת של הפרת אמונים.

אציין כבר עתה כי בכתב האישום בנוסחו המקורי היו לא מעט טעויות, ואכן 10 חודשים לאחר הגשת כתב האישום, ביום 19.4.17, הגישה המאשימה בקשה לתיקון כתב האישום, ובהסכמת ב"כ הנאשם, בית המשפט הורה על תיקון כתב האישום כמבוקש. ועדיין נותרו אי דיוקים בכמה פרטים בכתב האישום, גם בתיאור העובדות וגם בסעיפי העבירה המיוחסים לנאשם. כך למשל בפרט האישום הרביעי, בסעיף 12, נכתבו המילים: **"לאחר שהבהיר הנאשם למוריס כי התנהלותו פגעה קשות בפרנסתו..."**, ומהקשר הדברים נראה כי מדובר בטעות, וצריך להיות הפוך, שמוריס הבהיר לנאשם כי התנהלותו (של הנאשם) פגעה בפרנסתו (של מוריס). זאת ועוד, באותו פרט אישום, גם בסעיף 12 וגם בסעיף 14, מוזכר "נאשם 2" שכנראה היה קיים בגלגול קודם של כתב האישום, אך אינו קיים בנוסח הנוכחי.

באשר לסעיפי העבירה, גם בפרט האישום השלישי וגם בפרט האישום השישי, נטען כי הנאשם ביקש שוחד, אך לא קיבל את מבוקשו. לכן לסעיף 290 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין) שיוחס לנאשם בפרט אישום אלה, היה צריך לצרף את סעיף 294(א) אשר קובע כי **"המבקש או המתנה שוחד, אף שלא נענה, כמוהו כלוקח שוחד"**.

סיכום העבירות שמיוחסות לנאשם בכתב האישום הוא כדלקמן:

1. שתי עבירות של לקיחת שוחד, לפי סעיף 290 לחוק העונשין, בפרט האישום הראשון והשני.
2. שתי עבירות של שוחד, לפי סעיף 290 ביחד עם סעיף 294(א) לחוק העונשין, בפרט האישום השלישי והשישי.

3. 5 עבירות של הפרת אמונים, לפי סעיף 284 לחוק העונשין, בכל פרטי האישום, למעט פרט האישום הרביעי.

4. שתי עבירות של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין, בפרטי האישום הרביעי והחמישי.

ב. המענה לכתב האישום

9 חודשים ויותר לאחר הגשת כתב האישום, ביום 29.3.2017, הגיש ב"כ הנאשם מענה מפורט לכתב האישום, וכבר בתחילתו הבהיר כי בשונה מהנטען בכתב האישום, מי שמופקד על מתן אישור משטרה לאירועים תחת כיפת השמים הוא מפקד המרחב או סגנו, מדרגת סנ"צ ומעלה, בעוד תפקידו של הנאשם היה להכין את החומר לקראת מתן האישור.

לעצם העניין, הנאשם הודה ברוב העובדות שבכתב האישום, חלק על חלק מהפרטים, וכפר מכל וכל בטענה כי לקח שוחד או כי הפר אמונים במסגרת תפקידו. לדבריו, מדובר בחברים קרובים שלו, שהוא ביקש מהם עזרה כספית כאשר נקלע למצוקה כלכלית, מתוך כוונה להשיב להם כשמצבו ישתפר, והוא לא נתן יחס מיוחד לאותם חברים בשל העזרה שקיבל מהם. לכן, לשיטתו, היה במעשיו לכל היותר עבירה משמעתית, שלא הגיעה כדי עבירה פלילית. להלן פירוט המענה ביחס לכל אחד מהאישומים.

ביחס **לאישום הראשון**, טען הנאשם כי בינו לבין אושרי גבאי, שהינו איש עסקים ובעל כמה מועדונים באילת, קיימת היכרות מוקדמת שכללה בילויים משותפים ומפגשים משפחתיים. לדבריו, מדובר בחברות עמוקה, שבגללה פנה לאושרי וביקש ממנו הלוואה בסך 35,000 ₪, בשל מצוקה כלכלית שנקלע אליה. אושרי אכן מסר לו מעטפה, ובה הסכום שביקש במלואו, בכסף מזומן, כמפורט בסעיפים 2 ו-3 לכתב האישום, אולם הנאשם ציין כי מעולם לא ביצע עבירה פלילית בתמורה להלוואה אותה נטל מאושרי, וכפר בטענה לפיה מתן ההלוואה יצר ציפייה אצל אושרי לפיה יפעל עבורו בעתיד. יתירה מכך, הנאשם ציין במענה כי ההלוואה הוחזרה במלואה.

אשר לדו"חות הרבים שנרשמו בבתי העסק של אושרי בהזדמנויות שונות, טען הנאשם כי מדובר בדו"חות עירייה לגביהם אין לו כל יכולת השפעה, ולכן אין כל פגם בכך שאושרי פנה אליו וביקש את עזרתו. הנאשם אישר גם כי פעם אחת בדק במחשב המשטרה, לבקשתו של אושרי ובשל החברות ביניהם, אם חברו דרוש לחקירה, אולם ציין כי מדובר לכל היותר בעבירת משמעת ולא בעבירה פלילית.

הנאשם אישר כי טיפל בכמה אירועי רעש בביתו של אושרי, ובאחד מהאירועים הללו אף פנה לקצין התורן ועדכן אותו בפרטים הידועים לו, ויש בכך כדי ללמד כי הנאשם פעל נגד אושרי למרות החברות ביניהם. הנאשם אישר כי מסר מידע אודות זהותם של המתלוננים בחלק מאירועי הרעש, אולם טען כי עשה זאת בכך לאפשר לאושרי להפיס את דעתם של המתלוננים שהיו שכניו, ולנסות להגיע להסכמה איתם, ולא בכדי לפעול כנגדם. לדבריו, לא ידע כי אחד המתלוננים ביקש שפרטיו יהיו חסויים.

בסופו של דבר, הנאשם כפר באישום שלקח שוחד וכן בכך שהפר אמונים.

ביחס **לאישום השני**, נסיבות היכרותו של הנאשם עם ציון ושמואל אינן שנויות במחלוקת. במענה לכתב האישום הכחיש הנאשם בתחילה כי קיבל מידה של שמוליק או ציון כסף, אולם בהמשך אישר כי פנה לציון שעמו היה בקשרי חברות

קרובים, וביקש ממנו סיוע כספי בשל קשיים כלכליים. כעבור ימים אחדים ציון מסר לו 3,000 ₪ במזומן, שלדברי הנאשם במענה הוחזר כעבור זמן מה לציון. הנאשם אישר כי חודשים אחדים לאחר מכן ביקש מציון סיוע כספי נוסף ולא נענה.

הנאשם הכחיש כי הייתה אליו פניה שנושאה "שוטר בשכר סמוי" מטעמו של ציון וכפר בכך שהורה למי מהקצינים בתחנה ליידע אותו בטרם יינקטו צעדים נגד ציון. כן אישר הנאשם כי ציון פנה אליו בנוגע לקטטה שהתרחשה בבית העסק שלו אך הכחיש כי סייע לו בנושא זה. הנאשם ציין כי ביקוריו במדים בעסקיו של ציון ובבתי עסק אחרים, היו לצורך ביקורת בהיותו בתפקיד, ולא נועדו לפגישה חברית או לכל מטרה אחרת זולת ביצוע התפקיד.

הנאשם אישר כי ציון עודכן על ידו אודות כשלים וליקויים של עסק מתחרה וכן שמסר לו פרטים אודות סידורי האבטחה באותו בית עסק. לטענתו, עשה זאת מתוקף סמכותו, בגיבוי מפקדיו וציין כי נהג באופן דומה גם כלפי בעלי עסקים אחרים, בכדי להזהירם שהמטרה תאכוף את קיום תנאי הרישיון שנקבעו לפאבים שהיו באותו אזור.

הנאשם אישר כי ביקש מציון לארח קבוצה של שוטרים שהיו בחופשה באילת במועדון שלו, אבל הכחיש כי הדבר נעשה בלא תשלום, וציין כי השוטרים קיבלו את התנאים המקובלים גם במועדונים אחרים של כניסה חינם ותשלום על המשקאות. גם ביחס לאישום זה, הנאשם כפר בכך שביקש או קיבל שוחד בניגוד לחוק וכן בכך שהפר אמונים.

ביחס לאישום השלישי, הנאשם אישר את היכרותו עם טליע אפנדי אך לגרסתו מדובר בהכרות מזה שנים שאינה קשורה למעמדו או לתפקידו. כן אישר הנאשם כי פנה לטליע וביקש ממנו הלוואה אך זה סרב. הנאשם כפר בטענה לפיה חשש טליע שיתנכל לו אם יסרב לבקשתו, ובהקשר זה ציין כי הוא מועסק כבר כמה שנים כסמנכ"ל בחברה של טליע והדברים כאמור אינם מתיישבים עם הטענה כי טליע חשש שהנאשם יתנכל לו. גם ביחס לאישום זה, הנאשם כפר בכך שביקש או קיבל שוחד בניגוד לחוק וכן בכך שהפר אמונים.

ביחס לאישום הרביעי, הנאשם טען כי ככל הידוע לו מי שהיה בעליה של חברת "טי ביטחון" היה טל והבה, ולא מוריס שרישיונו נשלל. לדבריו, מוריס הועזב מתפקידו כקצין מודיעין במשטרת אילת, ומאז עשה כל שביכולתו כדי לפגוע בבעלי תפקידים במשרד הרישוי וכל תלונותיו הופרכו. הנאשם הכחיש כי הפלה לרעה את מוריס, ואישר כי נפגש עם גב' גרין, והציג בפניה רשימה ממנה תוכל לבחור נותני שירות עמם היא יכולה לעבוד, ופסל על הסף אפשרות לעבוד עם חברת "טי ביטחון" שבאותו זמן לא היה לה רישיון מתאים.

המפגש עם גב' גרין תועד בלי ידיעתו של הנאשם, ובעקבות זאת פנה מוריס לכלי התקשורת והגיש תלונה במח"ש. הנאשם הכחיש כי אמר למוריס במפגש שהתקיים ביניהם בתחנת המשטרה כי אפשר לסגור את הדברים בארבע עיניים, וטען כי לאחר שהבין שהוגשה נגדו תלונה אמר למוריס שיעשה מה שהוא רוצה.

הנאשם אישר כי אמר ליוחנן, שותפו של מוריס שעליו להיזהר כעת, וכי הוא יכול להקשות עליו בהשגת עבודה, וגם לסייע לו בעניין זה, ולטענתו עשה זאת כמצג שווא מכיוון מפני שידע כי הוא מוקלט על ידי יוחנן, ואף דיווח על כך למפקדיו. לדבריו, כך נהג גם במפגש שקיים עם מוריס, שבו הציג מצג כאילו הוא מתכוון לעזור למוריס, אך בפועל לא עשה דבר כדי לסייע לו. הנאשם אישר גם כי ביקש ממוריס שיבקש ממח"ש "שירדו" ממנו (מהנאשם) כלשוננו, אולם עשה זאת בידיעה שמח"ש יתעלמו מפניה כזאת, ולדבריו כל מה שהתנהל במפגש הזה היה "בגדר מצגי שווא ובחינת כל צד את הצד השני" כפי שנכתב בסעיף 48 למענה.

ביחס לאישום זה הנאשם כפר כי עשה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי, וכפר בעבירה של שיבוש מהלכי משפט שיוחסה לו באישום זה.

ביחס **לאישום החמישי**, הנאשם אישר כי היה ביחסי חברות עם אהרון עמנו, ואישר גם כי אמר לו לבקש מהשוטר בן עמי שרשם לו דו"ח תנועה שיתקשר אליו. הנאשם אישר עוד כי לאחר שלא עלה בידו לשוחח עם השוטר, ייעץ לאהרון לשלם את הדו"ח תוך 48 שעות לכל היותר, דבר שעשוי למנוע את התעדכנותן של הנקודות ורישומן, וטען כי אין בכך כל פגם וכי כך נוהגים לעיתים מזומנות בבתי משפט לתעבורה.

בהמשך הורה הנאשם לאהרון עמנו להגיע לתחנה כדי שסייע לו, כאשר התכוון להפנות את אהרון לגורמים הרלוונטיים כדי שיוכל להגיש בקשה להמרה באזהרה או להגיש ערעור על הדו"ח, ומדובר בהליך רגיל ומקובל. עם זאת, הנאשם כפר בכך שעדכן את אהרון על מבצעי אכיפה של משטרת התנועה, וכן כפר בכך שמסר בידיו מידע שקשור לביצוע פעילות אכיפה נגד שוהים בלתי חוקיים, תוך שהוא מצוין כי נושא זה אינו מצוי כלל בטיפול של המשטרה. גם ביחס לאישום זה, הנאשם כפר כי עשה דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי, וכפר גם בכך שהפר אמונים.

ביחס **לאישום השישי**, הנאשם אישר כי הוא מכיר את אבי מסס, וגם לא שלל את האפשרות כי נפגש עמו, אך הוא מכחיש כי שוחח עמו על דבר שאינו חוקי, ומכחיש גם כי פנה לאבי בבקשה לסיוע כספי וזה סרב לאור יחסי העבודה ביניהם. גם ביחס לאישום זה, הנאשם כפר בכך שביקש או קיבל שוחד בניגוד לחוק וכן בכך שהפר אמונים.

ג. נקודות המחלוקת בין הצדדים

להלן אפרט את נקודות המחלוקת בין הצדדים ביחס לכל אחד מפרטי האישום, בהינתן בחינת גרסתו של הנאשם במענה אל מול המעשים והעבירות שיוחסו לו בכתב האישום:

ביחס **לאישום הראשון**, הנאשם מאשר כי ביקש, וקיבל, מאושרי גבאי סכום של 35,000 ₪, אולם בשונה מהנטען בכתב האישום, הוא מכחיש כי הדבר יצר ציפייה אצל אושרי לפיה יפעל עבורו בעתיד, טוען כי מדובר בהלוואה שהוחזרה במלואה, כאמור בסעיף 7 למענה, וטוען גם כי מעולם לא ביצע עבירה פלילית בתמורה להלוואה אותה נטל מאושרי, וגם לא הפלה את אושרי לטובה לעומת בעלי עסקים אחרים.

ביחס **לאישום השני**, הנאשם מכחיש כי קיבל 5,000 ₪ מציון מסס בשנת 2011, מכחיש גם כי קיבל סכום זה משמוליק אשכנזי בשנת 2012, ומאשר רק כי קיבל מציון בשנת 2012 סכום של 3,000 ₪, שאף אותו החזיר כעבור זמן מה, כאמור בסעיף 25 למענה. הנאשם מכחיש גם כי בתמורה להלוואה האמורה, סייע לציון בעניינים הקשורים לתפקידו, בניגוד למקובל.

ביחס **לאישום השלישי**, הנאשם מאשר כי ביקש הלוואה ממר טליע, ומאשר גם כי לאחר שנענה בשלילה, פנה פעמים נוספות למר פנדי בעניין זה. עם זאת, הנאשם טוען כי לא סביר שמר אפנדי חשש כי אם יסרב הנאשם עלול להתנכל לו, בהינתן העובדה שכבר כמה שנים שהנאשם מועסק ע"י מר פנדי ומשמש כסמנכ"ל של החברות ששייכות לו.

ביחס **לאישום הרביעי**, הנאשם מודה במרבית העובדות שמפורטות באישום זה בכתב האישום, אולם טוען כי ההנחיות שנתן לתחקירנית גב' גרין עם אילו חברות אבטחה היא יכולה לעבוד ועם אילו לא, ניתנו משיקולים ענייניים בלבד, בהתאם לרישוי שניתן לחברות השונות. הנאשם טוען עוד כי הדברים שאמר למוריס והבה ולשותפו יוחנן במפגשים

שהתקיימו ביניהם, שבהם שידל כביכול את בני שיחו לבטל את חקירת מח"ש בעניינו, נאמרו על ידו בידיעה שהמפגשים מוקלטים, ולא היו אלא מצגי שווא שנועדו לבחון את רצינות הכוונות של הצד השני, ובידיעה שהיחידה החוקרת לא תפסיק חקירה שנמצאת בעיצומה, גם אם המתלונן יבקש זאת.

ביחס לאישום החמישי, הנאשם מאשר את העובדות שמפורטות באישום זה, אולם טוען כי אין פסול במעשיו, מפני שמדובר בדברים שנעשו בשקיפות מלאה, ובהנחיות לגיטימיות בדבר האפשרויות שעומדות בפני חברו שקיבל דו"ח תנועה כיצד לנהוג, ואין בכך הפרת אמונים. הנאשם מאשר גם כי חברו פנה אליו בבקשה לבדוק אם מתקיימת בעיר פעילות אכיפה נגד שוהים בלתי חוקיים, אולם מכחיש כי מסר פרטים כלשהם על הפעילות האמורה, ועל אופן הפעולה של היחידה שעוסקת בכך, שאיננה יחידה משטרתית, אלא כפופה לרשות האוכלוסין וההגירה.

ביחס לאישום השישי, הנאשם כופר בטענה כי ביקש מחברו אבי מסס עזרה כספית כלשהי, וטוען כי מעולם לא ביקש ממנו סכום של 30,000 ₪, כנטען בכתב האישום.

בסופו של דבר, נוכח כפירת הנאשם, נשמעו הוכחות בתיק, שבמהלכם העידו 25 עדים במסגרת פרשת התביעה ו-5 עדים העידו במסגרת פרשת ההגנה, והעדויות הללו תועדו בלמעלה מ-800 עמודי פרוטוקול. כמו כן, הוגשו 183 מוצגי תביעה, כולל מאות רבות של עמודים שבהם תמלולי האזנות סתר, וכן הוגשו 9 מוצגים מטעם ההגנה.

להלן אסקור בקצרה את תמצית הראיות שהוגשו במסגרת פרשת התביעה, לאחר מכן את תמצית הראיות שהוגשו במסגרת פרשת ההגנה, כאשר העדויות של אנשי העסקים, וראיות נוספות שקשורות בעבירות ובמעשים שמיוחסים לנאשם בפרטי האישום, יובאו במסגרת פרק נפרד שיעסוק בהכרעה במחלוקות העובדתיות שבין הצדדים וקביעת ממצאים עובדתיים בכל אחד מפרטי האישום. לבסוף אדון בסוגיות המשפטיות שעולות בתיק זה, ואכריע בעניין אשמתו של הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ד. פרשת התביעה

דומה כי ניתן לחלק את העדויות שנשמעו במסגרת פרשת התביעה לשתי קבוצות: הקבוצה האחת קשורה למעטפת של כתב האישום, והיא כוללת את חוקרי מח"ש, ואת השוטרים ששירתו עם הנאשם ויכולים לשפוך אור על מעשיו, והקבוצה השנייה קשורה לליבת כתב האישום והיא כוללת אנשי עסקים שהיו בקשר כזה או אחר עם הנאשם, והם קשורים באופן ישיר למעשים שמיוחסים לנאשם בפרטי האישום השונים. כפי שציינתי לעיל, תמצית העדות של אנשי העסקים השונים שנזכרים בכתב האישום תובא בפרק שעוסק בקביעת הממצאים העובדתיים, בפרטי האישום הרלבנטיים לכל אחד מהעדים בקבוצה זו. להלן אסקור את העדויות של יתר עדי התביעה.

1. עדויות של חוקרי מח"ש

עד תביעה 1 אלון שפיצר (מס' 36 בכתב האישום)

עדותו של העד היא הראשונה שנגבתה במסגרת פרשת התביעה, והיא נשמעה בבית המשפט בתאריך 20.4.17. בתחילת עדותו ציין העד כי הוא חוקר במח"ש מזה כ-5 שנים, והחל לעבוד במח"ש בשנת 2012. העד הוסיף כי בשנה האחרונה הוא אחראי תחום סייבר ומיצוי ראיות דיגיטאליות של המחלקה, ולפני כן היה חוקר בצוות החשיפה שחקר את התיק נשוא כתב האישום. חלף חקירתו הראשית של העד, הוגשו בהסכמה 41 מוצגים אשר רובם הגדול הוא אמרות

ותמלולים של חקירות הנאשם, וכן מסמכים נוספים שקשורים לחקירה, שרובם לא נערך ע"י העד, אולם כל המסמכים הללו הוגשו באמצעותו, בהסכמת ב"כ הנאשם.

בחקירתו הנגדית ציין העד כי בשבוע החשיפה של הפרשה, הוא עבד בשלוחה של מח"ש באילת. העד פירט את הפעולות שביצע בעצמו, והוסיף כי לא השתתף בחקירת הנאשם, ואינו בטוח שיכול לזהותו. בהמשך נשאל העד באופן ספציפי על דו"ח צפייה בסרטון מיוטיוב שערך בתאריך 19.5.2013 (מזכר שסומן ת/40). העד השיב כי קיבל משימה להוריד את הסרטון, לצפות בו ולערוך דו"ח צפייה וכך עשה. כשנשאל ממי קיבל את ההנחיה השיב כי אינו זוכר במדויק, אך ככלל הנחיה כזאת ניתנת מראש הצוות. עוד נשאל העד מדוע לא בוצע תמלול של הסרטון וכיצד הצליח לתמצת סרטון של 11 דקות בשבע או שמונה שורות. על כך השיב כי אין זה מתפקידו לתמלל את הסרטון, וכי הוא כתב את עיקרי הדברים, ביחס להתנהלותו של הנאשם מול גב' גרין, שהציגה עצמה בפני הנאשם כמי שמבקשת הנחיות ביחס לאירוע שהיא מתכוונת לערוך באילת, אולם הוא עצמו לא פגש את גב' גרין.

בהמשך עדותו ציין העד כי הוא אינו מפעיל או איש מודיעין במח"ש, מעולם לא עסק בעניינו של מוריס והבה, מלבד העובדה שראה אותו והוא יודע שנגבתה ממנו עדות במסגרת החקירה של תיק זה. העד ציין עוד כי ככלל, במסגרת החקירות שביצע היה מעיין בחומרים המודיעיניים שהיו מתקבלים בתיקים, אולם אינו זוכר אם ראה חומר מודיעיני על העד והבה.

בהמשך החקירה הוצג לעד המזכר שסומן ת/37, אשר נכתב בו כי "**מבחינת מחת"ק של אושרי, עולה כי היו לו 158 התקשרויות עם שוטרים. בתקופה שבין 05.04.12-22.05.13**". העד נשאל האם זה כולל את הנאשם והשיב כי לנאשם יש עמו 110 התקשרויות מעבר לכל אלו, וכן הבהיר כי 158 התקשרויות יכולות להיות "**גם עם שני אנשים**" (עמ' 30 ש' 26). כן נשאל העד כיצד ניתן לדעת מי הם אותם שוטרים עמם היו לו 158 התקשרויות אם זה לא מצורף לחומר, ועל כך השיב כי אם לא צורף נספח, אז ניתן לסנן את זה מהמחת"ק עצמו שמצורף כמובן לחומר החקירה.

העד נשאל באשר לבדיקות שביצע בחשבון הבנק של הנאשם, והשיב כי היו לנאשם מספר חשבונות בנק וכי יש מזכרים רבים בנושא. הוצג לעד מזכר ביחס לניתוח שביצע במסמכי הבנק של הנאשם והעד השיב כי אינו יכול לזכור לאחר זמן כה רב את מסקנות הניתוח, כאשר בינתיים ביצע ניתוחים רבים של חשבונות רבים ומעורבים רבים.

עד תביעה 2 דרור תא שמע (מס' 33 בכתב האישום)

העד הוא חוקר במח"ש מזה כ-9 שנים, ובמועד העדות היה ראש שלוחת דרום. נכון למועד חקירת התיק היה בין הוותיקים שבצוות החשיפה, ריכז את הפעילות באילת ובשבלים הראשונים של החקירה עיכב את הנאשם. חלף חקירתו ראשית של העד הוגשו באמצעותו המוצגים ת/60-ת/65.

העד נשאל על המבנה הלוגיסטי של הצוות שחקר את התיק וכן הוצג לו דו"ח העיכוב בצירוף זיכרון הדברים שערך (סומן ת/62). בנוגע לדו"ח נשאל האם היה מעורב גם במעצרו של הנאשם, והשיב כי לפי מה שזכור לו הוא לקח חלק רק בעיכוב, ואילו על המעצר הודיעו לנאשם החוקר איתן סלוצקי וראש הצוות שחר חמדי, כאשר לאחר מכן הנאשם נלקח לביתו בכדי לערוך שם חיפוש וגם שם נכח העד אך לא ערך בעצמו את החיפוש באופן פיזי. עוד נשאל העד מדוע דו"ח העיכוב המודפס נכתב מספר ימים לאחר עריכת הדו"ח הידני, כאשר האחרון נערך סמוך לפעולת העיכוב, ועל כך השיב כי בתיק בוצעו פעולות חקירה רבות שהעסיקו את הצוות ומיד כשהתפנה ערך את הדו"ח ואינו רואה בכך כל בעיה.

העד התבקש לתאר את סדר הפעולות שביצע מרגע שביקש ממפקד המרחב לזמן את הנאשם בכדי לעכבו ועד העיכוב בפועל, והשיב כי אינו זוכר מה עשה בדיוק במקרה זה אך תיאר את הפעילויות המתבצעות בדרך כלל: פונים למפקד התחנה ורק הוא זה שיודע כי אותו שוטר חשוד בעבירות מסוימות, כל זאת בכדי לא לבייש את החשוד, לאחר מכן פוגשים את החשוד מציגים לו תעודה ומפרטים בפניו את החשדות, ובמעמד זה החשוד מתבקש למסור את הפלאפון ואת התעודה שלו. בדו"ח העיכוב אותו ערך העד נכתב **"...החשוד הוזר על ידי ונאמרו לו זכויותיו"** (מתוך הדו"ח וכן ציטוט מהפרוטוקול בעמ' 45 ש' 22) ולכן נשאל העד על מה הוזר הנאשם ומה נאמר לו, ועל כך השיב כי מדובר באזהרה רגילה בה הוא מפרט בפני החשוד את החשדות נגדו, מציין את זכותו להיוועץ בעורך דין, מציין כי אינו חייב להגיד דבר וכי דברים שיגיד עלולים לשמש כראיה נגדו.

עוד נשאל העד מדוע גם בדו"ח הידני שנערך המעיד על אמינות העריכה שנערך בזמן אמת לכאורה, לא נכתב כי הנאשם הוזר וכן מה נאמר באזהרה שלו, והשיב כי האקט של העיכוב הוא קצר מאוד ונעשה בנוכחות המפקד, שאינו שותף בהליך החקירה נגד החשוד. לכן שאר הפרטים לרבות האזהרה מוצגים לחשוד כאשר הם מגיעים עמו לרכב בנייתוק מגע מהמשטרה. במהלך החקירה ציין ב"כ המאשימה כי בין עריכת הדו"ח הידני לבין עריכת זיכרון הדברים חלפו בסה"כ יום אחד ושעה אחת נוספת (עמ' 49 ש' 14).

מעדותו של העד עולה כי הלך רוחו של הנאשם לא היה חריג ובאופן כללי הנאשם שיתף פעולה. העד נתבקש להסביר מה הרעיון העומד מאחורי ניתוח תיק רישוי עסקים של חברת "טל ניהול" (ת/65), והשיב כי התיק הגיע לידיהם ומאחר והם אינם אנשי רישוי, הם בודקים מה הנגיעה של החשוד באותו תיק. העד הדגיש כי ככלל, החוקרים אינם בוחנים כשלים הקשורים באותו העסק אלא רק מה שרלוונטי לחשוד.

העד נשאל מדוע ערך בדיקה רק באשר לעסק הנ"ל, בבעלותם של טל ומוריס והבה, והשיב כי מדובר בחקירה שהתנהלה באופן סמוי ומהדינמיקה של החקירה הוא מעריך כי עלה השם הזה, אם זה מהאזנות סתר שבוצעו או מעדויות שנגבו שבהן עלה השם. העד הוסיף כי יכול להיות שניתח עוד תיקי רישוי אך אינו זוכר, מכל מקום לטענתו יש להציג שאלה זו בפני ראש הצוות שחר ולא בפניו.

העד נשאל אם מוריס והבה עבדו אצלם במח"ש כסייען או מקור או כל דבר אחר והשיב כי אינו זוכר, אך יודע שמוריס הוא עד בתיק. העד הוסיף כי אינו יודע אם היה משא ומתן באשר למתן הטבות כלשהן (סגירת תיקים, מתן רישיון וכו') למוריס בתמורה לשיתוף פעולה, והשיב כי אף אם היה הוא לא היה שותף בשיח מסוג זה.

בהקשר זה הובהר לעד כי מוריס והבה הוא קצין משטרה לשעבר שמעורב במגוון אירועים פליליים ואף נעצר בעבר לאחר שמסר דיווח כוזב על כך שנשדד ולבסוף יצא דובר שקר בפולגרף. עוד הובהר לעד כי מדובר בעסק שפעל ללא רישיון כלל, ולכן נשאל מה רצה להוכיח בבדיקה שערך בתיק הרישוי של העסק "טל ניהול", גם על כך השיב העד כי יש להפנות את השאלה לשחר ראש הצוות שאולי יידע טוב ממנו את ההתנהלות. העד הוסיף כי הוא מצדו פירט היטב בבדיקתו את מה שנראה בעיניו רלוונטי.

העד נשאל על ידי בית המשפט האם בבואו לבדוק את תיק הרישוי של "טל ניהול" ידע מה מצפה לו בבדיקה, והשיב כי מאחר ומדובר בחשד לעבירת שוחד, שמות של עסקים שונים עולים ממגוון אינדיקציות בתיק ועל כן נערכת בדיקה, אך אינו יודע מה בדיוק תעלה אותה בדיקה ולכן הבדיקה מתמקדת במה שרלוונטי לצורך החקירה.

העד נשאל האם בבדיקה שלו בחתך של כל התיק מצא התנהלות לא סבירה של הנאשם, והשיב כי מדובר בנייתוק

אובייקטיבי, והעין הבוחנת היא לא עין שמחפשת דברים מפלילים. לדבריו, בשלב הראשון מחפשים נגיעות הקשורות לחשוד בכדי שאולי בזמן החקירה יטחו הדברים בפני החשוד ותינתן לו ההזדמנות להתגונן.

עד תביעה 3 אמיל לוינסקי (מס' 44 בכתב האישום)

העד אף הוא חוקר במח"ש ובמסגרת חקירתו הראשית חלף עדות הוגשו מוצגים ת/46-ת/53.

בחקירתו הנגדית עומת העד עם הסתירה בדבריו, בכך שמחד ציין כי הוא מקפיד לכתוב דוחות בזמן אמת ומאידך השיחה עם מוריס בוצעה במהלך המחצית השנייה של שנת 2012, ואילו הדו"ח על כך נערך חצי שנה ויותר לאחר מכן, ביום 26.6.13. העד השיב כי השיחה עם מוריס והבה הייתה פעולה שאינה קשורה באופן מובהק לתיק ובשל כך, כנראה, לא העלה אותה על הכתב בזמן אמת. אולם ברגע שהתבקש לעשות כן על ידי חוקרת בשם אדרה בכדי להשלים את התמונה המלאה, ערך את המזכר ואף ציין את הסיבה לאיחור.

העד נשאל עוד כיצד ייתכן שבזמן החקירה הסמויה, יצר קשר עם מוריס ושיתף אותו כי פנייתו לכולבוטק עלולה לשבש את החקירה אף שמדובר באזרח שאינו "נקי כפיים" (עמ' 65 ש' 2), ומי הנחה אותו לערוך את השיחה כאמור. העד השיב כי אינו יודע אם מוריס נקי כפיים או לא והניח שקיבל את ההנחה על ידי הממונים עליו מאחר ופנייתו של מוריס לכולבוטק הייתה עלולה לפגוע בחקירה ולגרום לחשיפת פרטים אודותיה.

העד נשאל מהיכן בוצעה ההקלטה המקורית שהקליט מוריס ומדוע לא הועבר מכשירו של מוריס כדי לבצע בדיקה אצל מומחה מחשבים בכדי לוודא שההקלטה מקורית, מדוע לא ווידאו כי נתפס כל החומר ולא הושארו הקלטות אחרות אצל מוריס, ומדוע לא בדקו האם בוצעו שינויים בהקלטות. העד השיב כי אינו יודע באיזה מכשיר בוצעה ההקלטה המקורית ואם נעשה שימוש במכשיר הקלטה משטרת. העד אישר כי מבדיקה בתיק החקירה לא נמצא תיעוד כי מישהו מהצוות דרש שתבוצע בדיקה לבחינת אמינות ההקלטות אך אינו יכול לשלול או לאשר. אולם העד שלל את האפשרות שהוא ערך בעצמו בדיקה כזאת.

גם עד זה נשאל אם הוא הפעיל מודיעינית את מוריס והבה והשיב כי חוקר אינו מפעיל מודיעינית אף אחד ולמטרה זאת יש את מחלקת המודיעין. עם זאת, העד ציין כי כאשר מתנהלת חקירה ניתן לפנות לצד כלשהו ולבקש ממנו שיבצע פעולות כאלה ואחרות, אך החוקר אינו מפעיל אותו ולא מבטיח לו דבר בעניין תגמולים, והכול עובר דרך המודיעין.

באשר למזכר נוסף (ת/50), העד אישר כי נפגש עם מוריס בתאריך 11.2.13 ובתאריך 12.2.13, וכי בשני המועדים הללו מסר בידיו מכשירי הקלטה שונים והכול נעשה בהנחיית הממונים עליו ובמקרה זה מדובר בהנחיית ראש הצוות. העד נשאל האם הדריך את מוריס באשר לשימוש במכשירי ההקלטה ואם ביצע פעולות המבטיחות כי מוריס לא יוכל "להתעסק עם המכשיר" (עמ' 77 ש' 19-20), ועל כך השיב כי הוא עצמו לא עשה כן, אך הוא מתאר לעצמו כי הוא תודרך על ידי אנשי מח"ש אחרים כיצד להשתמש במכשיר.

בסיפא של אותו מזכר צוין כי ביום השני בו פגש העד את מוריס העביר לידיו מכשיר הקלטה נוסף, אחר, מאחר והראשון לא הקליט מסיבה טכנית ולכן הועבר לבדיקה אצל אחראי מ.ט במח"ש. בהקשר לכך נשאל העד האם ניסה להבין ממוריס מה קרה ומדוע לא בוצעה ההקלטה, ועל כך השיב כי אם אין על כך תיעוד, הוא לא יצר קשר עם מוריס בכדי להבין את העניין והוא גם לא היה אמור לעשות זאת, מפני שמדובר בפן מקצועי של מכשיר ההקלטה ואין לו הסמכה מיוחדת לעסוק בזה. העד שב והדגיש כי אין לו ידיעה אם מוריס שימש כמקור של מח"ש וכי הוא פגש בו כעד בתיק

בלבד.

עד תביעה 4 שחר חמדי (מס' 31 בכתב האישום)

העד הינו קצין באגף תכנון של המשטרה ובמועד חקירת התיק שימש כראש צוות חשיפה במח"ש, ובמסגרת עדותו הוגשו באמצעותו חלף חקירה ראשית המוצגים ת/69-ת/132.

בחקירתו הנגדית ציין העד כי בתחילה התיק היה בטיפולו של צוות דרום במח"ש, וכי רק לאחר מכן כאשר החקירה הפכה גלויה התיק עבר לצוות החשיפה והתחומים נחלקו בין החוקרים. העד העיד כי למיטב ידיעתו הכול התחיל מפניה של מוריס והבה למח"ש בטענה כי יש בידיו חומרים מפלילים על שוטרים, וציין כי בסופו של דבר החקירה הגלויה התמקדה הרבה פחות בחומרים אותם מסר מוריס (עמ' 21 ש' 20-21). העד לא ידע כמה זמן נמשכה החקירה ומשכך סייע בעדו ב"כ המאשימה והבהיר כי החקירה החלה בעקבות תלונתו של מוריס והבה בספטמבר 2012, עברה לצוות החשיפה באפריל 2013 ובסוף יולי 2013 בוצעו המעצרים.

גם עד זה נשאל מי הפעיל את מוריס והבה, והשיב כי הקשר של מוריס והבה במסגרת התיק הנ"ל היה אתו, עם החוקרים ועם דני. העד התקשה להשתמש במונח "הפעיל" אך אישר כי בדק עם מוריס עד כמה הוא מוכן לשתף פעולה בתיק, והדגיש כי כאשר נפגש אתו תמיד דאג לתעד ולהקליט את תוכן המפגש. מוריס השיב כי הוא מוכן לשתף פעולה באופן מלא עם צוות החקירה, לרבות בדרך של פגישות עם הנאשם והקלטתן. העד אישר כי מוריס נשלח על ידו לבצע פעולות שסייעו לאמת את הדברים אותם מסר בתלונתו (עמ' 24 ש' 13 - 14).

בעדותו הכחיש העד כי מוריס קיבל טובת הנאה כלשהי ממח"ש (עמ' 25 ש' 1-11), וציין כי החקירה קרמה עור וגידים על רקע תלונתו של מוריס והבה. בהמשך, נשאל העד מה הסנכרון בין מוריס למח"ש והשיב כי מאחר והתיק היה קודם בטיפולם של צוות דרום החיבור הראשוני עם מוריס היה באמצעותם.

העד נשאל איזה מגע היה בינו ובין הנאשם, והשיב כי פגש בו לראשונה ביום מעצרו, מועד שבו החלה החקירה הגלויה. הנאשם עוכב על ידי חוקרים אחרים והעד פגש בו בתחנת המשטרה או ביציאה ממנה, הציג את עצמו בפני הנאשם והבהיר לו את זכויותיו לפני שנחקר. העד הוסיף כי במהלך חקירת התיק היה נוכח בחלק מחקירות הנאשם וכי המפגשים שלו עם הנאשם מתועדים. העד נשאל האם האזהרה שניתנה לנאשם על ידו במפגש הראשון ביניהם מוקלטת אף היא, והשיב כי מדובר במשהו דינאמי ובזמן זה היה בפעילות מבצעית שקשורה בביצוע כלל המעצרים, וכראש הצוות לא נשא עליו מכשיר הקלטה.

בהמשך, הוצגה לעד טענתו של הנאשם לפיה הנאשם טוען כי הפעם הראשונה בה פגש את העד הייתה כאשר הגיע למשרדי מח"ש בירושלים, ועל כך השיב כי הנאשם משקר (עמ' 28 ש' 23). העד הוסיף כי פגש בו כבר קודם ואף היה ביניהם שיח קצר בו הוא מביע אמפתיה כלפיו, כמו כן ציין העד כי נכח גם במהלך החיפוש בביתו של הנאשם שבוצע קודם המפגש בחדרי החקירות. גם במהלך החיפוש, בו נכח העד לטענתו זמן לא מבוטל, שוחח עם הנאשם ואף אישר לו לבצע שיחת טלפון שכלל לא הייתה מותרת לו על פי דין. כאשר נשאל מה בדיוק אמר לו נצמד העד לדו"ח שכתב בזמן אמת והקריא ממנו (ת/84). העד עומת עם הטענה כי החוקר דרור ערך מזכר משלו במסגרתו עדכן את החוקר איתן כי הנאשם הוזהר על ידו. משכך נשאל העד מדוע לא צוין על ידי דרור במזכר כי גם העד הזהיר את הנאשם בעצמו, ועל כך השיב העד: "יכול להיות שגם דרור הזהיר אותו, זה לא סותר..". (עמ' 32 ש' 1-2).

העד נשאל האם היה לו מגע עם שמואל אשכנזי, שהיה אחד מהחשודים שנעצרו והובאו לחקירה, והשיב כי אינו זוכר אך אם היה מגע כלשהו הכול בא לידי ביטוי בתיעוד. עוד נשאל העד אם היה לו עניין אישי עם שמואל ואם הכיר אותו מחוץ למסגרת עבודתו והשיב כי לא הכיר את שמואל לפני או אחרי העבודה על התיק.

העד נשאל אם היה מקרה בו הוא אמר לנאשם בחקירה: **"אני אומר לך, תעזור לי להביא את שמואל אשכנזי, אני כבר אדאג לך בעניינים שלך"** (עמ' 34 ש' 16-18), ועל כך השיב כי אינו זוכר דבר וכי זה לא הסגנון שלו, וחזר על עדותו כי השיחות עם הנאשם נערכו רק בחדרי החקירות שיש בהם הקלטה, ולכן על פני הדברים אמור להיות לכך תיעוד.

העד ציין עוד, כי בטרם הועבר הנאשם לחוקר איתן הוא הזהיר את הנאשם, וכי ברכב בו נסעו הותקן מראש ציוד הקלטה. משכך נשאלת השאלה מדוע החוקר איתן, שידע שהכול עומד להיות מתועד לא ראה לנכון להזהיר את הנאשם בשלב זה ועשה זאת רק מאוחר יותר, עת הגיעו למשרדים, ועל כך השיב כי כפי שכבר מסר קודם, הזהרתו לא הייתה חובה מן הדין וממקום של חמלה ראה לנכון להזהירו טרם הכניסה לרכב. יחד עם זאת, ההקלטה ברכב מוגדרת בעיניו כפעולת חקירה אותה אימץ במהלך השנים כמעט בכל התיקים בהם הוא מטפל על סמך הניסיון שרכש, תוך הבנה כי לעיתים שיתוף הפעולה מתבצע מחוץ לחדרי החקירה.

העד נשאל באיזה מצב היה הנאשם בעת מעצרו והאם הופתע מכך, והשיב: **"כן. במידה מסוימת כן. יכול להיות שהיה איזה רחש בחש..."** (עמ' 36 ש' 1), אולם הדגיש כי מדובר בהתרשמותו בלבד. העד נשאל האם נהג להיכנס גם לחקירות של חשודים נוספים בפרשה מעבר לחקירות הנאשם, והשיב כי הוא היה בוחן את מהלך החקירה, והיכן שהיה מזהה "בטן רכה" שנדרש לתת עוד פוש קטן כדי להוציא את האמת אז היה מתערב ונכנס.

העד נשאל האם יש סיבה שלא נערכו עימותים בתיק הזה, במיוחד לנוכח העובדה כי בשאר החקירות הוטח בפני הנאשם כי שאר החשודים הודו שנתנו לו מעטפות עם כסף, והשיב כי הוא אינו זוכר אם יצא לו לערוך עימותים, והוא מניח כי אם אין תיעוד לכך כנראה שלא נערכו. עוד הוסיף כי לדעתו נקודות המחלוקת לא היו כאלה שמצדיקות עימות ואם היה "צורך חקירתי זועק" סביר כי היה מנחה לערוך עימותים (עמ' 37 ש' 26-30). העד ציין כי אולי היו עוד סיבות שאינו זוכר.

העד ערך את המזכר ת/73, שמתעד את פגישת ההיכרות שלו עם מוריס והבה, ונשאל איזו עבודת הכנה עשה לגבי ומה נתן לו בשלב הפגישה. העד השיב כי טרם הפגישה ערך ישיבת צוות וביקש לעיין בחומר הקיים אודות מוריס, אישר כי הוציא לגביו פרטים בכדי להבין מי הוא ולאחר מכן נפגש עמו. העד ציין עוד כי הפגישה נתנה לו תמונת מצב כלשהי באשר למוריס, לרבות העובדה שהיה קצין משטרה לשעבר שפוטר בשל בעיה כלשהי במהימנותו, וכן העובדה שהיה עצור על כך שהודיע הודעה כוזבת שנשדד והדגיש כי מבדיקות שערך עולה כי התיק נסגר.

העד מסר כי מאחר ומלכתחילה התיק לא הועבר ישירות לטיפולם והחיבור הראשוני עם מוריס לא נעשה דרכם, הוא הרגיש שישנם פערים בהתנהלות התיק ולכן ברגע שהחקירה הועברה אליהם והפכה גלויה הוא ניווט למקומות אחרים בהם מוריס אינו רלוונטי יותר, ולטענתו החשדות והראיות שנאספו לבסוף בתיק אינם רלוונטיים לעניין של מוריס.

שלב זה של החקירה הוביל לרמיזה כי התיק נסגר בסמוך למועד בו "הופעל" מוריס והבה על ידי מח"ש, ועל כך נשאל העד האם סגירת התיקים הייתה בעצם טובת הנאה שקיבל מוריס בתמורה לשיתוף הפעולה שלו. העד השיב כי אינו יודע אם מוריס קיבל טובת הנאה כלשהי, והוסיף כי הדבר לא סביר לאור מעורבותו המשמעותית בתיק. כמו כן ציין העד כי

כבר בפגישת ההיכרות ערך עם מוריס תאום ציפיות והוא חידד בפניו את הנושא והסביר לו כי המטרה היא לאמת את מה שהוא מסר וניתן לראות זאת בתמלול ההקלטה מהמפגש עמו.

העד נשאל על ידי בית המשפט, אם אלמלא תלונתו של מוריס והבה, עדיין הייתה נפתחת חקירה, והשיב כי עוד טרם הגשת התלונה על ידי מוריס, הגיע מידע מודיעיני המצביע על כך שמתבצעים מעשים פלייט במשטרת אילת, וכלשון העד יש שם "סירחון" (עמ' 43 ש' 13-20), ולכן כבר בשנת 2012 אנשי המודיעין של מח"ש ירדו לאילת וערכו בדיקות. העד הוסיף בפני בית המשפט כי הוא עצמו לא הרגיש בנוח לנהל את התיק עם דברים שמוריס מסר, מפני שלטענתו לא הצליח לאמת דבר ממה שמסר מוריס, אולם גם לא הצליח להראות כי שיקר.

העד נשאל מה הייתה כוונתו כשכתב במזכר כי בזמן מועד פגישת ההיכרות עם מוריס עשה עמו "תאום ציפיות", והשיב כי בתאום הציפיות הועבר למוריס המסר כי הוא המתלונן וכי העובדה שהוא משתף פעולה אינה מעניקה לו זכות לבוא בדרישות או בבקשות. העד הדגיש כי עשה זאת בכדי להבהיר למוריס את מעמדו באופן חד וחלק ובכך למנוע ממנו לטעון בשלב מאוחר יותר טענות כאלו ואחרות האופייניות מניסיונו, לאלו שמשתפים פעולה.

על רקע עדותו של עד התביעה פנדי טליע נשאל העד האם חקר את טליע שכן חתימתו מופיעה בדפי החקירה, ועל כך השיב כי אף שזה נראה לו מוזר שהוא חקר עד בעצמו, סומך על מה שרשום ומאשר שהוא חקר. העד נשאל עוד מדוע בעמודים 2-3 של החקירה מופיע שמו של החוקר אלירן עטיה שאינו שייך בכלל לצוות החשיפה, והשיב כי אלו היו ימים מאוד עמוסים שחקרו אפילו עד 15 חשודים ביום ויש סיכוי שהוא סייע להם. בהתאם לכך ציין העד כי כנראה שינה את הטופס המובנה ולא הסיר את שמו של אלירן שאינו רלוונטי לחקירה זו.

העד אישר כי מהעדות שגבה מטליע עולה כי הנאשם ביקש ממנו הלוואה כספית, והוא מסר לו כי יבדוק את הדברים וכעת אין לו לתת, אך במידה וכן יסייע לו הוא מעוניין שהדבר יעשה בצורה מסודרת ושיחזיר לו צ'ק עם אותו סכום. אולם בסופו של דבר טליע לא הלווה לו את הכסף והעד הפנה לחקירתו ש' 29-31 שם טען טליע כי אמר את כל הדברים הללו כדי להתחמק מהנאשם בצורה אלגנטית כאשר בפועל לא התכוון לתת לנאשם כסף.

מעדותו של טליע עלה כי התחמקותו מהנאשם נבעה מהחשש שיפגע בו במסגרת תפקידו כקצין רישוי, ועל רקע זה נשאל העד אם נערכה בדיקה בנוגע לפעילות לא חוקית שביצע הנאשם, והאם הוא הזיק לטליע בדרך כלשהי והשיב כי לא הייתה פעילות כלשהי מסוג זה. עם זאת, ציין העד כי במהלך חקירתו של טליע שאל אותו **"האם בעקבות סירובך לתת למקס כסף הוא שינה את יחסו אליך"** על כך השיב טליע: **"לא, כי לא אמרתי לו אף פעם לא סופית, חמקתי ממנו. מזערתי את הנזק עד שהוא הפסיק לבקש"** (עמ' 54 ש' 21-25). עדותו של טליע הוגשה וסומנה 1/1.

העד נשאל אם בדק את הנתונים לגבי מוריס והבה ופעילות המשטרה נגדו בהינתן העובדה שעבד בחברה שלו יחד עם בנו ללא רישיון, והשיב כי למיטב ידיעתו מוריס לא עסק באבטחה מכיוון שלא היה לו רישיון ולכן הלך לתחום אחר ופתח עסק של טרקטורונים. העד הוסיף כי חלק מטענותיו של מוריס היו שמתנכלים לו ולכן לא נותנים לו רישיון, והדגיש כי אין סיכוי שידע והעלים עין מכך שמוריס עובד ללא רישיון.

העד הופנה לעדותו של רון גרטנר (עדותו במח"ש הוגשה וסומנה 2/2) ממנה עולה כי הוא ומוריס והבה שירתו יחד בימ"ר תל אביב. העד נשאל אם מוריס הגיש תלונתו באמצעות הממ"ר למח"ש כפי שהמליץ לו בעדותו עמ' 2 ש' 45, והשיב כי אינו זוכר אם מוריס התלונן בתחנת אילת אך לדעתו לא עשה כן אלא פנה ישירות אליו. העד הוסיף, כי הממ"ר

ניסה למצוא אינדיקציה לכך שמוריס הגיש תלונה בתחנת אילת אך לא מצא, ובהתאם לעדותו של הממ"ר ככל הנראה מדובר בחומר שבוער ולכן לא הצליח למצוא.

העד נשאל האם מוריס והבה קיבל מסמך ממח"ש המעיד על כך שהוא מתנהל מולם ולכן תחנת משטרת אילת איננה רלוונטית עבורו, ועל כך השיב: "**בשום פנים ואופן לא...**" (עמ' 63 ש' 7 - 8) והוסיף כי הדברים היו מאוד ברורים בינו לבין מוריס ומה שהיה עם אחרים שיפנה את השאלה אליהם.

במסגרת החקירה החוזרת, התבקש העד להבהיר עדותו בחקירה הנגדית, ולפיה, מסר כי בחקירה הגלויה הדברים אותם מסר מוריס כבר לא היו רלוונטיים כל כך והוא התבקש להסביר מדוע, והשיב כי בחקירה עלה שהנאשם מקבל כספים מבעלי עסקים בעיר שאיתם הוא למעשה בקשרי עבודה במקביל לעבודתו במשטרה. העד השתמש בשלב זה במונח "משטרה פרטית" (עמ' 64 ש' 1 - 2), והבהיר כי לא מדובר בחומר שהועבר ממוריס, שעסק בעיקר במה שהיה רלוונטי אליו.

בשלב זה הוצגה לעד חקירתו הראשונה של הנאשם מתאריך 22.7.13 ונגבתה על ידי איתן. העד נשאל מדוע לא הוקלטה אזהרתו של הנאשם וכיצד מתחילה החקירה של איתן, והשיב תוך שהוא מצטט את האזהרה שנתן איתן לנאשם מיד עם תחילת החקירה בה ציין כי היא באה בהמשך לאזהרה שנתן ראש הצוות, העד הנוכחי (עמ' 64 ש' 17 - 24). הנאשם בתגובה השיב לו שישאל והוא יענה, ולא הביע דבר המעיד כי נאמרו לו דברים שאינם נכונים כפי שנרמז בחקירה הנגדית.

בסוף החקירה החוזרת נשאל העד אם היה לו משהו אישי עם שמואל אשכנזי והשיב בשלילה. העד אישר את תוכנה של ההקלטה שנערכה עם החוקר איתן בדרך למשרדי מח"ש בירושלים ממנה עולה, כי בנסיעה זו העלה הנאשם לראשונה, מיזמתו, את שמו של שמואל אשכנזי, אותו הזכיר גם בחקירתו הראשונה.

עד תביעה 5 דרור אילני (מס' 32 בכתב האישום)

במועד החקירה שימש העד כראש צוות דרום במח"ש ובמועד עדותו נמצא בחופשת פרישה. בחקירתו הנגדית נשאל העד באיזה שלב חבר לראש צוות החשיפה שחר חמדי, והשיב כי חבר אליו בתאריך 25.4.13 ושם מסר לו את כל חומר החקירה הרלוונטי שנאסף. העד התבקש לפרט עם מי פעל בצוות והשיב כי הוא אחראי על צוות דרום, החולש על אזור ראשון עד אילת והיו אותו עוד כמה חוקרים שחולשים על השלוחות באזורים אלו.

העד אישר כי החקירה בתיק החלה על רקע עדותו של מוריס והבה, וציין כי תפקידו של דני אלבז היה איש מודיעין וניתן לומר שהם עבדו יחד בתיק. העד הוסיף ופירט כי בשלב מסוים, לאחר שמוריס מסר עדות במח"ש, נכנס דני אלבז לתמונה והוא היה זה שעבד מול מוריס.

העד ציין כי אינו זוכר אם כל חומרי החקירה הגיעו לידיו מדני מאחר והתיק עבר לאחר תקופה קצרה לצוות חשיפה, אך הוא עוודן על כל פעילות שנעשתה על ידי דני ובהתאם לעדכון המשיכו בפעולות החקירה הנדרשות. בהמשך עדותו פירט העד את תלונתו של מוריס לפיה משרד רישוי העסקים במשטרת אילת או מי מתוכו פועלים כנגד החברה שבבעלתו ומונעים ממנו לקבל עבודות בתחום האבטחה, והדגיש כי מאחר שהיה מדובר על חקירה סמויה לא יכלו לבדוק את תלונתו אך הוא סבור כי מאוחר יותר כשהפרשה פוצחה ערכו את הבדיקה הזאת.

העד הזכיר את שמות האנשים אותם הזכיר מוריס בתלונתו, אשר לדבריו פוגעים בו במכוון ממשרד הרישוי בין היתר עלה

שמו של הנאשם כראש משרד הרישוי וכן עלה שמו של ארמונד בז (רכז רישוי) שהיה בעבר פקוד של מוריס ובגלל שהוחלט על ידי מוריס להזיז אותו משם בזמנו, מוריס סבר כי הוא שומר לו על כך טינה, וכן עלה גם שמו של גל דפני שהעיד במסגרת פרשת ההגנה.

העד התבקש להתייחס למזכר ת/91 שערך, וציין כי מדובר במזכר שערך בעניין שיחתו עם מוריס, וכן את בקשתו ממוריס שיתעד הכול על הכתב כדי שבזמן גביית העדות לא ישכח פרטים. העד נשאל האם אכן מוריס העביר אליהם תיעוד בכתב והשיב: **"אני לא חושב שהוא נתן. אנחנו גבינו ממנו עדות"** (עמ' 77 ש' 22). העד ציין בעדותו כי הסיבה שישנן שתי שיחות שלא הוקלטו על ידי מוריס כעולה מת/91, היא למיטב הבנתו, מאחר ויוחנן הפתיע אותו ולכן מוריס לא הצליח להקליט את השיחות, אך מבחינתו מוריס נדרש לתעד כל מפגש שלו עם יוחנן ולעדכן אותו בזמן אמת.

העד הופנה גם לת/89 ממנו עולה כי הם ביצעו פעילות שהובילה לשיחות ולאחר מכן ליצירת מפגש בין מוריס לנאשם (מפגש שנערך בוילה, עליו הורחב רבות בהודעות הנאשם במח"ש). לצורך כך נמסר למוריס מכשיר הקלטה לטובת תיעוד המפגש עם הנאשם אך מסיבה שאינה ידועה לו השיחה לא הוקלטה ועל כן נגבתה ממוריס עדות בלבד. העד הוסיף כי פנה לחברה פרטית והיה מוכן לשלם את עלות השירות בסך 1700 ₪, והכל בכדי לשחזר חומרים שהיו במכשיר כדי לבדוק האם אולי בכל זאת הוקלט משהו והקובץ עבר למקום אחר או אולי נמחק, אך ללא הצלחה.

העד הופנה למזכר נוסף שערך (ת/87) מיום 29.4.13 בעניין גביית עדות ממוריס והבה ונטילת מכשיר ההקלטה שניתן לו על ידי דני, והעיד לגבי גורלו של מכשיר ההקלטה הנ"ל. העד מסר כי המכשיר הועבר למשרדים בירושלים בכדי לצרוב את ההקלטות ולתמלל אותן, אך המכשיר לא נמצא. העד ציין כי איננו זוכר אם ערכו בדיקה לבחינת קיומה של ההקלטה על גבי המכשיר טרם העברתו למשרדי מח"ש בירושלים.

בהמשך עדותו הוצגה לעד הודעה מתאריך 9.2.12 אשר התקבלה למייל המשטרתי שלו (נ/3), מאת ארמונד בז, רכז אבטחה ורישוי במשטרת אילת, המיועדת לכאורה למשרד המשפטים בעניין חברת "טל ניהול ומתן שירותים אילת בע"מ", שבה נכתבו הדברים הבאים: **"ישנה חברת שמירה ששמה טל-ניהול ומתן שירותים בע"מ אילת. האם חברה זו מאושרת על ידי משרד המשפטים? נכון להיום טרם המציאו את הרישיונות הרלוונטיים לחברת שמירה. בשיחה עם הבעלים הוא טוען שאמור לקבל הרישיונות בקרוב. לציין שהחברה נכון להיום אינה פועלת עם רישיונות. מה הסטאטוס של החברה הנ"ל נכון להיום"**. העד התבקש לפרט כיצד פעל משלב זה ומה עשה עם המידע הנ"ל, והשיב כי עד היום אינו מבין כיצד הגיעה ההודעה הזאת למייל המשטרתי האישי שלו, והוסיף כי לדעתו היה צריך לבדוק את הדברים מול בז אך לא בשלב בו הייתה מצויה החקירה, ועל כן לא ביצע כל פעולה. העד הוסיף כי כבר באותו היום השיב להודעה זו וציין כי מדובר בטעות מאחר וזו כתובת מייל משטרית שאינה קשורה למשרד המשפטים.

עד תביעה 6 איתן סלוצקי (מס' 37 בכתב האישום)

העד הוא חוקר במח"ש מזה כשש שנים וחצי, ובזמן המעצר הוביל את הנאשם ברכב למשרדי מח"ש בירושלים, והיה החוקר הראשון שחקר את הנאשם. במקום חקירה ראשית, הוגשו באמצעות העד מוצגים רבים מת/69 ועד ת/132, לרבות חקירות של הנאשם ע"י העד.

במסגרת חקירתו הנגדית, ציין העד כי הונחה על ידי ראש הצוות שחר, וכי המשימה שלו הייתה לעצור את הנאשם באילת, לערוך חיפוש בביתו וברכבו ולאחר כל אלו להוביל אותו למשרדי מח"ש בירושלים. למיטב זכרונו של העד את המעצר בפועל ביצעו שחר ודרור. הנאשם נעצר ליד התחנה, הוצא לו צו מעצר, הוא הוזרז לגבי החשדות נגדו והוסברו

לו זכויותיו על ידי שחר. בהקשר לכך נשאל העד מה שמע שנאמר לנאשם באזהרה, והשיב כי אינו זוכר מילה במילה אך ציין כי תוכן האזהרה נאמר. העד נשאל מי נכח בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם, ולאחר עיון בת/19 השיב כי הוא והחוקר יוסי דיין נכחו בחיפוש ובשלב מסוים נכחה גם חוקרת בשם שירה. העד הוסיף כי במהלך החיפוש הגיעו גם שחר ודרור אך לא לקחו חלק בחיפוש ועזבו את הדירה תוך דקות ספורות. העד אישר כי הנאשם נכנס עמו לרכב כשמכשיר ההקלטה ברכב פועל וכי הוא לא הזהיר אותו ולא הקריא לו את זכויותיו, אולם הזכויות הוקראו לו קודם לכן.

בנוסף, אישר העד כי הוא זה שהתקין והפעיל את מכשיר ההקלטה שהיה ברכב וכן פירק אותו בסיום השימוש, ואישר כי עבר הכשרת מ"ט. העד אישר כי מכשיר ההקלטה הופעל כאשר יצא מרכבו לקבל את הנאשם אחרי שנעצר בתחנה (ולפני שהגיעו לביתו לערוך את החיפוש), ואישר גם כי בדיוק בנקודה זו הושמעה האזהרה לנאשם על ידי ראש הצוות.

העד הוסיף, כי ראש הצוות הנחה כי יש להקליט מרגע שהנאשם נעצר, לרבות ברכב מאחר והנסיעה ארוכה ולעיתים עשוי להתפתח שיח בעניין החקירה, וציין כי מהתרשמותו הנאשם התנהל בצורה סבירה ביחד לנסיבות, ולפני הגעתם לביתו של הנאשם ביקש הנאשם שיסירו ממנו את האזיקים כדי שאשתו לא תיבהל. העד אישר כי הנאשם שיתף אותו על המצוקה הכלכלית בה היה שרוי והסביר לו על ההתנהלות שלו מול הבנקים.

במהלך עדותו של העד הושמעה חלק מהקלטה 211/13/3 המתעדת את חקירת הנאשם מיום 23.7.13 (הדיסק סומן ת/3 והתמליל סומן ת/8). בקטע שהושמע נשמע הנאשם כשהוא מבקש לישון מאחר והוא ישן רק 3 שעות, מתוך 48 שעות שהוא נמצא במעצר. העד התבקש להסביר מדוע וכיצד קורה דבר כזה, והשיב כי הוא העביר את זה לידיעת הממונה עליו ובהתאם למה שהנחה אותו פעל. העד ציין כי הדברים תועדו בתרשומת פנימית ולא היה עליו לתעד דבר זה. כאשר נשאל מדוע לא בדק את טענות הנאשם באשר לתנאי מעצרו הקשים בגינם לא יכול היה לישון השיב העד כי הוא אינו מתערב בשיקולם של שירות בתי הסוהר.

העד אישר כי הנאשם אכן שיתף פעולה אך לא בהכרח ענה תשובות אמיתיות, ואולם בתחילת חקירתו הראשונה מסר פרטים מסוימים ובחקירות הבאות ציין דברים נוספים שלא ציין בהתחלה אך בתום השבוע שבו חקר אותו מסר לבסוף את כל מה שהיה לו למסור ושיתף פעולה בצורה טובה. העד נשאל אם בעקבות גרסתו של הנאשם בחקירה, הן באשר לכספים שקיבל והן באשר לחברות אבטחה, נערכו פעולות חקירה בכדי לאמת את דבריו או להוכיח כי פעל באופן חריג או ביצע פעולה אסורה כלפי חברה כזו או אחרת למעט פעולות משטרה רגילות, והשיב כי אינו יכול להשיב על שאלה זו, אך למיטב זכרונו הנאשם היה בקשר טוב עם ציון מסס והוא סייע לו בנושאים הקשורים למועדון שלו, וכפי שעלה מהחקירה הנאשם ציין **"כי יקום מהמיטה בשבילו אם יצטרך"** וסייע לו. העד העיד כי לפי גרסתו של הנאשם, הוא היה מגיע למועדון של ציון כאשר היו קטטות וכן היה מסייע לו ביעוץ שיעזור לו להשאיר את המועדון פתוח.

העד נשאל אם בחקירות הרבות שחקר את הנאשם על שוחד שקיבל מבעלי עסקים, נעשתה פעילות שמבחינתו הוא יכול להגדיר אותה כעבירה פלילית, ועל כך השיב כי הנאשם **"נחקר במהלך החקירות שלו גם לגבי כסף שהוא קיבל מאותם בעלי מועדונים וגם על הקשרים שלו עם אותם בעלי מועדונים לרבות קשרי העבודה שלו מולם. למשל אני יכול לזכור, כשהוא קיבל כסף משמוליק אשכנזי, זה היה באותו זמן, במהלך שבוע, שבועיים, שהוא גם ביצע שם בקרה. למיטב זכרוני פעמיים בעסק שלו כאיש רישוי ואבטחה כשסמוך לזה הוא קיבל ממנו כסף, זה אני זוכר"** (עמ' 112 ש' 25 ואילך).

העד נשאל אם הוא יודע מה הן הסמכויות המקצועיות של קצין רישוי, על כך העיד כי הוא יודע על פי מה שציין בפניו הנאשם. בשלב זה העד אישר כי הוא עצמו לא ערך כל בדיקה באשר לנתונים שמסר לו הנאשם כדי לדעת האם עבר

עבירה פלילית/משמעתית, וכן כי הוא לא חקר לגבי הבנקים למעט השאלות ששאל את הנאשם.

העד העיד כי הנאשם נחקר על ידו בעניין תלונות שהתקבלו על רעש בביתו של אושרי גבאי והתלונות וציין כי באחד המקרים ביקש המודיע להישאר אנונימי. כאשר נשאל באשר לאירוע בו הנאשם עצמו קיבל טלפון מאישה שהתלוננה נגד אושרי, והוא שלח נידת לאזור בכדי שתטפל באירוע, השיב כי למיטב זכרונו מדובר במקרה ספציפי בו אכן טיפל בהקמת הרעש שגרם אושרי וזה היה מאחר ומדובר באישה שהוא מכיר באופן ספציפי. העד הוסיף, כי נושא זה נבדק על ידו והוא אף זוכר שהנאשם ציין שהוא התקשר לאושרי להתריע בפניו שהוא הולך להזמין משטרה אך הדגיש שוב כי מדובר במחווה לאותה בחורה שהוא הכיר באופן אישי.

העד אישר כי הלוואתו של הנאשם מאושרי גבאי בוצעה במהלך שנת 2012 ואילו כל הנושא של אירועי הקמת הרעש היה במרץ 2013 כאשר הנאשם כבר לא היה קצין אבטחה ורישוי. העד נשאל באשר לרמקולים שהוחרמו מביתו של אושרי גבאי באחד מאירועי הקמת הרעש שהתלוננו נגדו, והוחזרו רק כעבור חודשיים ולא ידע להשיב. העד אישר שהנאשם שילם על כרטיס הטיסה שלו לתאילנד בעצמו מכרטיס האשראי שלו במספר תשלומים וכי אף אחד מהנחקרים לא טען שהוא היה זה ששילם זאת עבורו.

העד ציין כי ערך פעולות חקירה שונות בנוגע לחברת האבטחה של טל ומוריס והבה ואף תיקי הרישוי נתפסו אך אינו זוכר מה היה שם בדיוק. כמו כן ציין כי חקר את הנאשם בהקשר זה וכי חוקרים אחרים היו אמונים על בדיקות נוספות.

בחקירתו החוזרת, הרחיב העד לגבי טיב היחסים בין אושרי גבאי והנאשם, וציין כי בחקירה מסר הנאשם כי ההיכרות ביניהם היא מעצם עבודתו כשוטר וכי הנאשם פירט בחקירתו את העסקים שיש בבעלותו של אושרי. הנאשם ציין בפניו כי אושרי נכח בשמחות משפחתיות שלו אך מעבר לכך ציין כי לא יצא לבלות אתו או עשה אתו דברים מעבר לכך. לגרסתו של הנאשם הקשר ביניהם הסתכם בקשרי עבודה כדוגמת הטיפול בתלונות על רעש וכן הבקשה של הנאשם לסיוע כספי.

העד הופנה לחקירת הנאשם על ידו מתאריך 7.8.13, והתבקש להתייחס לשני מסמכים שהראה לנאשם, אשר באחד מהם כתוב כי הוא סוגר את המועדון עד לתאריך 21.3.12 ובמסמך אחר הוא מאשר לפתוח את אותו המועדון באותו יום. הנאשם נשאל על כך והשיב: **"אני רואה את המסמך ואומר שזה באישור סגן מפקד המרחב לאחר שבוצעו פעולות שנדרשו לכן אמרתי שבצמוד לצו יש שימוע בתנאים לשימוע לטוב ולרע, לשיפור התנאים. ברצוני להוסיף שצו מנהלי על פי חוק רישוי עסקים ברגע שהופסק הליקוי או נפסק החשש לשלום הציבור ניתן לבטל את הצו על ידי הנותן אותו. אני קיבלתי אישור בכתב בטוח מאיתן, גם בעל פה זה בסדר"** (עמ' 127 ש' 8 - 13).

העד הוסיף כי בחקירה שאל את הנאשם מי רשאי לשנות הנחיות שניתנו על ידי הסממ"ר והנאשם השיב כי רק נותן ההנחיה, אך כקצין רישוי מותר לו להוסיף או לגרוע כל תנאי רישוי לאחר עדכון כמובן. העד הופנה גם לשורה 156 בחקירה בה הוא שואל את הנאשם איך הוא משנה את הנחיות הסממ"ר באשר לכמות מאבטחים והנאשם השיב: **"לא שיניתי, צמצמתי את תקן האבטחה..."**.

העד הופנה לחקירת הנאשם על ידו מתאריך 24.7.13 ש' 362, שם התבקש הנאשם למסור את גרסתו לגבי האירוע בו לטענת יוחנן הוא רצה לסגור את המקום אך הבעלים פנה לקציני משטרה והמקום נותר פתוח בניגוד להנחייתו, והנאשם השיב: **"כמו שאמרתי אני רציתי לסגור, התקשרתי לטירן, ובהיוועצות אתו הוחלט שלא. יש הרבה**

מצבים שמקבלים את ההחלטות שלי. אבל אם מפקד מעלי מקבל אחריות, זה בסדר" (עמ' 128 ש' 15-20 וכן מתמלילי החקירה).

העד נשאל שוב האם היו מקרים בהם התערב הנאשם לטובת בעלי העסקים והכשיר דברים פלייט, והעד השיב כי לאחר שעיין בכל אלו שוב, בוודאי שכן.

עד תביעה 10 דני אלבז (מס' 42 בכתב האישום)

מדובר במי שהיה קצין איסוף מודיעין במח"ש הכולל כמה מחוזות ונכון לזמן החקירה כלל גם את אילת. במסגרת חקירתו הראשית הוגשו מסמכים המסומנים ת/143-ת/150. מוצגים אלה כוללים מזכרים באשר לפעילויות שביצע העד בתיק. במסגרת חקירתו הנגדית ציין העד כי מבחינתו מוריס היה זה שדרכו התחיל את האיסוף המודיעיני בתיק הזה. העד ציין כי פגש את מוריס לאחר שהיה דין ודברים בינו לבין צוות דרום, ולבקשת ראש צוות דרום ערך העד פגישה עם מוריס, והוסיף כי מרגע שאיש מודיעין פוגש מישהו, כל מה שמתקבל ממנו זה בגדר מידע מודיעיני, ולא משנה כיצד הוא בוחר להשתמש בסוף בתוצרים אלו.

העד אישר כי מוריס קיבל הנחיות לאיסוף מודיעין כזה או אחר, וכן כי בהתאם לעדכון של מוריס היה מדריך אותו כיצד לפעול מבחינת תיעוד, והוסיף כי ככלל כל הפעולות של מופעל נגד שוטר צריכות להיות מוקלטות אלא אם אין אפשרות. העד אישר כי ביקש ממוריס לבצע פעילויות כאלה ואחרות באמצעות מכשירי הקלטה, וציין כי בפעמיים בהם היה אחראי על הפעילות מול מוריס לא היו מקרים שגם החליפו מכשיר הקלטה תוך כדי הפעלה. העד ציין עוד כי ברגע שהמכשיר בידי המופעל הוא נעול בצורה מסוימת שלא מאפשרת לנתק אותו אלא אם מדובר באיש טכני שמכיר את המכשיר, ואם ההקלטה נעצרת ניתן לשמוע את זה. העד הוסיף כי מדובר במכשירים שמתעדכנים כל הזמן, ועל אף הידע שהיה למוריס לא בטוח שיזכור אפילו איך להפעיל את המכשיר.

העד נשאל האם היה מקרה בו הפעיל גם את טל והבה בנו של מוריס, והשיב כי הייתה פעם אחת למיטב זכרונו, שגם טל הופעל מאחר ולא היה ניתן להפעיל את מכשיר ההקלטה שהיה אצל מוריס במהלך מפגש אותו היה אמור לתעד, ולכן הוא נפגש עם טל ונתן לו את מכשיר ההקלטה לטובת אותו מפגש.

העד אישר שבהתאם למידעים ולמה שמסר מוריס בעצמו, כל "המלחמה" שלו הייתה בעצם מול אנשים אחרים במשטרה ולא דווקא מול הנאשם, וציין כי למיטב זכרונו מוריס היה טעון מאוד והזכיר לא פעם את גל דפני ואת הממ"ר בטענה כי הם מחפשים אותו. יחד עם זאת הוסיף העד ואומר כי לא משנה כמה טעון יכול להיות מוסר המידע, המידע שלו נבדק ועובר תהליכים, וכלשונו **"הוא יכול להיות טעון, הוא יכול להיות רוצח, הוא יכול להיות עבריין, זה לא משנה לי. הוא יכול לבוא במהלך השיחה איתי, לבוא ולהוציא את כל מה שהוא רוצה באיזה דרך שהוא רוצה, ולהגיד שזה זזה מחפשים אותו, מבחינתי הדברים האלה הם לא הליבה. הליבה זה המידע כמה אני יכול להשאיר אותו"** (עמ' 146 ש' 29 ואילך).

העד מסר כי מוריס לא קיבל שום טובת הנאה מהם, וציין כי לטענתו של מוריס הייתה מערכת שפעלה נגדו, וכשהגיע לראשונה עשה זאת לאחר כתבה ששודרה בטלוויזיה (מדובר על הסרטון שהוקלט מפגישת הנאשם עם הגב' אנה גרין), אשר לדבריו תמכה בגרסתו לפיה פועלים נגדו, אך באותה נשימה ציין כי זה מה שמוריס מסר ותפקידו לבדוק את המידע.

העד התבקש על ידי ב"כ המאשימה להבהיר מה היה מעמדו של מוריס לאחר שהופנה מצוות דרום, והשיב כי מוריס היה כבר מתלונן. בכל אופן, מוריס באף שלב לא היה סמוי, הוא בא מעצמו ומסר מה שיש לו למסור.

2. עדויות השוטרים בבית המשפט

עד תביעה 14 פקד האדי קבאלאן (מס' 19 בכתב האישום)

העד היה קצין במשטרת אילת בעת שהנאשם שירת בתחנה, והוא העיד בבית המשפט ביום 9.5.18. העיד העד על נסיבות פנייתו של הנאשם אליו ובקשת הנאשם לטפל באופן מיוחד באירוע של הקמת רעש בביתו של אושרי גבאי. העד ציין כי בדרך כלל קצין תורן לא אמור להגיע בעצמו לכל אירוע של הקמת רעש, אולם במקרה הזה הבין מהנאשם כי מדובר באירוע חריג, ויכול להיות שהוא ימצא שם דברים מעניינים כשלהבנתו מדובר בסמים, רכוש גנוב או אמל"ח. העד ציין כי אם הנאשם לא היה מתקשר זה היה נגמר בטיפול נידת סיוור ודו"ח (עמ' 157, ש' 7).

בחקירה הנגדית אישר העד כי יכול להיות שהנחה להחרים את הרמקולים ששימשו להקמת הרעש, והוסיף כי אינו יודע אם אושרי נלקח לחקירה בתחנת המשטרה ואם נרשם לו דו"ח בעקבות האירוע. העד ציין עוד כי לא זכור לו שהנאשם ביקש ממנו להקל עם הנאשם בדרך כלשהי או לוותר לו על משהו (עמ' 160 ש' 21).

עד תביעה 16 פקד באסם חסון (מס' 29 בכתב האישום)

העד החליף את הנאשם בתפקידו כקצין הרישוי והאבטחה בתחנת אילת, והודעותיו של העד במשטרה (ת/164 ו - ת/165) הוגשו חלף עדותו הראשית. העד תיאר כי הנאשם המשיך להגיע למשרד הרישוי ושהה שם פעמים רבות אף לאחר שסיים את תפקידו. בחקירה הנגדית ציין העד כי הוא מכיר א ציון מסס, ויודע שהוא בקשרי ידידות עם הנאשם, אך הוא אינו יודע מה עומק הקשר ביניהם. העד אישר כי הנאשם מעולם לא פנה אליו בבקשה שיקל עם בעל עסק כזה או אחר בנושאים שבטיפולו (עמ' 1287, ש' 5 - 12). העד אישר עוד כי נחקר באזהרה במח"ש, וכי תיק החקירה נגדו נסגר מחוסר אשמה.

עד תביעה 17 רס"מ ניסו טהר (מס' 29 בכתב האישום)

העד הוא נגד במשטרה, והעיד בקשר לאירוע שמוזכר בסעיף 12(ו) לאישום השני, שבו נטען כי הנאשם פנה לציון מסס וביקש שיכניס למועדון ג'ויה שבבעלותו בלא תשלום 20 שוטרים שהיו בחופשה באילת. העד ציין כי בעת שהשוטרים שהיו בחופשה ולא לבשו מדים, טיילו בטיילת, ניגש אליהם יחצ"ן של המועדון ומסר להם שהכניסה למועדון היא בלא תשלום עד שעה 12:00, ולאחר מכן הכניסה עולה 50 ₪ כולל משקה ראשון. העד ציין כי הוא חשב שהשוטרים יגיעו למועדון לאחר 12:00, ולכן ביקש מהנאשם שיבקש מציון להאריך את שעת הכניסה בחינם לשוטרים עד השעה 13:00, אך לבסוף רוב השוטרים הגיעו לפני 12:00, ויכלו להיכנס בלא תשלום גם בלי הבקשה של הנאשם. העד ציין עוד כי שירת בעבר באילת, והאירוע היה בחודשים מרץ - אפריל, שהם חודשים חלשים מבחינת תירות, ולכן המבצע של כניסה חינם נהוג במועדונים רבים, ואין בכך שום דבר חריג (עמ' 194, ש' 15 - 19, וכן עמ' 198).

עד תביעה 19 נצ"מ (בדימ') רון גרטנר (מס' 15 בכתב האישום)

העד היה מפקד מרחב אילת, בעת שהנאשם שירת בתחנת אילת, והיה למעשה מפקדו של הנאשם. הודעתו במח"ש הוגשה חלף עדותו הראשית וסומנה נ/2, ולהשלמת גרסתו הגישה המאשימה עוד 3 מסמכים שסומנו ת/168 - ת/170.

בחקירתו הנגדית מסר לסניגור כי אינו מגדיר את הקשר הנדרש לשם ביצוע עבודתו של קצין הרישוי והאבטחה כקשר ידירות עם בעלי העסקים אלא כקשר מקצועי (עמ' 231, ש' 4-5). בהמשך אישר את פנייתו של מוריס אליו לאחר ההקלטה שפורסמה בכלבוטק ואת הפנייתו למח"ש (עמ' 231, ש' 14-17).

העד ציין כי בעבר מוריס ניהל הליך משפטי מול קצין אחר במשטרה, ואותו קצין זוכה ואילו מוריס חויב בהוצאות. לדבריו, כל הטיפול בעניינו של מוריס היה מקצועי עם שקיפות מלאה, אולם בשלב מסוים מוריס לא שיתף פעולה עם המשטרה בנוגע לחברת האבטחה שבניהולו, בטענה שהנושא נמצא בטיפול מח"ש. בכל אופן, החברה לא הייתה מורשית לספק אבטחה חמושה, ולכן לא יכלה להשתתף באירועים שנדרשת בהם אבטחה חמושה (עמ' 236, ש' 17 - 23).

העד ציין כי בעקבות הפרסום בכלבוטק הוא זימן את הנאשם אליו לראיון הדרכה, שהוא "מוגדר כאקט משמעותי ברמה הנמוכה ביותר" (עמ' 241, ש' 21), כדי להעיר לו שהוא שגה כאשר הפנה את התחקירנית שפנתה אליו לחברות אבטחה ספציפיות, במקום להפנות אותה לרשימה של כל החברות המורשות, ולומר לה שהיא רשאית לבחור את מי שהיא רוצה מתוך הרשימה. בסוף החקירה הנגדית, העד ציין כי אינו רואה פגם בכך שהנאשם פנה לקצין תורן, וביקש ממנו שיטפל באירוע רעש, לאחר שניידת שכבר הייתה במקום לא הביאה לסיום הבעיה (עמ' 251, ש' 32 - 35).

עד תביעה 20 סנ"צ איתן גדסי מס' 16 בכתב האישום)

העד היה סגן מפקד מרחב אילת (סממ"ר) בתקופה הרלוונטית, והודעתו במח"ש הוגשה לבית המשפט חלף עדות ראשית לפי כלל הקפאת הזכירה שבעבר ובהסכמת הסניגור - ת/171 + 172. בהודעתו במח"ש ובבית המשפט במסגרת חקירתו הנגדית פירט העד והבהיר את האחריות והסמכות של קצין רישוי ואבטחה וציין כי הוא כפוף פיקודי לקצין האג"ם (עמ' 255, ש' 17-27). העד ציין עוד כי לא נתקל בהתנהלות חריגה של הנאשם שלא בהתאם לנהלים (עמ' 256 ש' 11) והוסיף כי הוא ידע על החברות שבין הנאשם ובין ציון מסס, אולם הנאשם לא ביקש ממנו אף פעם שיקל עם ציון, והעד אף הזהיר את הנאשם והורה לו לא ללכת למועדון של ציון (עמ' 258, ש' 28-36, עמ' 259, ש' 1-4), כפי שאסר על כל השוטרים להימנע מללכת למועדונים פרטיים באילת.

עד תביעה 21 רפ"ק מתי סופר (מס' 21 בכתב האישום)

העד היה בתקופה הרלוונטית מפקד משטרת תנועה באילת, וסיפר על כמה מקרים שבהם הנאשם ביקש לסייע לאזרחים שקיבלו דוחות תנועה. פעם אחת, ביקש מהעד להתחשב בקב"ט של שדה התעופה באילת בשימוע שנערך לו לפני השבתת הרכב שבו נתפס נוהג בשכרות; ופעם נוספת פנה אליו הנאשם בתלונה על שוטר תנועה שהיה עד תביעה 24 במסגרת פרשת התביעה, שלא נעתר לבקשתו לבטל דו"ח תנועה שרשם לאחד ממכריו. העד ציין כי מדובר בהתנהגות פסולה של הנאשם והוא הרגיש רע מאוד כלשונו, עם התנהגותו של הנאשם (עמ' 270, ש' 24).

בחקירה הנגדית אישר העד כי בעבר היה מקובל ששוטרים פונים אליו בבקשה להקל עם עברייני תנועה שהם מכירים, ולפני שנים אחדות יצא נוהל חדש שאוסר על פניות כאלה, ומאז התופעה הצטמצמה מאוד (עמ' 271 ש' 12 ואילך). העד אישר עוד כי אותו שוטר שפנה אליו בקשר לנאשם, כלל לא דיבר ישירות עם הנאשם. כמו כן אישר העד כי הפניה של הנאשם אליו בקשר לקב"ט התייחסה אך ורק לנושא של השבתת הרכב, מפני שהרכב לא היה של הנהג אלא של המעסיק. יתירה מכך, בשימוע שנערך לבסוף ע"י קצין משטרה אחר, הוחלט לבסוף שלא להשבית את הרכב. העד לא ידע למסור פרטים על מקרים נוספים שהנאשם פנה אליו בענייני דו"חות תנועה.

עד תביעה 24 מפקח ניב בן עמי (מס' 20 בכתב האישום)

העד הוא קצין משטרת תנועה שפעל במרחב אילת בעת הרלוונטית, ובעדותו בבית המשפט בחקירה ראשית הוא סיפר כי התקשר למפקדו - רפ"ק מתי סופר (עד תביעה 21) וסיפר לו כי שמע שהנאשם קילל אותו באוזני המפקד, כשנלווה לנהג שביקש כי יבוטל לו דו"ח תנועה שנרשם ע"י העד, וביקש ממנו שאם הנאשם אכן קילל אותו, שזה לא יעבור בשתיקה. בחקירה הנגדית אישר העד כי שמע מהנהג שקיבל ממנו את הדו"ח שהוא מתקשר לנאשם, אך הוא עצמו לא דיבר עם הנאשם. העד אישר עוד כי מדי פעם קורה ששוטר פונה אליו בבקשה לסייע לנהג שמקבל דו"ח תנועה, ובסופו של דבר זה נתון לשיקול דעתו של השוטר שרשם את הדו"ח (עמ' 302 ש' 14 - 18).

עד תביעה 25 רפ"ק טירן יהוד (מס' 18 בכתב האישום)

העד היה קצין האג"מ של תחנת אילת בתקופה הרלוונטית, והיה בעצם מפקדו הישיר של הנאשם, והוא ציין בחקירה הראשית כי לא אהב את התנהלותו האישית של הנאשם, שנהג לבלות במועדונים שהיו בטיפולו, בהיותו קצין רישוי עסקים. העד מסר גם בחקירה הנגדית שהיה טעם לפגם בכך שהנאשם בילה הרבה בעסקו של ציון מסס (עמ' 308, ש' 29 ואילך). העד אישר את הדברים שמסר בחקירותיו במח"ש על ההנחיות שניתנו להתנהלות מסודרת ומתועדת לפי הספר בטיפול בעניינו של מוריס לאחר פרסום הכתבה בכלבוטק. העד אישר עוד כי הנאשם לא פנה אליו אף פעם בבקשה להקל בטיפול עם מועדון הג'וויה ששייך לחברו של הנאשם ציון מסס (עמ' 309 ש' 20).

ה. פרשת ההגנה

במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשם, רכזי הרישוי ששירתו תחת פיקדו בזמן ששירת כקצין אבטחה ורישוי, קצין המשטרה גל דפני שקדם לנאשם בתפקיד קצין אבטחה ורישוי, וכן הגב' אלונה מסס - רעייתו של עד התביעה ציון מסס.

כאמור הנאשם נחקר במשרדי המחלקה לחקירות שוטרים והודעותיו הוגשו וסומנו: ת/1 - ת/18, כאשר ת/1 - ת/5 הינם התיעוד הדיגטלי של החקירות והתשאול ברכב; ת/6 - ת/12 תמלולי החקירות, ו-ת/13 - ת/18 הינם האמרות שנגבו מהנאשם, לא כולל התשאול שהיה ברכב בנסיעה מאילת למשרדי מח"ש בירושלים.

גרסת הנאשם כפי שהיא עולה מחקירותיו במח"ש:

בחקירתו הראשונה במח"ש מיום 22.7.13 שסומנה ת/13, הנאשם הכחיש שקיבל כספים מציון (ש' 462-466) ואולם שנשאל שוב על הכספים אותם קיבל מציון מסר "ציון חבר ובטח שלא משלם לי שוחד" כאשר החוקר כלל לא התייחס לשוחד (ש' 518 - 519). בהמשך החקירה מסר כי החברות בינו לבין ציון מסס הייתה ידועה במשטרה, וכי הוא וציון חברים כ-12 שנה עם תנודות קשר עולות ויורדות (ש' 467-470), וכן כי הקשר ביניהם הוא קשר של תן וקח (ת/16, ש' 475-478, 489).

בחקירה השנייה מיום 23.7.2013 שסומנה ת/14, חזר בו הנאשם מגרסתו ומסר שציון נתן לו סכום של כ-3,000 ₪ בעקבות בקשתו לסיוע כספי (ש' 9-11). בהמשך הרחיב הנאשם על תפקידו של קצין רישוי עסקים והצורך של בעלי העסקים בו (ש' 110-123).

בחקירתו השלישית מיום 24.7.2013 שסומנה ת/15, הנאשם סיפר את סיפור המעשה בנוגע למקס, אנה ומוריס,

הרחיב לגבי התנהלותו מול מוריס ויוחנן והוסיף כי חברו יוסי חיים לקח הלוואה מהבנק עבורו לאחר שהוא עצמו לא היה מורשה לכך. בהמשך תיאר הנאשם את הסיטואציה בה נשלחה אנה התחקירנית להקליט אותו, כאשר לטענתו לא הוצגה התמונה המלאה, שכן הוא המליץ לתחקירנית שתעבור אצל המזכירה שלו ותיקח רשימה בה מצוינות חברות האבטחה שאיתן ניתן לעבוד.

הנאשם פירט את נסיבות ההיכרות שלו עם אושרי ואת נטילת הכספים ממנו וכן את השימוש שעשה בכספים הללו. הנאשם ציין עוד כי בקשתו הייתה שהכספים שיועברו אליו יהיו מכספיו הפרטיים של אושרי ללא קשר לעסקיו, והוסיף כי בין השניים היה סיכום בעל פה באשר לאופן השבת הכספים.

בהמשך תיאר הנאשם את מערכת היחסים בינו לבין שמוליק ואישר כי נטל ממנו שתי הלוואות בשתי הזדמנויות שונות. מגרסתו של הנאשם עולה כי מדובר מערכת היחסים עם ציון הייתה הדוקה מאוד והגדיר אותו 'אח גדול'. הנאשם הכחיש כי נהג באכיפה בררנית וטען כי לא שקל שיקולים זרים בתפקידו או השתיק אירועים פליליים לטובת מי ממכריו.

בתחילה אישר הנאשם בגרסתו כי קיבל מציון סכום של כ-3,000 ₪, השתמש בהם לתשלום כזה או אחר, וכן כי הכסף ניתן מתוקף חברותם ועד למועד מסירת עדותו לא הוחזרו הכספים. מנגד, בחקירתו הבאה, מיום 25.7.2013 חזר בו מהכחשתו ומסר שציון נתן לו סכום של כ-3,000 ₪ בעקבות בקשתו לסיוע כספי (ת/16, ש' 9-11).

בחקירתו מיום 24.7.2013 (ת/15, ש' 903-908) אישר הנאשם כי לפני כל משמרת בה הוא קצין תורן היה מעדכן את ציון ובעלי עסקים אחרים על כך, לגרסתו מדובר במעשה חברי שנועד לשמור על הסדר מאחר והם פנו אליו ישירות.

הנאשם הודה שמסר לציון מידע על מועדונים אחרים בין היתר לגבי סידורי האבטחה של מועדון מתחרה אך הפחית מחומרת המעשה בטענה צינית כי 'זה ממש מידע מודיעיני', הנאשם תרץ את הנושא בכך שהיה קיים פער קיצוני בין דרישות האבטחה שהוצבו לעסק המתחרה לבין הדרישות מהעסק של ציון והוא בסך הכול הסביר לציון מהיכן נובע הפער (ת/16, ש' 66-92).

הנאשם אישר שדיבר עם ציון על הברמנים שלו והדבר נעשה רק בגלל שזה נגלה לעיניו (ת/16, ש' 205-207), אישר שסייע לציון ולמשפחתה של אשתו בעיכוב בו נתקלו בשדה התעופה וכן אישר שפנה לקב"ט של שדה התעופה באילת (ת/16, ש' 113-118), אישר שהעביר לציון מידע מתוך הישיבות אך לטענתו זה היה מידע לא רלוונטי (ת/16, ש' 141-150), ואישר שאכן נשמע בהאזנות הסתר שהוא השוטר הפרטי של ציון (ת/16, ש' 175-178).

הנאשם אישר שציון היה מתקשר אליו במקום לפתוח קריאה במוקד 100 והוא היה מסייע לו - יחס מועדף, דבר שהשאיר את פניותיו ללא תיעוד (ת/16, ש' 236-254; 274). הנאשם מסר כי ההתבטאויות של סיוע לרופחים של ציון או דרך פעולה הם ייעוץ לחבר אך מעיד שהיום זה כנראה לא ראוי (ת/16, ש' 222-233), אישר את הסיוע לטל חבר של ציון (ת/16, ש' 377-391), ואישר כי בעת תפקידו כקצין רישוי עדיף לו לא להיות מעורב כלכלית עם אותם אנשים והוסיף כי ניסה כמה שפחות לבקש מהם (ת/16, ש' 43-48).

בחקירתו מיום 22.7.2013 (ת/13, ש' 21-22) מסר הנאשם שהגיע לשמוליק הביתה ושם הוא נתן לו כסף, הנאשם מסר כי הוא ביקש את הכסף משמוליק בתור הלוואה, ומסר שחודש אחרי המקרה שמוליק התקשר אליו שוב ואמר לו לבוא אליו ושם נתן לו עוד 5,000 ₪ (ת/13, ש' 32-33).

הנאשם מסר שלא הייתה לו הזדמנות וגם ככה אין לו כסף להחזיר לשמוליק (ת/13, ש' 91-94), ציין ששמוליק ביקש

שאף אחד לא ידע שהוא נתן לו כסף (ת/13, ש' 24-26). הנאשם הוסיף, כי מיד לאחר שקיבל משמוליק את הכסף בפעם שנייה הוא "נעלם" מאילת (ת/13, ש' 35-36).

הנאשם לא הכחיש שהמליץ המלצות שסייעו לא לסגור את המועדון שבבעלותו של שמוליק אך לגרסתו הדבר לא רלוונטי מאחר ולא הוא מחליט (ת/15, ש' 434-440), וכן מסר על מקרה שבו עשה בקרה למועדון של שמוליק לאחר קבלת כסף אבל לא רשם דוחות (ת/15, ש' 451-474).

הנאשם אישר שביקש את הכסף מטליע אך טען שסגר עם טליע "ההלוואה" והסדר התשלומים (ת/15, ש' 175-183). אשר לאהרון עמנו מסר הנאשם כי מכיר אותו דרך אשתו קרן, מדובר בחבר ולכן עזר במה שיכל (ת/16, ש' 1084). בהמשך אישר הנאשם שפעל עבור אהרון כמפורט בכתב האישום אולם טען כי כל פעם שעזר לאהרון, עשה זאת מטוב לב (28.8.2013, ש' 19).

הנאשם מסר כי הוא ואבי מסס שוחחו על דברים אחרים וכשאבי שמע על מצבו הכלכלי הוא רצה לעזור לו ואמר שילוהו לו כסף (ת/15, ש' 100-103), ולאחר מכן, חזר בו מגרסתו לפיה אבי הוא זה שהציע את הכסף והוסיף כי הוא זה שהציע לאבי את עניין ההלוואה, אך לא לחץ עליו (ת/15, ש' 157, 165).

עדויות של הנאשם בבית המשפט מיום 14.10.18 ומיום 21.10.18

בראשית חקירתו הראשית העיד הנאשם על הקשיים הכלכליים אליהם נקלע (עמ' 236 ש' 16-31). הנאשם ציין, כי היה חבר של ציון ותיאר כי מדובר בחבר שהוא כמו אח (עמ' 245, ש' 26-31). לגבי אושרי גבאי העיד הנאשם כי וותק החברות היה פחות מאשר עם ציון אבל נכח בשמחות שלו (עמ' 246, ש' 3-13). לגבי שמוליק העיד הנאשם כי הכיר אותו בתור בחור חיובי, היה פוגש אותו בים, בבריקה, בסופר (עמ' 246 ש' 24-31) וציין שגם איתו היה בקשרי חברות.

הנאשם ציין בעדותו, כי פנה לכמה חברים בבקשה לעזרה כספית וחלק מהם נענו, כמפורט בעמ' 247, ש' 24-31), והוסיף, כי קיבל מציון סך של 3,000 ₪ במספר הזדמנויות שונות: **"... אני לא לקחתי ממנו איזה, זה תשלום פה, תשלום שם. חברת חשמל או כל מיני בקטנה. דברים כאלה. אולי 3,000 שקל אנחנו מדברים. ואני מגיז כמובן..."** (כלשונו (עמ' 248 ש' 27-32). הנאשם אישר כי הוזהר ליד רכבו עוד בטרם תושאל על ידי החוקרים כי הינו חשוד בשוחד (עמ' 250 ש' 17-21).

הנאשם ציין עוד כי פסל את חדר הנשק של החברה הקודמת של מוריס והבה, "מחץ" מפני שנגנבו לו נשקים משם, והעיד כי לא היה לו שום דבר נגד מוריס והוא לא יודע למה הוא חיפש אותו. הנאשם הוסיף, כי לחברה של טל בנו של מוריס היה רישיון מארגן שמירה וזה אומר שיכלו להעסיק סדרנים כלומר מאבטחים לא חמושים, אבל הוא אישר לו לעבוד גם במקרים בהם הייתה דרישה למאבטחים חמושים בתנאי שמוריס ייקח את המאבטחים החמושים מחברה אחרת (עמ' 257).

הנאשם העיד שיוחנן שותפו של מוריס לחץ עליו בעניין מוריס (עמ' 262 ש' 13-21), אישר את המפגש עם מוריס במשרד הרישוי ואת השיח ביניהם על ההקלטה והוסיף כי אמר למוריס: **"אתה עשית לי תרגיל.... ואיך אתה עושה לי דבר כזה? שאני זה שעוזר לך..."** (עמ' 264 ש' 2-10). הנאשם אישר את המפגש בוילה עם מוריס וטען שלא שיבש חקירה כי עוד לא נחקר והוא לא ידע בכלל שיש עליו מה שיש עליו (ש' 10 ואילך). הנאשם הוסיף, כי עדכן את קצין האג"ם טירן יהוד בפגישה לפני כן וטירן אמר לו ללכת לראות מה מוריס רוצה (עמ' 264 ש' 29).

הנאשם העיד כי אמר למוריס בפגישה שיבדוק אם הוא יכול לעזור לו, אמר לו אין בעיה, אך לא התכוון לעשות. אמר שיבדוק אם הוא יכול לעבוד וידבר עם ציון ולגבי הבקשה על מה שהוא פתח במח"ש הוא אמר למוריס שהוא לא יכול להגיד לו מה לעשות ושהוא יחליט מה שהוא רוצה (עמ' 265 ש' 12 - 25). מדובר בעדות העומדת בסתירה לתשובתו של הנאשם במענה לכתב האישום, אז השיב הנאשם כי ידע שהוא מוקלט ולכן אמר למוריס את הדברים המיוחסים לו בכתב האישום.

הנאשם העיד לראשונה כי ראה את מכשיר ההקלטה של אנה כשהגיעה למשרד הרישוי ואבטחה ושוחחה עמו (עמ' 268 ש' 7-8), אישר את האמירות שלו וטען כי מדובר בפליטות פה (ש' 18-23) ונתן לה רשימה של החברות שאיתן היא יכולה לעבוד.

הנאשם אישר את אירוע הקמת הרעש שבו התקשר להאדי קבלאן ואת מה שהיה לאחר מכן (עמ' 277 - 279 ש' 20). העיד לגבי על המקרים שאכף כנגד אושרי וכנגד שמוליק, אישר את ביצוע בדיקת המסוף עבור אושרי (עמ' 281 ש' 16 - 27), וטען שאושרי ביקש ממנו כל פעם "תבדוק לי על זה ותבדוק לי על זה" והוא בדק רק פעם אחת.

הנאשם העיד שלא היה משתתף בדיונים לגבי אושרי, ציון ושמוליק הקשורים לפעולות נגד עסקיהם אצל הסנ"צ (עמ' 283 ש' 6-32). כמו כן העיד כי הכיר את טליע דרך חבר משותף והוא מחשיב אותו כחבר, וכי כיום הוא עובד אצלו, והגיע אליו לראיון עבודה בלי שום קשר (עמ' 291 ש' 8 - 9).

אשר לאבי מסס, העיד הנאשם שמאז שהחל לעבוד אצל טליע אבי שם עליו איקס (עמ' 292 ש' 18), והוסיף שאבי מסס הציע לעזור לו לאחר פרישתו מהמשטרה אך הוא סרב (עמ' 293). עוד העיד הנאשם שאבי הגיע לבית המשפט כשהוא אנטי לגביו מאחר והוא עובד בחברה מתחרה ולכן אמר את מה שאמר וזה מצער אותו מאוד (עמ' 294 ש' 8-11).

הנאשם אישר את הסיטואציה עם אהרון עמנו והפניה בקשר לדו"ח התנועה וטען כי ניסה לדבר עם השוטר והשוטר סירב ובכך הסתיים העניין (עמ' 295 ש' 8-12). הנאשם אישר את הפניות של עמנו לגבי שוטרי תנועה ולגבי העובדים הזרים אולם טען שלא באמת בדק עבורו, והוסיף כי הוא מכיר את אשתו של עמנו.

הנאשם אישר שערכו עימות בינו לבין שמוליק ושהוא הודה במח"ש שלוהו משמוליק אולם סכום נמוך יותר מכפי שנטען כלפיו (עמ' 298 ש' 14 - 30). בהמשך, ובניגוד לגרסתו במענה לפיה לא קיבל כלום מ שמוליק ובניגוד לדברים שאמר בחקירתו במח"ש, שבה הודה בשני המקרים המיוחסים לו בכתב האישום, יישר הנאשם קו עם עדותו של שמוליק בבית המשפט וטען כי ביקש ממנו הלוואה רק פעם אחת (עמ' 298 ש' 31).

הנאשם העיד שהתכוון להחזיר את ההלוואה שקיבל מאושרי, מקרן השתלמות שנפתחה לו אבל אז הפרשה התפוצצה (עמ' 299 ש' 17 - 21), והוא היה מנוע מלעסוק בכך. כל זאת בניגוד לגרסתו במענה, שבה טען כי ההלוואה הוחזרה במלואה.

הנאשם אישר כי עמד על כך שהכסף שביקש יינתן לו מהכסף הפרטי של החברים ולא מהעסקים שלהם, כדי לא לסבך אותם (עמ' 302 ש' 30). בעניין אחר ציון הנאשם כי לא דיבר עם השוטר בן עמי במקרה של אהרון עמנו, ורק יעץ לעמנו חברו כיצד לנהוג (עמ' 306 ש' 2). עוד ציון הנאשם כי כשהיה יוצא לעבודה לביקורות תמיד מישהו מהרכזים היה מתלווה אליו (עמ' 307 ש' 9).

לקראת סוף חקירתו הראשית אמר הנאשם כי יכול להיות שטעה: "... יכול להיות שטעיתי... אבל באמת שאם אני

הייתי יודע, אני אומר את זה פה וחשוב לי שאדוני ידע. אם אני הייתי יודע שאסור לקחת מחברים זה לא היה קורה, גם אם אני צריך לא יודע מה לעשות..." (עמ' 312 ש' 4 - 9). בהמשך אישר הנאשם, בתשובה לשאלת ב"כ המאשימה, כי קיבל משמוליק 10,000 ₪ בשתי פעימות של 5,000 ₪ כל אחת (עמ' 314 ש' 19 - 25).

החקירה הנגדית של הנאשם החלה בשאלות אחדות של ב"כ המאשימה מיד בתום החקירה הראשית, ונמשכה בעיקרה בישיבה שלאחר מכן ביום 21.10.18, אולם בשל תקלה מספור העמודים בישיבה זו לא החל לאחר העמ' האחרון של הישיבה הקודמת, אלא החל משום מה בעמ' 235. לכן אזכור מספרי העמודים מכאן ואילך יהיה בהתאם, בהתייחס כאמור לישיבה במועד זה.

כבר בתחילת החקירה הנגדית הוטחה בנאשם גרסתו של ציון לפיה כל ההיכרות שלהם וכל מערכת היחסים שלהם נובעת וסובבת סביב זה שהוא שוטר וציון בעל מועדונים ואין חברות מעבר לזה (ת/ 134 ש' 334, 408-400, 577-581), וכן שהנאשם מכיר את אשתו והמשפחה דרך העסק ותו לא (ש' 432). הנאשם השיב כי ציון הרחיק את עצמו מהקשר הקרוב שהיה לו עם הנאשם, בגלל הסדר הטיעון שנחתם עמו במשפטו על מתן שוחד (עמ' 236-237), אך לא הסביר את העובדה שהאמירות נאמרו כבר בחקירת מח"ש, שנים לפני ההסדר.

הנאשם נשאל בקשר לדבריה של אשתו בחקירתה במח"ש כי אינה מכירה את ציון ושזו הפעם הראשונה שהיא שומעת את השם "ציון מסס", והשיב שהיא מכירה אותו אבל אולי לא בשמו המלא. הנאשם אישר את דבריו של ציון כי מאז שהפסיק להיות קצין רישוי עסקים ביקר במועדון שלו פחות ופחות (עמ' 240 ש' 1), וכשהוטח בפניו שציון תאר את "החברות" כיחסי קח תן ושהקשר נסוב סביב תפקידו של הנאשם, וכי הנאשם התלונן בפני ציון על קשייו הכלכליים, הנאשם השיב כי לא היה לו על מה להתלונן מפני שלא היו לו בעיות עם המשטרה.

כשהוטח בנאשם כי הוא בעצמו העיד על בעיות בענייני רישוי העסקים וסגירות של המועדון השיב הנאשם שיש הבדל בין רישוי עסקים לאבטחה (עמ' 240-241). ובהמשך כשהוטח בנאשם כי לפי דברי ציון, היחסים שלהם התהדדו כשהנאשם הפך לקצין רישוי ואבטחה והחלו להתרופף כשסיים את התפקיד, ולמעשה ציון נעזר בו והוא נעזר בציון, השיב הנאשם כי עזר לו במה שאפשר כחבר בהכוונה בלבד, אך גם הקשה עליו במה שנוגע לרישוי ואבטחה. הנאשם הכחיש כי הוא מנסה לנפח את רמת הקרבה על מנת לנסות ולהצדיק קבלת כספים מציון, וטען כי מעולם לא ברח מאחריות (עמ' 242 ש' 16 - 25).

לאחר שהנאשם עומת עם גרסתו של ציון לפיה נתן לו סכום כסף בסך 5000 ₪ בשנת 2011 וסכום נוסף של 3000 ₪ בשנת 2012, הוא עדיין עמד על גרסתו המכחישה. ואולם לאחר שעומת עם גרסתו בחקירתו במח"ש (ת/14, ש' 9-11) שבה מסר כי קיבל מציון 3,000 ₪ במזומן אישר זאת והוסיף כי לא זכר ולכן אמר לחוקרים שלא קיבל מציון כלום, ועדיין טען שסכום הכסף של 3,000 ₪ לא היה בסכום חד פעמי אלא מדובר בסכום המצטבר של סכומי כסף שקיבל מציון לאורך כל זמן החברות (עמ' 244 ש' 29).

הנאשם העיד כי סכום הכסף בסך 5,000 ₪ הנוספים שציון דיבר עליהם זה כסף שקיבל משמוליק (עמ' 245 ש' 18-21). כשנאמר לו כי רמת החברות שהוא מתאר התעצמה מרגע שנשמע אומר לציון "תודה, אח יקר" על בקשת סיוע כספי שביקש ממנו, כפי שהוקלט בהאזנת סתר, ועד לתיאורי החברות העמוקה והקרובה ביותר שתיאר בעדותו בבית המשפט, טען כי בחקירה ענה על מה ששאלו אותו ולא עניין את החוקרים רמת החברות (עמ' 247 ש' 21-31), ולאחר מכן אמר את הדברים הבאים: **"... אם אני הייתי יודע שללוות כסף מחבר זה אסור וזה שוחד ידדי היו מנאלות היום באקונומיקה. נקודה"** (עמ' 248 ש' 3).

בהמשך חקירתו הנגדית הוטחה בנאשם גרסתו של ציון בת/ 135 שורות 35-36, אך הנאשם הכחיש את קבלת הכסף המזומן כמתואר שם, ולאחר שהוטחה בו גרסתו מת/16 שורות 216-214, השיב הנאשם כי יכול להיות שקיבל את הכסף במזומן ביד ועם זה הוא שילם (עמ' 251, ש' 1-8), ולאחר מכן אישר שקיבל משמוליק פעמיים סך של 5,000 ₪ בכל פעם (עמ' 251 ש' 17-21).

במשך החקירה, לאחר שהוטחו בו דברים שאמר ציון בגרסתו הראשונה במהלך התשאול בדרך לחקירה: **"הבנתי שהבן אדם במצוקה כלכלית, היות ואני נוהג לעזור, לא באופן קבוע ולא בסכומים גדולים החלטתי שאני רוצה לעזור לו. ועזרתי לו בסכום של כסף קטן שאני לא זוכר אם זה היה 2,000 או 3,000 ש"ח. משהו בסגנון הזה של סכום מאוד קטן. נתתי לו את זה ככסף מזומן הוא לא ביקש ממני עזרה שאתן לו את הכסף"** (עמ' 253 ש' 19 - 23), אישר הנאשם כי אכן קיבל עזרה כספית מציון בסכום כולל של כ- 3,000 ₪ (עמ' 254 ש' 13).

הנאשם עומת עם גרסתו מחקירתו במח"ש (ת/14, ש' 30 ואילך) בה תיאר בפרוטרוט את בקשת הכסף ואת קבלת הסכום של ה- 3000 ₪ מציון במזומן ושציון ספר את הכסף, קיפל ושם לו בכיס, והשיב יכול להיות, אני לא יודע על 3,000 ₪. בסופו של יום חזר בו הנאשם מהכחשתו, אמר שהוא אינו זוכר את הנסיבות אבל לא מכחיש אותן ושהסכום היה כ- 3,000 ₪ (עמ' 256, ש' 1-15) וטען שלא שם לב שהכחיש את הסיטואציה של קבלת הסכום (עמ' 257 ש' 9-8).

הנאשם אישר שלא החזיר את הסכום הנ"ל לציון (שם, ש' 30 ואילך), ולאחר שהוטח בו כי הוא ביקש מציון להכניס אנשים בחינם למועדון למרות שציון מקפיד שכל מי שנכנס למועדון ישלם (ת/ 134 ש' 230, ת' 136 ש' 171-172, 186-199), העיד שהם שילמו 50 ₪, ולאחר שהוטחו בו גרסאותיהם של ציון ושל ניסו בבית המשפט, טען שנכנסו חינם אך כל אחד שילם לפחות 50 ₪ על המשקאות ששתו (עמ' 255, ש' 1-11).

הנאשם אישר בעדותו כי היה מעדכן את ציון שהוא במשמרת והוסיף שעשה זאת כחבר (עמ' 260 ש' 24). כמו כן, הוטחה בנאשם הטענה שסירב לתת את מספר הטלפון של ציון לחוקרת משטרה שפנתה אליו לצורך עבודה משטרתית (ת/15 שורות 887-898) אך הוא השיב שאינו מכיר את זה, ובכל מקרה לא היה פסול בהתנהגותו בעניין זה (עמ' 260 ש' 1).

במסגרת עדותו הוצגה לנאשם שיחת האזנת הסתר אך הוא טען שלא היה ברישוי ואבטחה כבר ולא חייב כלום לאף אחד (עמ' 263 ש' 19-22). הנאשם התבקש להסביר את הטענה נגדו ולפיה נתן עצות לציון כיצד להתנהל מול משרד רישוי העסקים במשטרה (ת' 15 שורה 946), הנאשם אישר וטען שהוא רק הכוין אותו מה לעשות (עמ' 265 ש' 5-10).

כשהוטחה בנאשם תשובתו מחקירתו במח"ש לפיה הוא אמר לציון שייסע לו כשוטר כדי לרצות אותו (ת/ 16 ש' 21-24), טען שאינו זוכר. וכאשר הוצגה לנאשם שיחת האזנת הסתר, אישר שאמר לציון מה הוא צריך לעשות בקשר לקבלת אישור לאירוע תחת כיפת השמים והוסיף כי בקשר לקבלת האישור הוא לא יכול לזרז, אבל אמר לציון שהוא ידבר עם מי שמכין את התכנית לאירוע ויזרז אותו (עמ' 269 ש' 26 - 31).

הנאשם אישר שהעביר לציון מידע שהגיע אליו במסגרת תפקידו, בנוגע לסידורי האבטחה של עסק מתחרה של אדם בשם אשכול, שהיה בעבר שותפו של ציון והיה ביניהם "דם רע" (עמ' 270 ש' 12-16), והוסיף כי ציון ביקש ממנו לדעת גם על סידורי האבטחה של מקומות אחרים אבל הוא לא מסר לו את המידע שביקש, למעט המידע ביחס לאשכול (עמ' 271 ש' 1-26). הנאשם ציין בהקשר זה כי החמיר עם סידורי האבטחה שהוא עצמו קבע ביחס למועדון של ציון, כאשר

הורה על הצבת 8 מאבטחים בלבד שנדרשו בעסק של אשכול, ולדבריו ציון רק סבל ממנו (עמ' 272 ש' 17 ו-28).

הנאשם אישר שציון ביקש ממנו עזרה ביחסים שלו עם המשטרה והוא הבטיח לו שיעזור, אבל לא סייע לציון יותר משעזר לבעלי עסקים אחרים בהכוונה ובמתן שירות (עמ' 274 ש' 31 ואילך). הנאשם הוסיף בהקשר זה כי השימוש בביטוי "שוטר פרטי" עם ציון היה בצחוק ובלעג, וכי עבד כשוטר בשכר רק באופן רשמי דרך המשטרה: **"... לגבי שוטר פרטי זה היה בצחוק ובלעג. אני בחיים אני לא עבדתי אצל אף אחד כשאני הייתי שוטר, עבדתי בשכר אמת בהרבה מקומות, בשכר... כשוטר בשכר כקצין בשכר דרך המשטרה..."** (עמ' 273 ש' 14 - 18).

לאחר שהוטח בנאשם כי בשיחות של ציון עמו ועם בעלי עסקים אחרים עליו נשמע כאילו הוא עובד אצלו והוא שוטר פרטי שלו, השיב הנאשם שהוא לא אחראי על מה שיוצא לציון מהפה וכי הוא אכן הבטיח הבטחות מפה עד מחר כלשונו, אך בפועל ציון לא קיבל הנחות מיוחדות, לא יותר מאחרים (עמ' 276, ש' 12-21). כאשר עומת הנאשם עם השאלה שנשאל במח"ש כי הוא נשמע מדבר על הרווחים של ציון בלשון רבים כאילו הם גם שלו, השיב כי יכול להיות שאמר זאת מפני שהוא תמיד מדבר בלשון רבים, אולם הדגיש: **"אני לא הרווחתי משם כלום, אתה יודע. אפשר גם להוכיח את זה בחשבון בנק וכל מה שצריך"** (עמ' 277 ש' 20).

הנאשם אישר שציון הזמין דרכו ניידות במקום להתקשר למוקד 100 והוא היה מסייע, מגיע ושולח ניידות (עמ' 279 ש' 30 ואילך), אישר שציון ביקש ממנו גם להכביד על מועדונים אחרים אולם זה לא בוצע (עמ' 280 ש' 9 - 16). בהמשך עדותו טען הנאשם שהיה מאפשר גם לאשכול, אושרי, ושמוליק לפנות ישירות אליו לשם כך, אולם לא סיפק הסבר מדוע כשנשאל על כך בחקירה ואף הוטח בו שזה יחס מועדף לציון לא אמר לחוקרים שהוא עושה זאת גם עבור האחרים ורק היום אמר זאת (עמ' 281, ש' 1-5).

הנאשם אישר שציון פנה אליו לסיוע בעקבות בידוק של אשתו בשדה התעופה ושהוא התקשר ופנה לקב"ט יניב, אותו הכיר מתוקף תפקידו כשוטר, בעניין (עמ' 279 ש' 1-24), אישר שציון היה פונה אליו ישירות ושהוא היה מסייע לו בדברים שבסמכותו וטען שהדבר מותר לו (עמ' 282 ש' 31), וכן מסר שהוא נתן לציון מה שבסמכות שלו ולא משהו מעבר, ולא סגר לבקשתו מועדון אחר (עמ' 283 ש' 19).

בהמשך החקירה הנגדית נשאל הנאשם על הקשרים שהיו לו עם אנשים נוספים, רובם בעלי עסקים, שנזכרים בכתב האישום. הנאשם אישר שוב כי קיבל משמוליק 10,000 ₪ בשתי פעימות של 5,000 ₪ כל אחת (עמ' 283 ש' 26), וכשנשאל מדוע הכחיש זאת במענה לכתב האישום השיב כי לא זכר. בהמשך טען הנאשם כי לא החזיר את הכספים לשמוליק מפני שכשהיה יכול להשיב את הכסף, לא ניתן היה לאתר את שמוליק, שגם לא ענה לנאשם בשתי הזדמנויות שבהן התקשר אליו בטלפון (עמ' 288 ש' 9).

הנאשם אישר שגם לאחר קבלת הכספים הוסיף לטפל ולערוך ביקורות בעסקו של שמוליק, וציון כי פעם אחת המליץ לא לסגור לו את המועדון למרות שהייתה לו בעיה וחריגות ברישוי, אולם הדגיש כי הוא גורם ממליץ בלבד (עמ' 285 ש' 20 ואילך). פעם נוספת ערך ביקורת למועדון של שמוליק ואישר כי לא רשם דו"ח למרות שנמצאו בו ליקויים, אולם טען שהוא לא חייב לרשום דו"ח אף אם נמצאו ליקויים, והוא יכול להגיד לו בעל פה מה הליקויים וכיצד לתקנם (עמ' 286 ש' 10-21).

הנאשם אישר שכאשר שמוליק נתן לו את הכסף, הוא ביקש ממנו שאף אחד לא יידע מזה, בכדי שלא יגידו שנתן לו

שוחד (עמ' 287 ש' 10-20). הנאשם עומת עם דברים שאמר בחקירתו במח"ש כי לא היה לו כסף להחזיר לשמוליק, והשיב כי בתחילה באמת לא היה לו כסף, אולם לאחר מכן כשהייתה לו אפשרות להתחיל להחזיר את הכסף, הוא חיפש את שמוליק, ולא מצא אותו כי הוא נעצר (עמ' 289 ש' 20 ואילך).

בהמשך עומת הנאשם עם דברים שאמר שמוליק בעדותו בבית המשפט כי מערכת היחסים בינו ובין הנאשם "הייתה של קצין רישוי ואבטחה ובעל מועדון שצריך אותו ותו לא", והשיב כי "זה מה שאמרו לו להגיד" (עמ' 290 ש' 16), ובהמשך הוסיף כי בעימות שנערך ביניהם במשטרה, הוא הודה מיד כי אכן קיבל כסף משמוליק, ואילו שמוליק הרחיק את עצמו מן העניין מפני שהציעו לו עסקת טיעון מקלה בעניין השוחד (עמ' 291 ש' 11 - 15).

בהמשך עומת הנאשם עם כמה שיחות שנקלטו בהאזנות סתר, שיחות מס' 1185, 876 וכן 2808, שמלמדות לטענת ב"כ המאשימה על הקשר ההדוק שהיה בין הנאשם ובין ציון, ועל העזרה שהנאשם הושיט לציון, והנאשם הסביר את הרקע לשיחות הללו. הנאשם ציין כי השיחות התייחסו למועדון חדש שבהקמתו היו מעורבים גם ציון, גם אושרי וגם שמוליק, והנאשם אישר כי באותו זמן כבר סיים את תפקידו כקצין אבטחה ורישוי, אולם סיוע מניסיונו לאנשים שהוזכרו בשיחות הללו בכך שהפנה אותם לגורמים המקצועיים שטיפולם נדרש לצורך קבלת אישור להפעלת מועדון מסוג זה.

בין היתר ווידא שיש הנדסאי שעובד על הכנת גרמושקה שנדרשת לצורך בקשת ההיתר, הפנה אותם ליועץ בטיחות וגם אמר שיבקש מאותו יועץ שיזרז את טיפולו (עמ' 297 ש' 16 - 19), וגם שיבח באוזני ציון את קצין המשמרת שהיה באותו יום, והסכים להעביר לאותו קצין את מספר הטלפון של ציון, כדי שיתקשר אליו אם תהיה בעיה באחד המועדונים שלו (עמ' 298 ש' 17 ואילך). הנאשם הדגיש בהקשר זה כי נהג כך "לא כדי שהוא יעשה להם הנחות (אלא - א.מ.) כדי שיהיה טיפול יותר אפקטיבי במקום" (עמ' 299 ש' 16). הנאשם אישר כי ציון הרשה לעצמו להתקשר אליו ולבקש את עזרתו בשל החברות ביניהם (עמ' 300 ש' 9).

באשר לאושרי גבאי אישר הנאשם שהכיר אותו כשוטר ולאושרי היה מועדון ועסקים בעיר, אישר שמסר בחקירתו שיש בניהם היכרות אבל לא יצאו לבלות יחד, אולם ציין כי הוזמן לשמחות שלו, ואף היה בחתונתו וכן בבריתות של שני בניו (עמ' 301 ש' 2 - 5). הנאשם אישר שמסר בחקירתו כי הסיבה שבגינה פנה לאושרי לקבל ממנו סיוע כספי הייתה מפני שהוא אמין ויכול להרשות אולם בהמשך ציין גם כי פנה אליו גם על רקע החברות ביניהם (עמ' 302 ש' 4).

הנאשם אישר כי קיבל מאושרי 35,000 ₪ במזומן בתוך מעטפה, ואישר גם כי לא החזיר לו את הכסף, למרות שכחצי שנה לאחר קבלת הכסף מאושר נפתחה לו קרן השתלמות. הנאשם ציין בהקשר זה כי קרן ההשלמות שהשתחררה לו נבלעה בחובות שהיו לו לבנק, אולם אישר גם כי השתמש בחלק מהכסף של הקרן כדי לנסוע לחופשה בתאילנד, שעליה שילם באשראי ב-12 תשלומים, והוסיף כי אושרי אמר לו שאין לחץ בעניין החזרת הכסף (עמ' 303 ש' 9). כשעומת עם מה שנכתב במענה כי החזיר לאושרי את כל הסכום שקיבל ממנו, השיב כי כנראה היה שם בלבול מפני שבמשך כל החקירה אישר כי לווה מאושרי את הסכום שקיבל ממנו וכי לא החזיר לו את אותו סכום (עמ' 305, ש' 31).

הנאשם דחה את טענת ב"כ המאשימה כי במענה לכתב האישום ביקש לצמצם את חלקו בפרשה, ולכן הכחיש כי קיבל כסף משמוליק, ולכן גם טען שהחזיר את הכסף שקיבל מציון. הנאשם ציין בהקשר זה כי הודה בעובדות הללו בחקירתו במח"ש, ולכן לא סביר שיכחיש אותם במענה, ואם כך נכתב במענה מדובר בטעות סופר (עמ' 3017 ש' 1). עם זאת, הנאשם הכחיש כי קיבל שוחד: "שוחד אני לא לקחתי" כלשונו (שם ש' 9).

בהמשך החקירה הנגדית נחקר הנאשם אודות הקשר שהיה לו עם אושרי גבאי, ואישר כי לאחר קבלת ההלוואה

מאושרי, הוא יעץ לו כיצד לנהוג באירוע של הקמת הרעש בביתו, אולם הורה גם להחרים לו את הרמקולים ששימשו להקמת הרעש (עמ' 308 ש' 21). הנאשם שב וטען כי לווה את הכסף מאושרי בגלל החברות ביניהם (שם ש' 28) ואישר כי ביקש מאושרי לא לספר לאלעד שותפו על הכסף שנתן לו.

בהמשך חקירתו הנגדית הוטח בנאשם שאושרי תיאר את היחסים שלו עמו כיחסי עבודה של בעל עסקים וקצין אבטחה ורישוי עם חברות שטחיות, והשיב שהוא הוכון על ידי מישהו לומר כך לפני הדיון בבית המשפט (עמ' 309 ש' 22 ואילך). כשנשאל מדוע אושרי אמר דברים דומים גם בחקירתו במח"ש השיב כי העובדה שהוזמן 3 פעמים לחתונות של אושרי, והוזמן גם לאירועים משפחתיים אחרים, למסיבות בביתו וכן לפתיחת שני עסקים חדשים שלו, מלמדת על עומק החברות ביניהם אשר החלה עוד בטרם נהיה קצין (עמ' 310 ש' 18 ואילך).

הנאשם אישר שבזמן שהוא ביקש את הכסף מאושרי הוא היה קצין רישוי ואבטחה ואושרי בעל מועדונים בעיר (עמ' 311 ש' 9-12), וכשנשאל אם זה תקין שקצין רישוי ואבטחה פונה למי שנתון תחת שרביט ביקורתו ומבקש ממנו כספים, השיב שהוא היה זקוק להלוואה באותו זמן ושם היה יודע למה זה יוביל היה נמנע מכך (עמ' 312 ש' 1-8). בהמשך עומת הנאשם עם דברים שאמר אושרי בעדותו כי לאחר שהנאשם ביקש ממנו כסף, הוא הרגיש בנוח לבקש ממנו כל מיני בקשות, ובדיעבד הוא מבין שטעה כשנתן הלוואה לקצין משטרה, והנאשם הסכים עם הדברים (עמ' 313 ש' 11 - 19). עם זאת, הנאשם הדגיש כי אף שאמר לאושרי ולאנשים אחרים שיעזור להם, בפועל הוא לא עשה דבר (עמ' 315 ש' 2).

בהמשך החקירה אישר הנאשם כי בדק פעם אחת במאגר המידע המשטרי לבקשת אושרי, ביחס לאדם שאושרי מסר את פרטיו, אם הוא מנוע יציאה מן הארץ, אולם הדגיש כי מדובר בעבירת משמעת (עמ' 316 ש' 10). הנאשם אישר גם כי מסר לאושרי מי התלונן עליו באירוע השני של הקמת הרעש, אולם הדגיש כי סייע דווקא למי שהתלונן על הרעש, ובכללם ידידה שלו קרן, ופעל כראוי כאשר שלח לשם קצין עם ניידת. הנאשם ציין בהקשר זה כי לא ידע שאחד המתלוננים ביקש להישאר אנונימי (עמ' 319 ש' 8). הנאשם הוסיף כי לא סייע לאושרי בהשבת הרמקולים שנתפסו בביתו, אלא רק הפנה אותו לגורם שמטפל בכך.

בהמשך עדותו נחקר הנאשם על הקשר שלו עם טליע, ונשאל אם סביר בעיניו שבהיותו קצין רישוי ואבטחה, הוא פנה לטליע שהינו בעל חברת אבטחה ועל רקע זה היה אתו בקשרי עבודה, וביקש ממנו הלוואה בסך 35,000 ₪. הנאשם השיב כי היום הוא מבין שזה לא היה תקין, והוסיף כי קיבל בהבנה את הסירוב של טליע לבקשתו, ומעולם לא התנכל לו בשל הסירוב (עמ' 325 ש' 8 - 10), ולא רק זאת אלא שמאז שפרש מהמשטרה הוא עובד בתפקיד בכיר בחברה של טליע.

בהמשך החקירה הנגדית נחקר הנאשם על הפרשה שמפורטת בפרט האישום הרביעי שקשורה למוריס והבה ולעוד גורמים שמעורבים בנושא. הנאשם סיפר כי יום אחד הגיעה למשרדו אחת בשם אנה לפגישה שתואמה מבעוד מועד, סיפרה לו כי היא מקיימת אירוע בחוף הדקל, ושאלה אותו מה היא צריכה לעשות כדי לקבל את האישורים הנדרשים לקיום האירוע, כאשר בדיעבד מתברר כי היא עובדת בבית דפוס שמוציא מקומון לעסקים, והביקור נועד לבסס טענות שהנאשם נוהג איפה ואיפה ומפלה בעלי עסקים אחדים.

בכל אופן, הנאשם אישר כי הפנה אותה לאנשים ספציפיים, ולדבריו **"היא קיבלה בסוף רשימה מסודרת של מי מאושר ומי לא מאושר"** (עמ' 328 ש' 22). הנאשם אישר עוד שאמר לה להגיד למי שהיא פונה שמקס שלח אותה, אולם הדגיש כי מדובר בהתרברבות בעלמא (ש' 31). בהמשך אישר הנאשם כי שלל את חברת טי ביטחון ששייכת

למוריס, וטען כי עשה זאת מטעמים מקצועיים בלבד, והוסיף כי ננקט נגדו הליך משמעותי של ראיון הדרכה, מפני שאמר **"לכלוכים על מוריס"** בפגישה עם אנה (עמ' 329 ש' 14 - 23).

הנאשם אישר עוד כי לאחר שהתפרסמה כתבה עליו שכללה את הקלטת הפגישה עם אנה, כשמוריס הגיע לתחנה לבירור כלשהו, הנאשם שאל אותו **"איך אתה עושה לי דבר כזה... שולח עליי כתבות ועניינים"** (עמ' 332 ש' 24), ואף אישר כי יכול להיות ששאל את מוריס אם פנה למח"ש, אולם הכחיש כי ביקש ממנו לבטל את התלונה (עמ' 333 ש' 7). הנאשם ציין כי מוריס ביקש ממנו שיעזור לו, והוא אף אמר למוריס שידבר על כך עם חברים שלו, אולם בפועל לא עשה מאומה, אף שלא הייתה מניעה כי יעשה זאת, מפני שכבר לא היה בתפקיד קצין רישוי באותו זמן (עמ' 334 ש' 15).

הנאשם ציין עוד כי הקליט את כל הפגישות שלו עם מוריס, אולם מסר את הקלטות לעו"ד רונאל פיישר שייצג אותו באותו זמן, וכשנפתחה חקירה נגד עו"ד פיישר הקלטות נעלמו (עמ' 339 ש' 30). בסוף התייחסותו לפרשה זו ציין הנאשם כי שמע גם מיוחנן שותפו של מוריס, שמוריס רוצה לנקום בו (בנאשם) מפני שהוא לקח לו את הנשק (עמ' 341 ש' 21 ואילך).

בהמשך עדותו נחקר הנאשם על פרט האישום החמישי, ואישר כי הוא מכיר את אהרון עמנו באמצעות קרן אשתו שהיא ידידה של הנאשם. הנאשם אישר עוד כי ניסה לסייע לעמנו כאשר קיבל דו"ח תנועה, וביקש את עזרתו, וכך תיאר הנאשם: **"... אתה שאלת אותי אם עזרתי לו אז אמרתי לך דו"ח תנועה בן אדם התקשר לטלפון שלי, אני דיברתי ניסיתי לדבר עם השוטרי ולהניא אותו מלתת לו דו"ח, לא הסכים קיבל דו"ח. אני מצטער באמת שלא הצלחתי לעזור לו"** (עמ' 343 ש' 13 - 16).

הנאשם ציין עוד כי ביקש לסייע לעמנו מטוב לב בלבד, ולא קיבל שום תמורה עבור זה, והוסיף כי אף פעם לא מסר לעמנו מידע על פעילות של משטרת ההגירה או של משטרת התנועה, גם אם לפעמים יצר מצג כלפי עמנו כי הוא מוסר לו מידע כזה, רק בכדי להרחיק אותו מעליו: **"... אני בחיים לא נתתי לו מידע כי א' אני לא יכול, ב' רק לנער ממני אותו עם השאלות וזה מה שהיה"** (עמ' 346 ש' 6).

לאחר מכן נחקר הנאשם על פרט האישום השישי, ואישר כי הוא הכיר את אבי מסס שהיה בעל חברת אבטחה, במסגרת עבודתו במשטרה, על רקע מקצועי בלבד. כשנשאל אם נפגש עם אבי בבית קפה וביקש ממנו עזרה של 30,000 ₪, השיב הנאשם כי הוא לא ביקש עזרה מאבי, אלא אבי הציע לו הלוואה ביוזמתו, כשראה שהוא נמצא במצוקה כלכלית, ועמד על גרסה זו, גם כשהוטח בפניו כי בחקירתו במח"ש אישר שהוא פנה לאבי בבקשה לעזרה כספית.

בהמשך הקריא ב"כ המאשימה לנאשם קטע מהודעתו של אבי במח"ש, ממנו עולה כי לאחר שהנאשם סיפר לאבי על המצוקה הכספית שנקלע אליה, בין היתר בשל הליכי הגירושין שהחל בהם באותו זמן, שאל אותו אבי מה הוא צריך, והנאשם השיב לו שהוא רוצה ממנו סכום של 30,000 ₪ (עמ' 350 ש' 13), והנאשם הגיב על כך באומרו כי אבי שיקר בעניין זה. הנאשם ציין עוד כי מאז שפרש מהמשטרה והחל לעבוד בחברה של טליע, אבי מסס מתנכל לו ומלכלך עליו בעיר כלשונו (עמ' 355 ש' 14).

עדותם של רכזי הרישוי

רכזי הרישוי ארמונד בז ורבקה אלטנני (להלן: "הרכזים") מילאו תפקידים והיו תחת פיקודו של הנאשם בעת ששימש

קצין אבטחה ורישוי. הרכזים תיארז את מבנה הצוות במשרד וכן את הסמכויות הנתונות להם, ותיארז כי המשרד פועל בהתאם לתוכנית שנתית הגוזרת מתוכה את תכנית העבודה החודשית כאשר לקצין האבטחה או לגורם פיקודי אחר מהמרחב, ישנה הסמכות ליזום פעילויות גם מעבר לתוכנית.

הרכזים אישרז כי קצין האבטחה הוא זה שמכריע האם אדם בעל עבר פלילי יוכל לעבוד כסדרן ואשרז פה אחד כי ישנו איסור להמליץ על חברת אבטחה ספציפית כאשר אזרח מגיע למשרד הרישוי בבקשה לערוך אירוע. רכזי הרישוי אישרז עוד כי הנאשם מעולם לא ביקש מהם לפעול לטובת מי ממכריו ו/או לסטות מהנהלים, הדגישז כי הגורם המאשר בפועל הינו מפקד המרחב או סגנו, ויחד עם זאת ציינו כי בהתאם לשנות ניסיונם הרבות, המלצות משרד הרישוי לרוב מתקבלות.

הרכזים העידז באשר להיכרותם עם מוריס והבה - כאשר ארמונד בז אף שירת תחת פיקודו בעבר. מעדותם השתמע כי מוריס ציפה לקבל הנחות מסוימות בשל עברז כקצין משטרה אך כאמור אלה מעולם לא ניתנו לו. הרכזים מתארים כי בביקורות בחברה של מוריס תמיד התגלו ליקויים, והעידז לגבי אירוע שזכרו היטב של גניבת נשקים ממחסן הנשקים שהיה בחברה של מוריס.

הרכז ארמונד בז שלל על הסף כי מפקדו הקודם גל דפני הנחה לנהל מעין מערכת קרב נגד מוריס והסביר כי מי שעומד בתנאי הרישוי לא נתקל בהם כלל. באשר למערכת היחסים של הנאשם עם ציון מסר הרכז ארמונד בז כי מדובר היה בהיכרות, וכלשונו **"היכרות, כמו שאני מכיר את ציון. אילת קטנה כולם מכירים את כולם"** (עמ' 384 ש' 2) ובשונה מאחרים לא הצביע על איזו חברות הדוקה.

עדוּתו של הקצין גל דפני

העד מסר בעדותו בעיקר פרטים הקשורים לרדיפה המשטרתית לה טען מוריס. העד הסביר כי עם כניסתו לתפקיד קצין אבטחה עשה סדר בכל תחום הרישוי ואבטחה הקשור לחברות האבטחה, דבר אשר הוביל לחשיפתם של ליקויים רבים שלבסוף גרמו גם לסגירת שתי החברות שהיו בבעלותו של מוריס.

לדבריו של העד מכאן החל כדור שלג להתגלגל, כאשר הוא הפך לשק החבטות של מוריס והבה והעניין אף הגיע לפתחו של בית המשפט אך מוריס הפסיד והוטלו עליו הוצאות המשפט. העד תאר את הנזק העצום שהדבר גרם לו לרבות עיכוב קבלת דרגה, וכן תאר את מוריס והבה כאדם מניפולטיבי, שקרן פתולוגי שידוע לשחק את המשחק, כלשונו.

העד ציין כי לדעתו האנטגוניזם שנוצר אצל מוריס כלפי הנאשם היה בשל העובדה שהנאשם שימש כעד בהליך המשפטי שניהל מוריס והבה כנגד העד גל דפני. ולבסוף הכחיש מכל וכל כי התנכל למוריס והבה.

עדוּתו של אלונה מסס (אשתו של עד התביעה ציון מסס)

העדה אישרה כי היא מודעת לכך שיש קשר חברי טוב מאוד בין הנאשם לציון בעלה עוד קודם למועד עלייתה לארץ, בשנת 2006. העדה מסרה בעדותה כי הייתה יכולה לתקשר אתו כשעלתה ארצה מאחר שהיה דובר אנגלית שוטפת.

במהלך עדותה אישרה העדה מפגשים באירועים משותפים וכן אישרה כי היו אוכלים יחד עם הנאשם בחוץ מספר פעמים בשבוע, ואישרה כי רוב המפגשים בניהם היו בשטחי העסק של ציון או בסמוך אליהם. העדה אישרה שהייתה פונה לנאשם בנושאים הקשורים לעבודתו. יחד עם זאת, תיארה מקרה בו פנתה לנאשם אך הוא סייע לה בעיקר בכך שהרגיע

אותה ותקשר אתה לאור כך שאינה דוברת עברית.

העדה אישרה את הגעתו של הנאשם למועדון הג'ויה בבעלותו של ציון בתדירות גבוהה אך טענה כי הדבר מקובל בעיר. באשר למצבו הכלכלי באותה תקופה מסרה העדה כי היא וציון חשו במצבו של הנאשם ושאלו שאלות, והוא שיתף אותם באשר למצוקתו המשפחתית והכלכלית. העדה אישרה כי הנאשם מעולם לא פעל בשחיתות מולם כדי לקבל מהם כספים האסורים לפי חוק. כמו כן אישרה כי הקשר ביניהם היה חברי בלבד ולא ניתנו טובות הנאה כלשהן על ידם או על ידי הנאשם.

בהמשך עדותה אשרה העדה כי לא ידעה על כסף שנתן בן זוגה ציון לנאשם, ואישרה כי לעיתים הנאשם היה מגיע ולא משלם על השתייה שלו והוסיפה: **"כן. למה מה, היה שותה רדבול"** (עמ' 430 ש' 22). העדה הרחיבה באשר לפנייתם שלה ושל בן זוגה לנאשם בעת שנתקלו בעיכוב בבידוק בשדה התעופה, ואישרה כי פגשה באשת הנאשם לשעבר מספר פעמים אך לא היה ביניהם קשר. העדה אישרה לבסוף כי ככל הנראה לא באמת הייתה מודעת להיקפה של מערכת היחסים בין הנאשם לציון, ולראיה לא ידעה על מתן הכסף לנאשם על ידי ציון.

1. טיעוני ב"כ הצדדים

ב"כ המאשימה

שני הצדדים סיכמו טיעוניהם בכתב. ב"כ המאשימה הפנה לכתב האישום המתוקן בשנית מיום 7.5.18, וציון כי כתב האישום מתאר מערכות יחסים "שוחדיות" ודרישות שוחד מצדו של הנאשם, עת היה קצין רישוי עסקים ואבטחה בעיר אילת, כלפי בעלי עסקים ובעלי חברות בעיר אילת, עליהם היה אחראי כגורם מאשר ומבקר.

ב"כ המאשימה ציין עוד כי הנאשם דרש וקיבל כספים מבעלי עסקים בעיר אילת. ובתמורה לכך פעל הנאשם במסגרת תפקידו בדרכים שונות על מנת לעזור לאותם בעלי עסקים ולמקורביהם בהתאם לבקשותיהם, כאשר במעשיו פעל בניגוד עניינים לחובותיו כשוטר ומעל באמון הציבור. הנאשם אף הגדיל לעשות ובאחד המקרים אף דאג ליצור סיטואציה של התערבות משטרתית והסלמתה כנגד נותן השוחד באישום השני, כאשר במקביל הוא יצר מצג כלפי נותן השוחד לפיו הוא מסייע לו לפתור את הבעיה.

נטען עוד כי הנאשם פעל עבור מקורביו וניצל את מעמדו ותפקידו כשוטר על מנת לסייע להם ולכן הואשם גם בעבירות מרמה והפרת אמונים. הנאשם הציע למר מוריס והבה כי יבטל את התלונה שהגיש נגדו במח"ש ובתמורה יסייע לו בשילוב חברת האבטחה שלו בעבודות שונות בעיר אילת, ובשל כך יוחסה לנאשם עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

אשר למישור העובדתי ציין ב"כ המאשימה כי אין מחלוקת כמעט לגבי אף עובדה שמתוארת בכתב האישום, ואם הייתה מחלוקת בעקבות הדברים שנטענו ע"י ב"כ הנאשם במסגרת המענה לכתב האישום, שבו הכחיש קבלת כספים ממי מנותני השוחד או טען להשבת הכספים, הרי בעדותו בבית המשפט הנאשם שינה את גרסתו והודה כבר במסגרת חקירתו הראשית, כי קיבל סכומי כסף שונים, גם מאושרי גבאי, גם מציון מסס וגם משמוליק אשכנזי, שאותם לא החזיר.

ב"כ המאשימה הרחיב בסיכומיו ופירט את תשובות של הנאשם לגבי כל אחד מפרטי האישום, וציין כי בעדותו בבית המשפט הנאשם לא כפר ברוב פרטי האישום לרבות פניותיו של אושרי אליו לאחר קבלת הכספים בבקשות שונות הקשורות למשטרה, וכן ביצוע בדיקות במסוף המשטרה עבור אושרי.

ב"כ המאשימה ציין עוד כי אין מחלוקת לגבי נסיבות ההיכרות של הנאשם עם ציון ושמוליק, אין מחלוקת כי הנאשם פנה לטליע בנסיבות המתוארות וביקש ממנו כסף אך טליע לא נעתר לבקשתו. הנאשם אישר גם את פניותיו החוזרות לאחר מכן ואת הימנעותו של טליע מלמסור לו את הכסף, וטען כי לא עשה זאת כדרישת מתת אלא כחבר.

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם הודה גם בתיאור השיח המפגש בינו לאנה וכן בינו ליוחנן ומוריס, ואולם הדגיש כי הנאשם טען שהציג מצג שווא בפני השניים, שכן ידע הוא מוקלט ואף דיווח מבעוד מועד לסממ"ר וקצין אג"ם על הפגישה המתוכננת בינו לבין השניים.

אשר לאישום החמישי טען ב"כ המאשימה כי הנאשם הודה בכל עובדות כתב האישום למעט מתן התראה על פעילות משטרת התנועה, אולם טען כי לא בוצעה עבירה. אשר לאישום השישי טען ב"כ המאשימה כי לא קיימת מחלוקת בנוגע להיכרות בין הנאשם לאבי אך הנאשם טען כי אינו זוכר את נסיבות הפגישה בין השניים, ובכל מקרה לא שוחחו על דבר מה שאינו חוקי ולכן הכחיש הנאשם את הנטען כלפיו באישום זה.

ב"כ המאשימה פירט סתירות שקיימות לטענתו בדבריו של הנאשם וציין כי נוכח השינויים הרבים בגרסתו, לא ניתן לתת אמון בגרסאותיו. עוד הוסיף, כי ממארג הראיות שהובא בפני בית המשפט עולה תמונה ברורה של קצין משטרה שאחראי על אכיפה וביקורת של דרישות רישוי העסקים מבעלי מועדונים ובעלי חברות האבטחה ודרישות האבטחה מבעלי המועדונים, אשר פונה לבעלי מועדונים ובעלי חברות אבטחה שזקוקים לשירותיו, מבקש מהם כספים אותם הוא לא מחזיר, בין אם הוא קורא לזה סיוע ובין אם הלוואה ללא כוונת החזר.

ב"כ המאשימה ציין כי חלק מבעלי העסקים נותנים לנאשם את הכסף וכך נוצרת מערכת יחסים שבה לאחר מתן הכסף הם קונים את הפריווילגיה לבקש מהנאשם בקשות שונות הנוגעות לתפקידו כשומר, כאשר לחלקן הוא נעתר ופועל למילוי הבקשות ולחלקן הוא יוצר מצג שווא לפיו הוא פועל וממלא את הבקשות. ב"כ המאשימה טען כי לאחר קבלת הכספים היה מעניק לבעלי העסקים יחס מועדף שכרוך בין היתר בפעולות שקשורות לתפקידו כשומר.

אשר למסגרת המשפטית בעבירות השוחד טען ב"כ המאשימה כי מושכלות יסוד הן שכשעובד ציבור פונה ומבקש כספים מאזרחים אשר זקוקים לשירותיו או מצויים ביחסי עבודה עמו, במסגרת תפקידו כעובד ציבור, חזקה שדרש את הכספים וקיבלם כמתת שוחד לאור תפקידו ומעמדו למול תפקידים ומעמדם. אשר לעבירת הפרת אמונים טען ב"כ המאשימה כי מידת הסטייה הינה ברף הגבוה שכן המסכת המפורטת והמעשים המיוחסים לנאשם מהווים עבירות פליליות נוספות מעבר לעבירת הפרת האמונים כגון: הנפקת מידע מן המרשם הפלילי וכיוצ"ב.

ב"כ המאשימה הפנה לאישום החמישי בכתב האישום המתוקן וטען כי הנאשם מייעץ לאזרח כיצד להפר את החוק, מנסה להניא שוטר מלבצע את המוטל עליו ויוצר מערכת יחסים מעוותת עם אזרח שבה היטשטשו הגבולות בין קצין משטרה לאזרח, ולטענתו מדובר במעשים שפוגעים קשות בתדמיתה של המשטרה וחוצים את הרף הפלילי.

ב"כ המאשימה הוסיף וטען, כי גם אם יטען מי שיטען כי בכל פעולה אסורה יחידה ניתן היה לטפל במישור משמעותי בנסיבות מסוימות, הרי כאשר מדובר במספר מערכות יחסים שעיוותו וטשטשו את המותר והאסור, מעשים שהגיעו גם כדי שוחד, יש להצטברותם של הדברים אפקט גם על התגבשותה של הפרת אמונים באותן פעולות יחידות.

לסיכום טען ב"כ המאשימה כי הנאשם יצר מערכת יחסים פסולה ואסורה של "קח ותן" אשר יצרה אצל בעלי העסקים ציפייה למשוא פנים ויחס מועדף מצד הנאשם בעת ביצוע תפקידו מולם. בנסיבות אלו עתר ב"כ המאשימה להרשיע את

הנאשם בדין בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ציין כבר בתחילת הסיכומים שהגיש כי "מעולם לא עלה בבית המשפט ובחקירה ובכל דרך במשפט זה כי הנאשם פעל בניגוד עניינים כלפי בתי עסק ובעיקר לא בתי עסק של חבריו כאמור". ב"כ הנאשם הוסיף, כי לא מדובר בבעלי עסקים עבריינים אשר נזקקו לשירותי המשטרה, והדגיש כי מעולם לא עלה או נמצא כי הנאשם זייף מסמך או דו"ח או מסר דיווח כוזב, או ביצע מעשים אסורים כיוצא באלה.

בהמשך, התייחס ב"כ הנאשם באריכות לסמכויותיו של הנאשם כקצין רישוי וטען כי מי שמאשר אירועים ומגדיר סמכויות הוא בעיקר מפקד המרחב או סגנו, והפנה בין היתר לעדותו של מחליפו של הנאשם, פקד באסם חסון, אשר ציין כי הנאשם מעולם לא ביקש ממנו לפעול לטובת עסק כלשהו או לבטל פעולה כזו או אחרת כלפי מי מבעלי העסקים שהוזכרו בכתב האישום שהוגש נגד הנאשם.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם היה שריו במשבר של גירושין, נטל כל הלוואה אפשרית מהבנק, מהעבודה וממשפחתו, ולמרות זאת לא הצליח לשלם את חשבונות החשמל ולימודי ילדיו, ולכן פנה בבקשת סיוע מחברים קרובים, מפני שחשש מפתיחת הליכי הוצאה לפועל נגדו אשר יכלו להוביל לסיום העסקתו במשטרת ישראל. לדבריו, הנאשם הבטיח כי ההלוואות יוחזרו בתוך שנה בידיעה שיש לו קופת גמל שאמורה להשתחרר, אולם אישר כי הנאשם טעה בהפעלת שיקול הדעת.

ב"כ הנאשם ציין עוד כי הנאשם לא התערב לטובת בעלי העסקים שהלוו לו כספים כשפנה אליהם, וגם לאחר סיום תפקידו וכניסתו של מחליפו באסם לתפקיד, הנאשם מעולם לא התערב לטובת בעלי העסקים הללו וגם לא ביקש ממחליפו דבר כזה או אחר לטובתם. לדבריו, הנאשם הדריך חברים שפנו אליו, מה עליהם לעשות לאחר שקבלו דו"ח תנועה, או אם בקשו לקיים אירוע, ואין בכך כל פגם, וודאי לא עילה להליכים פליליים.

אשר למסגרת המשפטית טען ב"כ הנאשם כי מהראיות מתקבלת תמונה ברורה בנוגע ליחסי החברות שהיו בין אושרי גבאי והנאשם, וכי עדותו של אושרי בבית המשפט כי בעקבות הסיוע הכספי שנתן לנאשם, החל לבקש ממנו דברים כאלה ואחרים תמוהה, ולדעתו היא נובעת מרצונו "לספק את הסחורה" ולהפיל את הנאשם, בעקבות הסדר הטיעון המקל שנערך בעניינו. טענה דומה טען ב"כ הנאשם גם ביחס לעדותו של ציון מסס, אשר המעיט בעדותו בתיאור עומק היחסים החבריים שהיו בינו ובין הנאשם, ולטענתו גם הוא נהג כך בעקבות הסדר הטיעון המקל בעניינו.

ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם לא עבר עבירות שוחד ולכל היותר עסקין בעבירות של הפרת אמונים. כמו כן, הוא טען שלא ניתן להתעלם מהעובדה כי בעניינם של יתר הנאשמים אשר העידו כעדים במשפטו של הנאשם לא נשמעו ראיות וכן לא נקבעו ממצאי מהימנות, וזאת להבדיל מעניינו של הנאשם שבו התנהלו דיונים רבים, מהם עלה כי יש בסיס לטענות ההגנה ועל כן על בית המשפט לשים ליבו לכל העדויות וסיכומי ההגנה.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי עבירות השוחד ועבירות השיבוש שנרשמו לא הוכחו מעל ספק סביר ולכן יש לזכות את הנאשם מעבירות אלה. ב"כ הנאשם מתח ביקורת על התנהלותה של המאשימה בבואה לערוך עסקאות טיעון עם בעלי העסקים והוסיף כי ההסדר הינו בבחינה "טובת הנאה" לבעלי העסקים בתמורה לעדותם כנגד הנאשם. לכן, לטענתו, יש להתייחס לעדותם של בעלי העסקים כאל עדות של עדי מדינה אשר קיבלו טובת הנאה, ולא כעדי תביעה בלבד,

ובהתאם לכך לקבוע מהי ראיית הסיוע עבור כל אחד מהם.

ז. דין והכרעה - קביעת ממצאים עובדתיים

בפרק זה אקבע את הממצאים העובדתיים בכל אחד מפרטי האישום, בהתאם לראיות שהובאו במהלך המשפט, בעיקר עדויותיהם של העדים כפי שפורטו בהרחבה לעיל, וכן עדויותיהם של אנשי העסקים שיפורטו להלן, בפרטי האישום הרלוונטיים לכל אחד מהם.

אציין כבר בפתח הדיון כי לאחר שמיעת עדותו של הנאשם שבה הודה בין היתר כי קיבל את הכספים שמוזכרים בפרטי האישום הראשון והשני, וכי לא החזיר את הכספים הללו, התברר כי בשונה מהרושם שהתקבל עם קבלת המענה לכתב האישום, אין כמעט מחלוקת בין הצדדים על עיקרי העובדות שבכתב האישום, כפי שציין גם ב"כ המאשימה בתחילת סיכומיו.

עם זאת, ההבדלים בפרטים רבים בין הדברים שמסר בחקירתו במח"ש, ובין הגרסה שמסר במענה לכתב האישום, ובין שני אלו והדברים שעלו מעדותו של הנאשם בבית המשפט, מעוררים תמיהה ומשליכים גם על אמינות דבריו של הנאשם. מעבר לכך, ברור כי יש לנאשם אינטרס מובהק להרחיק את עצמו מן העבירה ככל הניתן, ולכן יש להתייחס בזהירות הראויה לדברים שמסר הנאשם בעדותו בבית המשפט. כמו כן, לא נעלמו מעיני טענותיו של הנאשם כי ביחס לעדותם של אושרי ושל ציון, מדובר בעדים שעדותם מוטה לרעת הנאשם, לאחר שנחתם עימם הסדר טיעון מקל בתיק הפלילי שנוהל נגדם בפרשה זו. על רקע האמור, אבחן עתה את הראיות ביחס לכל אחד מפרטי האישום.

האישום הראשון

בתאריך 7.12.2017 העיד העד אושרי בבית המשפט ומסר כי הוא מכיר את הנאשם במסגרת עסקיו בעיר אילת, וכי הנאשם היה מבלה במועדונים שלו. העד ציין כי בין השניים נוצר קשר של "שלום שלום" וסוג של עבודה משותפת היות והנאשם היה קצין רישוי ושוטר באילת (עמ' 151 ש' 7-10).

מערכת היחסים עם הנאשם שתוארה בעדותו של אושרי מתיישבת עם עדותו של הנאשם לפיה הכיר את אושרי כשוטר, כי לאושרי היה מועדון ועסקים נוספים בעיר, וכי קיימת ביניהם היכרות אבל לא יצאו לבלות ביחד.

העד הוסיף, כי במהלך שנת 2012, פנה אליו הנאשם בבקשה להלוואה עקב מצבו הכלכלי הירוד, וכך מתאר אושרי את תגובתו לבקשה: **"אני כאחד שתורם מאז ועד היום לקהילה בהרבה דרכים, הרגשתי צורך לעזור לו ונתתי לו הלוואה של 35 אלף שקל. בעצם לימים לאחר ההלוואה, נוצר בינינו איזה קשר כזה שהרגשתי בנוח להתייעץ איתו על דברים, לשאול על דברים"** (עמ' 151 ש' 11-14). עם זאת, הוא מציין כי חש לא בנוח עם מתן ההלוואה: **"אני בגדול לא הרגשתי בנוח עם הסיטואציה והלוויתי את הכסף ממקום של עזרה איפשהו, ומקום של אי נוחות מבחינתי"** (עמ' 252 ש' 9). בסוף עדותו, בחקירה החוזרת, הרחיב הנאשם בעניין זה וכך אמר: **"לא הרגשתי בנוח, כי החברות בינינו לא הייתה זאתי שיבוא לבקש סכום כזה או יבוא אלי עם פניה כזאת"** (עמ' 166 ש' 30).

בשלב מסוים, הבין אושרי כי הנאשם אינו יכול להחזיר לו את הכסף, ולכן חש יותר משוחרר לבקש את עזרתו של הנאשם: **"הבנתי שהכסף לא יוחזר, וזה הוביל אותנו למקום של סוג של פתיחות ואיזה עזרה. נאלצתי לשאול אותו מספר דברים או להיעזר בו במספר דברים שלימים הבנתי שזה לא נכון"** (עמ' 152 ש' 13). הנאשם אישר

בעדותו את דבריו של אושרי, הן את קבלת הסכום של 35,000 ₪ שאותו קיבל מאושרי במזומן בלובי של מלון אגמים (עמ' 152 ש' 21), והן את העובדה שלא החזיר את הסכום לאושרי, גם לאחר שהשתחררה לו קרן השתלמות.

הנאשם אישר גם כי אושרי חש בנוח לבקש את עזרתו, אולם הדגיש כי למרות שנתן לאושרי תחושה שהוא מסייע לו, בפועל הוא לא עשה דבר כדי להקל עם אושרי בעניינים שבתחום סמכותו, ואף הפעיל אמצעי אכיפה נגדו כאשר התקבלו תלונות על רעש מביתו בשעות הלילה, לא רק בכך ששלח ניידת לביתו, אלא גם בכך שהחרים את הרמקולים שגרמו לרעש, לפרק זמן לא מבוטל. עם זאת, הנאשם אישר כי מסר לאושרי את זהות המתלוננים על הרעש בביתו, וכן אישר כי פעם אחת בדק מידע מסוים ביחס למכר של אושרי לבקשתו, במאגרי המידע המשטריים.

ראוי לציין עוד בהקשר זה כי כתב האישום המתוקן נגד אושרי, ציון מסס, שמוליק אשכנזי ויונתן פורצנל, הוגש כמוצג לבית המשפט במסגרת פרשת התביעה וסומן ת/133, ואושרי אישר את כל האמור ביחס אליו בפרט האישום הראשון, ומדובר בדברים שאושרי העיד עליהם גם בעדותו בבית המשפט, שעיקרם אינו שנוי במחלוקת, ואושרי גם ע"י הנאשם.

אציין עוד כי עדותו של אושרי הייתה עקבית וקוהרנטית, ולא התרשמתי כי היה לאושרי אינטרס כלשהו להמעיט מעוצמת הקשר בינו ובין הנאשם בכדי לרצות את התביעה, בתמורה להסדר הטיעון המקל עמו, כפי שטען הנאשם. נהפוך הוא, ניכר היה בעדותו של אושרי כי הוא חש אמפתיה לנאשם, ואישר גם את החברות ביניהם, ואף התרגש כאשר התייחס למצוקה הכספית של הנאשם (עמ' 162 ש' 8). יתירה מכך, עדותו בבית המשפט ניתנה ביום 7.12.2017, כאשר גזר הדין במשפטו שבו הורשע על פי הודאתו בעבירה של מתן שוחד לנאשם, ניתן 5 חודשים קודם לכן, ביום 4.7.2017, ולכן לא היה לאושרי כל אינטרס שהוא שלא לומר את כל האמת בעדותו. לכן ראיתי לתת אמון מלא בעדותו בבית המשפט.

נוכח כל האמור אני קובע את הממצאים הבאים, שהוכחו מעל לכל ספק: בעת שהנאשם שימש בתפקיד קצין אבטחה ורישוי במשטרת אילת, הוא פנה לאושרי וביקש ממנו סכום של 35,000 ₪ בשל מצוקה כספית שנקלע אליה. זאת, כאשר מתוקף תפקידו היה הנאשם אחראי על ביקורות ואכיפה בתחום האבטחה והרישוי בעסקיו של אושרי, והמשיך בכך גם לאחר קבלת הכספים מאושרי, עד שסיים את תפקידו בפברואר 2013. הסכום האמור ניתן לנאשם כהלוואה, אולם אין חולק כי הסכום מעולם לא הוחזר לאושרי.

כמו כן, אני קובע כי בעקבות מתן ההלוואה לנאשם, וביתר שאת לאחר שהתברר כי הנאשם אינו מתכוון להחזיר את ההלוואה, פנה אושרי לנאשם בכמה הזדמנויות, לאחר שהנאשם סיים את תפקידו כקצין אבטחה ורישוי, ומונה להיות מפקד משטרת התיירות באילת, וביקש לקבל מידע אודות זהותם של אלה שהתלוננו על רעש בביתו בשלוש הזדמנויות שונות, והנאשם אכן מסר לאושרי את הפרטים שהיו ידועים לו במסגרת תפקידו במשטרה. כמו כן בהזדמנות אחת, בדק הנאשם עבור אושרי במאגר המידע המשטרי, אם אדם מסוים שאושרי מסר את פרטיו, מנוע יציאה מן הארץ.

האישום השני

פרט האישום השני מתייחס כאמור לעניינים של ציון מסס ושמוליק אשכנזי, אשר שניהם העידו ביום 6.7.2017, אולם החקירה הנגדית של ציון נמשכה גם ביום 7.12.2017. ציון התרגש בעדותו, וניכר היה כי הוא אינו מעוניין להפליל את הנאשם והוא אף ציין מספר פעמים בחקירתו הנגדית שהוא לא רוצה לפגוע בנאשם אך זו האמת. העד אף מסר כי הנאשם "אדם איכותי מאוד מאוד, עשה טעות, עשינו טעות..." (עמ' 202 ש' 3).

ציון מסר בעדותו כי טיב הקשר בינו ובין הנאשם הוא חברי מוגבל, קשר של בעל עסק וקצין משטרה. הם היו משתפים אחד את השני בעניינים האחד של השני, וזאת כאשר הם יושבים בבית העסק שלו (עמ' 164 ש' 9-11), והחברות ביניהם התפתחה על רקע יחסי העבודה בניהם (עמ' 171 ש' 32). לדבריו, גם רעייתו אלונה הכירה את הנאשם במסגרת מעורבותה בעסק של ציון (עמ' 172 ש' 27-29), וגם רעייתו שהעידה במסגרת פרשת ההגנה מסרה דברים דומים בעדותה.

כאמור לעיל, הנאשם העיד באריכות רבה על הקשר שהיה לו עם ציון, ולמעשה הוא אישר בעדותו את רוב הפרטים שמובאים בפרט האישום השני. הנאשם אישר כי קיבל מציון סכום של 3,000 ₪ במזומן לתשלום הוצאות שונות שלא היה יכול לשלם בעצמו. הנאשם אישר גם כי קיבל משמוליק סכום של 10,000 ₪, בשתי פעימות של 5,000 ₪ כל אחת, וטען כי ציון טעה כאשר טען בעדותו כי בשנת 2011 נתן 5,000 ₪ לנאשם, כאשר בפועל מי שנתן לו את הכסף במועד זה היה שמוליק אשכנזי.

ציון מסר עוד בעדותו כי במהלך שנת 2013 שוב פנה אליו הנאשם בבקשה לכסף, אך הוא לא נתן לו שום דבר (עמ' 166 ש' 6). כמו אושרי, גם ציון אישר את הדברים שהודה בהם בכתב האישום המתוקן במשפט שהתנהל נגדו בפרשה זו והדגיש כי כל הפרטים שהודה בהם הם **"אמת לחלוטין"** (עמ' 167 ש' 6). בהמשך הסביר ציון כאשר הבקשה לכסף חזרה על עצמה הבין כי מדובר במשהו לא תקין (עמ' 176 ש' 16).

ציון המשיך בעדותו וציון כי במהלך שנת 2013 ביקש מהנאשם לעבוד אצלו כשוטר סמוי בשכר (עמ' 168 ש' 29). כמו כן, ביקש מהנאשם שהמשטרה לא תבצע בדיקות במפתיע של תפוסת קהל בבית העסק שלו, והנאשם עדכן אותו שלא תהיה ביקורת (עמ' 170 ש' 31) ובהמשך אישר כי פנה אל הנאשם גם בעניינים נוספים, כמו למשל בעניין העברת תיק של חמותו במכס.

ציון הסביר את כל הבקשות שביקש מהנאשם ואת המשמעות שיש לייחס לדברים וכלשונם: **"ברור שהייתה לנו איזה שהיא מערכת שאני נתתי ואני קיבלתי עבורה..."** (עמ' 169 ש' 6). באשר לשאלה מי יזם את מתן הכסף לנאשם, מסר ציון כי הנאשם בא אליו לעסק והתחיל לספר לו על מצבו הכלכלי והבעיות שלו ואז הוא נתן לו את הכסף ולא שהוא בא מיזמתו אל הנאשם לבית שלו ונתן לו את הכסף (עמ' 186 ש' 7-8). גרסתו של ציון עולה בקנה אחד עם עדותו של הנאשם בבית המשפט, אשר לפיה ציון החליט לעזור לו לאחר שהוא סיפר לו כי נקלע למצוקה כלכלית.

ציון חזר על טיב מערכת היחסים, הסביר שרמת החברות לא היא הסיבה שבגינה נתן לנאשם כסף וביקש ממנו את הבקשות הנוגעות לתפקידו כשוטר. בהמשך הבהיר כי כך הם הדברים ועל אף שהוא לא מעוניין לפגוע בנאשם ועל אף שחזר כמה וכמה פעמים על כך שהמעמד לא רצוי ולא נעים לו (עמ' 193 ש' 17 ואילך).

בהמשך חקירתו הנגדית מיום 7.12.2017 מסר ציון כי פנה אל הנאשם גם בעניינים משטריים נוספים שנוגעים לעסקיו כגון דו"חות או התנהלות של רישוי עסקים גם אם לא ידע אם הוא יכול לעזור או לא (עמ' 136 ש' 12-14). כמו כן מסר כי הוא מכיר את הנאשם כשוטר עוד טרם היה קצין רישוי אולם טיב היחסים הוא "חבר לעבודה" (עמ' 137 ש' 17). בהמשך אישר כי לפעמים הזמין את הנאשם לעסקו לשם "הפאסון" (עמ' 138 ש' 8). בחקירתו החוזרת הבהיר העד שקצין הרישוי ואבטחה יכול להמליץ אם לסגור לו את העסק או לא (עמ' 140 ש' 31).

ניכר היה בעדותו של ציון כי העדות שנדרש להעיד בבית המשפט קשה עליו, והוא הדגיש כמה פעמים במהלך עדותו כי אכן היו לו קשרי חברות טובים עם הנאשם שאותו הגדיר כאדם איכותי מאוד, ולכן המעמד שבו הוא עד תביעה נגד

הנאשם אינה פשוטה לו, אבל הוא מחויב לאמת, ויש לו "בעיה עם לשקר" כלשונו (עמ' 193 ש' 32).

זאת ועוד, משפטו של ציון הסתיים בגזר דין יומיים קודם עדותו בפנינו, ולכן עדותו לא הייתה יכולה להשפיע בשום דרך על ההליך הפלילי שהתנהל נגדו, וודאי שלא ניתן לומר שציון ביקש לפגוע בנאשם, כמעין תמורה על הסדר הטיעון המקל שנחתם עמו. מכל הטעמים הללו, ראיתי ככלל לתת אמון רב לדברים שמסר בעדותו, במיוחד כאשר רובם המכריע אושר גם בעדותו של הנאשם בפנינו.

שותפו של ציון לפרט האישום השני, שמוליק אשכנזי, העיד אף הוא ביום 6.7.2017 בבית המשפט, וציין כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, עסק בניהול ברים ומועדונים באילת והכיר את הנאשם במסגרת עבודתו כקצין רישוי במשטרת אילת וכמי שהיה אחראי על אכיפת הדרישות להם נדרשו עסקיו (עמ' 136 ש' 15).

שמוליק ציין כי במהלך שנת 2012, הנאשם הגיע למשרדו וסיפר לו כי מצבו קשה עם אשתו (עמ' 134 ש' 1), ובפגישה נוספת כעבור זמן מה סיפר לו הנאשם על מצבו הכלכלי הקשה, שאין לו מה לאכול (עמ' 134 ש' 5). כשבוע או שבועיים לאחר מכן, קרא שמוליק לנאשם לבוא אליו לביתו, השניים ירדו לחניה התת קרקעית, ושם נתן לו שמוליק 5,000 ₪ במזומן, תוך שהוא אומר לו כי אסור שהדבר ייוודע (עמ' 134 ש' 28), ומדגיש באוזניו כי מדובר בהלוואה ולא במתנה. למרות זאת, הנאשם לא החזיר את הכסף (עמ' 135 ש' 1-2).

בהמשך ציין שמוליק כי כשהנאשם ביקש ממנו כסף, הוא היה בדילמה, מפני שמצד אחד מדובר באדם שהוא מכיר מהעבודה, שאין לו ולילדיו מה לאכול, אולם מצד שני מדובר באדם שהוא עובד מולו, ולמרות שלא איים עליו, הבקשה יצרה מצב לא נעים (עמ' 135 ש' 14-19). שמוליק הדגיש כי שקל להתחמק ולא לתת לנאשם את הכסף, מכיון שהוא ידע שהוא עושה משהו לא טוב, שאין זה נכון לתת כסף לאיש משטרה שיש לו סמכות עליו. לבסוף החליט שמוליק לתת לנאשם את הסכום שביקש, אולם לעשות זאת בדיסקרטיות (עמ' 137 ש' 10-18).

שמוליק הוסיף כי כחודש או חודשיים לאחר מכן, הנאשם פנה אליו שוב בבקשה לקבלת סיוע כספי, אך הוא הבין כי עשה טעות בכך שנתן את הכסף לנאשם (עמ' 135 ש' 21) ובעצם ניתק קשר עם הנאשם למשך שנה (שם ש' 5-9). גם עדותו של שמוליק עולה בקנה אחד עם עדותו של הנאשם כי ביקש להשיב לשמוליק את הכסף שקיבל ממנו אך שמוליק נעלם.

שמוליק ציין עוד כי הידידות עם הנאשם התפתחה במסגרת העבודה (עמ' 135 ש' 30) אולם הם לא היו חברים לא ביקרו האחד בביתו של השני, ולא נפגשו במסגרות משפחתיות. למעשה היום היחיד שהגיע אליו הנאשם לבית היה היום בו הגיע לקחת את הכסף (עמ' 136 ש' 1-10). שמוליק הוסיף, כי כאשר ישב בפגישה עם שותפיו העסקיים אושרי וציון, סיפרו שלושתם כי הנאשם פנה אליהם, אך הם לא שיתפו מי נתן וכמה נתנו (עמ' 138 ש' 4-7).

בחקירתו הנגדית חזר שמוליק על גרסתו, השיב לסניגור כי מתן הכסף היה פסול והוא הבין באותה סיטואציה שהדבר אסור, ולכן אמר לנאשם שזה יישאר בניהם. לדבריו, לא הודה בחקירתו במח"ש משום שפחד, והוא חזר והדגיש כי הודה בבית המשפט משום שבאמת נתן את הכסף ולא רק משום שרצה לשים את התיק הזה מאחוריו. גם ביחס לעדותו של שמוליק, לא מצאתי כי היה לו אינטרס כלשהו שלא למסור את כל האמת, ובהינתן העובדה כי ניתן למצוא בעדותו של הנאשם תימוכין לפרטים מהותיים בגרסתו, ראיתי ככלל לתת אמון בדברים שאמר בעדותו.

נוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי הוכח מעל לכל ספק כי הנאשם קיבל מציון סכום של 5,000 ₪ בשנת 2011, וסכום

נוסף של 3,000 ₪ בשנת 2012, והנאשם לא החזיר לציון מאומה מהכספים הללו. בעניין הסכום הראשון של 5,000 ₪, ראיתי להעדיף את גרסתו של ציון כי הוא שנתן סכום זה לנאשם בשנת 2011, על פני גרסתו של הנאשם כי סכום זה ניתן לו ע"י שמוליק. זאת מפני שלא מצאתי תימוכין לטענתו של הנאשם בעדותו של שמוליק, אשר עולה ממנה כי הוא נתן לנאשם כסף מזומן פעם אחת בלבד. כמו כן, הוכח כי בשנת 2012 הנאשם קיבל משמוליק אשכנזי סכום של 5,000 ₪ במזומן, כאשר נתינת סכום זה הוגדרה כהלואה, וגם ביחס לסכום זה, הנאשם לא החזיר מאומה לשמוליק מהכסף שקיבל ממנו.

לא הוכח האמור בסעיף 6 לפרט האישום השני, כי הנאשם קיבל משמוליק סכום נוסף של 5,000 ₪ כחודש לאחר שנתן לו סכום זה. נהפוך הוא, עולה מהראיות כי הנאשם אכן ביקש משמוליק סיוע כספי נוסף, אולם שמוליק שהכיר בטעותו כאשר נתן לנאשם את הסכום הראשון, דחה את הבקשה לקבלת סכום נוסף, ולאחר מכן התחמק מלראות את הנאשם, כדי להימנע מבקשות נוספות מסוג זה.

כמו כן, הוכח כי לאחר שציון סייע כספית לנאשם, הוא פנה אליו מעת לעת בעניינים שונים שקשורים לבתי העסק שלו וגם בעניינים אחרים מול גורמי האכיפה וביקש הקלות שונות, והנאשם יצר מצג כי הוא אכן נענה לבקשותיו של ציון, אולם לא הוכח כי כך אכן נהג בפועל. עם זאת, הוכח כי הנאשם מסר לציון פרטים אודות עסק מתחרה, כולל באשר לסידורי האבטחה בו, כפי נטען בסעיף 11(ד) לפרט האישום השני בכתב האישום המתוקן שהוגש נגד הנאשם ואחרים בפרשה זו, אשר ציון אישר נכונות הפרטים בו.

האישום השלישי

באישום זה הנאשם הודה בפה מלא כי אכן פנה לטליע שהינו בעל חברת אבטחה ועל רקע זה היה אתו בקשרי עבודה, וביקש ממנו הלואה בסך 35,000 ₪. הנאשם אף ציין כי היום הוא מבין שזה לא היה תקין, ואף הוסיף כי קיבל בהבנה את הסירוב של טליע לבקשתו, ומעולם לא התנכל לו בשל הסירוב.

גם טליע אישר את הדברים בעדותו בבית המשפט, כאשר העיד כי הנאשם ביקש ממנו הלואה והתחייב לתת לו צ'קים תמורתה, אולם הוא הרגיש שזה לא נכון לתת ולא צריך להיעשות (עמ' 173 ש' 24), ולכן דחה את הבקשה למרות אי הנעימות שהייתה כרוכה בכך. טליע ציין בעדותו כי הוא מכיר קצת את החוק ולא רצה להסתבך וגם לא רצה שהנאשם יסבך את עצמו, מפני שידע שיש חוק שאוסר עליו לתת כסף לעובד ציבור (עמ' 176 ש' 22).

נוכח האמור, אני קובע כי הוכחו מעל לכל ספק העובדות שיוחסו לנאשם בפרט האישום השלישי, כי ביקש מטליע הלואה של כמה עשרות אלפי שקלים, אולם טליע דחה את הבקשה באמתלות שונות, ודחה גם פניות נוספות של הנאשם אליו בנושא זה.

האישום הרביעי

במהלך המשפט נשמעו כמה עדויות שקשורות לפרט אישום זה, אשר פירטו בהרחבה את הרקע לביצוע העבירה של שיבוש מהלכי משפט שמיחסת לנאשם בפרט אישום זה. הדברים פורטו בהרחבה בכתב האישום, וככל הנראה התלונה שהגיש מוריס והבה נגד הנאשם במח"ש היא שהביאה לפתיחת החקירה נגד הנאשם, ולחשיפת כל העבירות שביצע הנאשם לפי הנטען בכתב האישום.

אולם לצורך קביעת ממצאים בעניין אשמתו של הנאשם בעבירה שיוחסה לו בפרט אישום זה, איני רואה מקום לפרט

את כל הרקע למערכת היחסית הסבוכה שהייתה למורים והבה עם תחנת אילת במשטרת ישראל, לאחר שמורים נאלץ לפרוש מהמשטרה. לכן אציין בתמצית כי מורים טען שהנאשם מפלה את חברת האבטחה שלו ושל בנו טל בכך שהוא מכפיש את שמה באוזני אנשים שפונים אליו, ומנחה אנשים להימנע מלעבוד עם אותה חברה.

להוכחת טענתו, שלח מורים תחקירנית שפנתה לנאשם ובקשה לקבל ממנו הנחיות ותנאים לאירוע שביקשה כביכול לעשות בחוף הדקל באילת. המפגש בין הנאשם ובין התחקירנית הוקלט על ידה, והנאשם אכן נשמע מפנה את התחקירנית לחברות אבטחה אחרות ושולל את חברת טי ביטחון של משפחת והבה, ואף נשמע מכפיש את מורים והבה עצמו. בעקבות זאת פנה מורים לתכנית עובדה שבמסגרתה שודרה כתבה נגד הנאשם, וכן הגיש תלונה במח"ש נגד הנאשם.

הטענה העיקרית כלפי הנאשם בעניין זה היא כי בפגישה שנערכה ביום 11.2.2013 בערב, בבית פרטי של חברו של יוחנן שהיה שותפו של מורים, הבהיר הנאשם למורים כי הוא חושש מהשלכות התלונה במח"ש, וביקש ממנו שיוריד את מפלס מח"ש כדי שירדו ממנו, והנאשם אף הציע כי בתמורה לכך יפעל לקדם את החברת טי ביטחון.

על מה שנאמר באותו מפגש, העיד מורים והבה, בעדותו מיום 28.3.2018, וכך תיאר את הדברים שאמר לו הנאשם באותו מפגש: **" מקס אומר לי תשמע, בוא נראה אפשר לפתור את הבעיה כשאנחנו חוזרים מהזה? אמרתי לו תשמע, הכל אפשרי אבל איך אני עושה את זה? אני לא רציתי לבוא להגיד לו אני רציתי שזה יבוא ממנו. ואז הוא אומר לי תראה, פשוט תתחמק ממח"ש חודש, חודשיים, שלושה ירדו מהסיפור הזה והכל יהיה בסדר בתמורה אנחנו נעזור לך לחזור למקום שאתה עמדת בו שאתה היית חברה מובילה..."** (עמ' 216 ש' 9 - 14).

מורים חזר על הדברים הללו גם בהמשך עדותו, כמו למשל בעמ' 219, ש' 18 - 23: **"עוד פעם אנחנו חזרנו על אותו זה, הוא אמר לי תשמע, אני סך הכל רוצה לקבל את הרפ"ק שלי אני רוצה שקט, אני שאלתי אותו מה אתה מציע, הוא אמר לי מורים אני רוצה שתירד מהתלונה... אני שאלתי אותו עוד פעם איך עושים את זה אז הוא אמר לי מה שאני אמרתי קודם. תתחמק מהם הכל יהיה בסדר"**.

עם זאת, שותפו של הנאשם יוחנן פורצנל, שהשתתף גם הוא בפגישה בווילה, לא אישר בעדותו בבית המשפט ביום 27.6.2018 כי הנאשם ביקש ממורים לבטל את התלונה במח"ש.

הנאשם התייחס בעדותו למפגש קודם שהיה לו עם מורים, כאשר מורים הגיע לתחנת המשטרה ביום 11.9.2012 כדי לברר משהו שקשור למשק הפרטי שלו, ונכנס גם למשרדו של הנאשם. הנאשם אישר כי יכול להיות ששאל את מורים באותו מפגש אם הוא פנה למח"ש, ואישר גם כי יכול להיות שאמר לו שהיה ניתן לפתור את הבעיה בלי לפנות למח"ש, אולם הנאשם שלל את הטענה כי בחן עם מורים את האפשרות שיבטל את התלונה שהגיש במח"ש (עמ' 332 ש' 29 - עמ' 333 ש' 8). בהמשך התייחס הנאשם גם לפגישה המשולשת בווילה, ושוב הכחיש כי אמר למורים שיבטל את התלונה במח"ש והוא יסייע לו לקדם את חברת האבטחה שלו (שם עמ' 18). עם זאת, הנאשם אישר כי הציע לעזור למורים וציין כי אין בכך כל פסול.

יוצא אפוא כי בעניין זה, יש לפנינו את גרסתו של מורים שהעיד כי הנאשם ביקש ממנו לפעול באופן עקיף בכדי שמח"ש ירדו מהטיפול בתלונה נגדו, ע"י כך שיתחמק ממח"ש כמה פעמים, ומול זה גרסתו של הנאשם אשר דחה את הטענה כי ביקש ממורים לבטל את התלונה במח"ש. בנסיבות אלה, כאשר אין תימוכין כלשהם לגרסתו של מורים, וכאשר הנאשם מכחיש מכל וכל את גרסתו של מורים, וכאשר ברור שלמורים היו טענות נגד התנהלותו של הנאשם, והוא טען כי הנאשם

מפלה את החברה שבניהולו לעומת חברות אבטחה אחרות, לא ניתן להסתפק בעדותו של מוריס לבדה, בלא כל תימוכין, כדי להוכיח מעל לכל ספק שאכן הנאשם ביקש ממוריס לבטל את התלונה שהגיש נגדו במח"ש.

התוצאה היא אפוא כי אני קובע שלא עלה בידי המאשימה להוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט פלילי, כי הנאשם ביקש ממוריס לבטל את התלונה שהגיש נגדו במח"ש.

האישום החמישי

פרט אישום זה מייחס לנאשם עבירות של שיבוש מהלכי משפט והפרת אמונים, בגין פעולות שונות שעשה לבקשת מכר שלו בשם אהרון עמנו, ובכלל זה ניסה בלא הצלחה לשוחח עם שוטר תנועה שרשם דו"ח לעמנו, לאחר שעמנו התקשר לנאשם והלין בפניו שהדו"ח אינו מוצדק. לאחר מכן, הנאשם יעץ לעמנו לשלם את הדו"ח בהקדם מפני שיכול להיות שזה ימנע את עדכון הנקודות. כמו כן אותו עמנו פנה בכמה הזדמנויות לנאשם ושאל אותו אם משטרת התנועה או משטרת ההגירה פעילות באזור שלו, ובכמה מקרים הנאשם בדק והשיב לו על מה ששאל.

עמנו העיד בבית המשפט ביום 9.5.2018, וציין כי יש לו מסגריה, וכי העסיק גם עובדים זרים, ולכן היה בקשר ישיר עם משטרת ההגירה, ואף קיבל מהם אישור להעסיק עובד רומני לפרק זמן מוגבל, שאחריו יעזוב את הארץ, וכך היה (עמ' 203 ש' 22 ואילך). לדבריו, כמה פעמים שאל את הנאשם אם שוטרים של משטרת ההגירה נמצאים באילת והוא היה משיב לו, אולם בדרך כלל העובדים עצמם היו יודעים אם משטרת ההגירה נמצאת, ולא היו מגיעים לעבודה כשידעו ששוטרי משטרת ההגירה פועלים באילת. כמו כן היו פעמים ששאל את הנאשם אם יש שוטרי תנועה בעיר, אבל הוא שאל על כך גם שוטרים אחרים (עמ' 208 ש' 23) וגם את חותנו שהיה נהג מונית: **"אבל חמי לשעבר הוא גם נהג מונית, וגם הוא היה אומר לי 'תשמע, יש מבצע, יש זה' הם היו יודעים. אבל אני הייתי ירוצה לבדוק, הייתי מתקשר אליו שואל אותו 'יש, אין' שאני אדע..."** (עמ' 209 ש' 7).

עמנו העריך ששאל את הנאשם 3 פעמים ביחס לשוטרי תנועה ו-5 פעמים ביחס למשטרת ההגירה (שם ש' 1 - 3), והוסיף כי שאל גם שוטרים אחרים וגם הם נהגו להשיב לו, ובלשונו: **"הוא היה אומר לי ועוד עשרים, זה לא רק הוא..."** (שם ש' 23). עמנו סיפר עוד על פעם אחת שקיבל דו"ח, לא מוצדק לטענתו, משוטר תנועה חדש שסירב לשמוע אותו. לכן הוא התקשר לנאשם וביקש שישוחח עם השוטר, אולם השוטר סירב לדבר עם הנאשם. לאחר שקיבל את הדו"ח, התקשר שוב לנאשם, והנאשם אמר לו **"תבוא תשלם את הדו"ח ואז אולי לא יספרו הנקודות"**, אולם הוא החליט לא לשלם את הדו"ח, והוא **"תקוע עם זה עד היום"** כלשונו (עמ' 207 ש' 8). לדבריו, היו פעמים שקיבל דו"חות לא מוצדקים, ונהג להתקשר לשוטרים שהוא מכיר כדי שיעזרו לו **"והיו בהרבה מקרים שהבנאדם החליט לשמוע ולא קיבלתי את הדו"ח..."** (עמ' 212 ש' 14).

בהמשך שב עמנו וציין כי היה מקבל מידע על פעילות משטרת התנועה מגורמים רבים: **"... כי גם היינו מקבלים מידע מאנשים. תשמע, זו עיר קטנה, כולם מכירים אותנו. אז למשל כמו שהיום, עד היום חמי לשעבר מתקשר אלי אומר 'תקשיב, יש מבצע, יש זה' זה בגלל לא שאנחנו מפחדים או שאני עושה איזו עבירה, פשוט לא בא לי שיעצרו אותי למה אני יודע ששורפים לי שעה. ושעה של חמישה פועלים זה כסף בשבילי, מפה בא כל העניין..."** (עמ' 214 ש' 17 - 21).

בחקירה הנגדית ציין עמנו כי הנאשם מעולם לא ביקש תמורה כלשהי על הדברים שמסר לו, וכן אישר כי תמיד היה לו מידע מוקדם לפני שהתקשר לנאשם ביחס למשטרת ההגירה (עמ' 219 ש' 6). בהמשך הבהיר עמנו כי ביקש לדעת על

נוכחות משטרת ההגירה לא בכדי להתחמק ממנה, אלא בכדי לדעת את הסיבה לכך שעובדים זרים לא היו מגיעים לעבודה אצלו, ואצל קבלנים אחרים שעבדו איתם, מפני שהעובדים הזרים היו בדרך כלל יודעים מראש על פעילות של משטרת ההגירה.

כאמור לעיל, הנאשם נחקר על כך בעדותו בבית המשפט, וציין כי ביקש לסייע לעמנו מטוב לב בלבד, ולא קיבל שום תמורה עבור זה. הנאשם הדגיש בעדותו כי אף פעם לא מסר לעמנו מידע על פעילות של משטרת ההגירה או של משטרת התנועה, גם אם לפעמים יצר מצג כלפי עמנו כי הוא מוסר לו מידע כזה, רק בכדי להרחיק אותו מעליו: "... **אני בחיים לא נתתי לו מידע כי א' אני לא יכול, ב' רק לנער ממני אותו עם השאלות וזה מה שהיה**" (עמ' 346 ש' 6).

בעניין זה ראיתי לתת אמון מלא בגרסתו של הנאשם, אשר מתיישבת גם עם הדברים שאמר עמנו בעדותו, מהם עולה כי המידע שביקש מהנאשם לא היה מידע פנימי שהגיע אליו במסגרת תפקידו כשוטר, אלא מדובר במידע שאותו קיבל גם ממקורות אחרים, כמו נהגי מוניות ואנשים אחרים, ביחס למשטרת התנועה, ומידע שהיה קיים כבר בידי העובדים הזרים ביחס למשטרת ההגירה, אשר בגללו נמנעו מלהגיע לעבודה בימים שבהם ידעו על פעילות משטרת ההגירה באילת.

האישום השישי

בפרט אישום זה נטען כי הנאשם בעת שהיה עדיין בתפקיד קצין רישוי ואבטחה, ביקש מאבי מסס שהיה בעל חברת אבטחה שנזקק מדי פעם לאישורים משטריים במסגרת עבודתו, עזרה בסך 30,000 ₪, מפני שנוא נתון בקשיים כלכליים. אבי העיד על בבית המשפט ביום 6.7.2017, וציין כי הכיר את הנאשם במסגרת עבודתו וכי ההיכרות ביניהם היא מקצועית בלבד. לדבריו, הנאשם ביקש להיפגש אתו ובפגישה סיפר לו על קשייו הכלכליים, וביקש ממנו שיעזור לו: **"... סיפר לי את הסיפור, פשוט, בצורה מאוד ישירה, ביקש אם אני יכול לעזור לו ב-30 אלף שקל, שהוא יחזיר אותם..."** (עמ' 151 ש' 23). עם זאת, בהמשך עדותו, הבהיר אבי כי **"... בשום שלב של השיחה לא עלה שהוא יחזיר את הכסף, איך הוא יחזיר את הכסף, לא הגעתי בכלל למקום הזה, יותר מזה, יותר מזה, לי היה ברור שהכסף הזה לא יחזור, בצורה מאוד ברורה"** (עמ' 153 ש' 17 - 19).

אבי העיד כי הבין שיש לו בעיה עם הבקשה בגלל מתכונת עבודתו היום יומית עם הנאשם, וחיפש להתחמק מהדרישה הזאת כי היה ברור לו שמדובר בדבר לא תקין (עמ' 151 ש' 25-30). לכן, השיב לנאשם כי הוא נמצא במצב כלכלי לא טוב, ויבדוק ויחזור אליו. לאחר הפגישה, הנאשם פנה אליו פעם או פעמיים ושאל מה עם הכסף והוא התחמק מלהשיב לו, ובכך נגמר הסיפור מבחינתו (עמ' 152 ש' 1-5). לדבריו, לאחר שהעד לא נתן את הכסף לנאשם, הנאשם ניתק ממנו קשר אולם לא גרם לו נזק בשל כך (עמ' 155 ש' 30 ואילך).

הנאשם עצמו אישר בעדותו את עיקרי הדברים שמסר אבי, ובכלל זה כי הכיר את אבי מסס שהיה בעל חברת אבטחה, במסגרת עבודתו במשטרה, על רקע מקצועי בלבד. עם זאת, כשנשאל אם נפגש עם אבי בבית קפה וביקש ממנו עזרה של 30,000 ₪, השיב הנאשם כי הוא לא ביקש עזרה מאבי, אלא אבי הציע לו הלוואה ביוזמתו, כשראה שהוא נמצא במצוקה כלכלית, ועמד על גרסה זו, גם כשהוטח בפניו כי בחקירתו במח"ש אישר שהוא פנה לאבי בבקשה לעזרה כספית.

בעניין זה, גרסתו של אבי כי הנאשם יזם את בקשת העזרה ממנו נראית סבירה יותר בעיניי, וגרסתו של הנאשם כי אבי הציע לו עזרה ביוזמתו איננה סבירה, מפני שמדובר בפגישה שהתקיימה ביוזמתו של הנאשם, ויתירה מכך, אם אכן אבי

הציע ביוזמתו עזרה כספית לנאשם, מה מנע ממנו לפעול בהתאם? העובדה שבסופו של דבר אבי לא נתן כסף לנאשם, מתיישבת יותר עם גרסתו כי הנאשם הוא שביקש ממנו עזרה כספית של סכום לא מבוטל, וכך אני קובע כממצא עובדתי בעניין זה.

ח. דיון והכרעה - אשמתו של הנאשם בעבירות שמיוחסות לו בכתב האישום

1. עבירות השוחד

המסגרת הנורמטיבית

להלן סעיפי החוק הנוגעים לענייננו ביחס לעבירות השוחד שמיוחסות לנאשם:

290. (א) עובד הציבור הלוקח שוחד בעד פעולה הקשורה בתפקידו, דינו - מאסר עשר שנים או קנס...

דר

293. אין נפקא מינה בשוחד -

- (1) אם היה כסף, שווה כסף, שירות או טובת הנאה אחרת;
- (2) אם היה בעד עשיה או בעד חדילה, השהיה, החשה, האטה, העדפה או הפליה לרעה;
- (3) אם היה בעד פעולה מסויימת או כדי להטות למשוא פנים בדרך כלל;
- (4) אם היה בעד פעולה של הלוקח עצמו או בעד השפעתו על פעולת אדם אחר;
- (5) אם ניתן מידי הנותן או באמצעות אדם אחר; אם ניתן לידי הלוקח או לידי אדם אחר בשביל הלוקח; אם לכתחילה או בדיעבד; ואם הנהנה מן השוחד היה הלוקח או אדם אחר;
- (6) אם תפקידו של הלוקח היה של שררה או של שירות; אם היה קבוע או זמני ואם כללי או לענין מסויים; אם מילוי היה בשכר או בלי שכר, אם בהתנדבות או תוך קיום חובה;

[תשכ"ד]

- (7) אם נלקח על מנת לסטות מן השורה במילוי תפקידו או בעד פעולה שעובד הציבור היה חייב לעשותה על פי תפקידו.

הוראו

294. (א) המבקש או המתנה שוחד, אף שלא נענה, כמוהו כלוקח שוחד.

(ב) המציע או המבטיח שוחד, אף שנדחה, כמוהו כנותן שוחד.

(ג) מי שמועמד לתפקיד אף שעדיין לא הוטל עליו, ומי שהוטל עליו תפקיד אף שעדיין לא התחיל במילוי, כמוהו כממלא את התפקיד.

(ד) במשפט על שוחד לא ייזקק בית המשפט לטענה -

עמוד 43

- (1) שהיה פגם או פסול בהטלת התפקיד על הלוקח, במינויו או בבחירתו;
- (2) שהלוקח לא עשה או אף לא התכוון או לא היה מוסמך או רשאי לעשות את הפעולה.

ביחס ליסוד העובדתי של העבירה, נקבע בפסיקה כי "היסוד העובדתי של עבירת השוחד כולל שלושה רכיבים: הראשון, כי נוטל השוחד יהיה עובד ציבור; השני, קבלת מתת על ידי עובד הציבור; השלישי, כי המתת היה בעד פעולה הקשורה לתפקידו של עובד הציבור" (ע"פ 766/07 ברק כהן נ' מדינת ישראל (19.11.2007) פס' 15).

ואילו היסוד הנפשי דורש מודעות בפועל לרכיבים העובדתיים של העבירה, וכך נוסחה ההלכה בנושא זה בעניין **בן עטר** (ע"פ 1877/99 מדינת ישראל נ' **בן עטר** (6.9.1999), פס' 14 לחוות דעתו של השופט זמיר), ובשל חשיבות הדברים אביאם כלשונם:

מהו אפוא היסוד הנפשי הנדרש בעבירה של לקיחת שוחד? התשובה העולה מן הפסיקה היא, שבלקיחת שוחד, כמו בעבירות התנהגות בדרך-כלל, נדרשת מודעות לטיב המעשה ולקיום הנסיבות, משמע לרכיבים העובדתיים של העבירה. מכאן, שהמודעות הנדרשת מעובד הציבור היא שהוא לוקח מתת, בלשונו של סעיף 290 לחוק העונשין, "בעד פעולה הקשורה בתפקידו". מה פירוש? עובד הציבור צריך להיות מודע לכך שהמתת ניתנת לו בקשר למילוי תפקידו, כלומר: שהיא לא ניתנה לו, ולא הייתה ניתנת לו, כאדם פרטי, אילולא היה נושא באותו תפקיד. בעצם, המודעות הנדרשת מלוקח השוחד מתייחסת לכוונה של נותן השוחד: זוהי כוונה לתת מתת לעובד הציבור בעד פעולה הקשורה בתפקידו. במודעות הנותן טמונה השחיתות של הלוקח. מודעות זאת נלמדת בדרך-כלל מנסיבות המקרה. היא מתבססת על חזקה שבעובדה, הנובעת מניסיון החיים, כי מתת לעובד הציבור מאת אדם הנמצא עמו בקשר רשמי, ניתנת בעד פעולה הקשורה לתפקידו. מכאן נובעת גם חזקה שבעובדה (הניתנת, כמובן, לסתירה) כי עובד הציבור הלוקח מתת כזאת מודע לכך שהמתת ניתנת לו בעד פעולה הקשורה בתפקידו. מודעות זאת יכולה להתבטא, לפי סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין, גם בעצימת עיניים מצד עובד הציבור.

הפירוט הנרחב שקיים בסעיפי עבירת השוחד שבחוק העונשין, מלמד על הפרשנות המרחיבה שנתן המחוקק לעבירה זו, ועל החשיבות הרבה של האינטרס הציבורי שעומד ביסודה של עבירה זו, של הבטחת טוהר המידות וניקיון הכפיים בשירות הציבורי. וכך נוסחו הדברים בעניין **בן עטר** הנ"ל ע"י השופט שטרסברג כהן:

[...] מעשה שוחד הוא במהותו פעולה במצב של ניגוד עניינים. מטרתו של מתן שוחד היא לגרום לכך שבעת ביצוע התפקיד הציבורי, יעמוד לנגד עיניו של עובד הציבור אינטרס של אדם שאת טובתו הוא מבקש ולא אינטרס של הציבור שעובד הציבור משמש כנאמנו. מעשה השוחד טומן בחובו סכנת השחתת מערכת המינהל הציבורי והסתתה לפעול שלא על-פי קריטריונים ענייניים, שלא על-פי הנורמות הראויות למינהל ציבורי תקין ושלא על-פי החוק. מעשה השוחד משחית את מידות עובדי הציבור ופוגע ברקמה העדינה של מערכת היחסים בין הפרט ובין עובד הציבור

המושטת על הגנות, ענייניות, אי-משוא פנים ושוויון. הוא נוגס בתשתית המבנה החברתי ופוגע באמון הציבור במינהל, שהוא יסוד הכרחי לקיומה של חברה מתוקנת [...]

מן הכלל אל הפרט

כאמור לעיל בראשית דברינו, כתב האישום מייחס לנאשם ארבע עבירות של לקיחת שוחד, לפי סעיף 290 לחוק העונשין, כאשר בפרטי האישום הראשון והשני הנאשם קיבל בפועל את הכספים שביקש מנותני השוחד, אושרי גבאי בפרט האישום הראשון, וציון ושמוליק בפרט האישום השני; ואילו בפרטי האישום השלישי והשישי, הנאשם לא קיבל את הכספים שביקש, ולכן ציינתי לעיל כי עבירות השוחד בפרטי אישום אלה הן לפי סעיף 290 ביחד עם סעיף 294(א) לחוק העונשין אשר קובע כי **"המבקש או המתנה שוחד, אף שלא נענה, כמוהו כלוקח שוחד"**.

לעצם העניין, לפי הממצאים העובדתיים שקבעתי לעיל ביחס לפרטי האישום השונים, הנאשם קיבל מאשרי גבאי 35,000 ₪ במזומן כאמור בפרט האישום הראשון; וכן קיבל מציון 8,000 ₪ בשתי פעימות, האחת של 5,000 ₪ בשנת 2011, והשנייה של 3,000 ₪ בשנת 2012, ובנוסף קיבל משמוליק 5,000 ₪ נוספים בשנת 2012, כל זאת במזומן, כאמור בפרט האישום השני, כאשר את כל הכספים הללו, אף שנטען כי ניתנו כהלוואה, הנאשם מעולם לא השיב למי שנתנו לו כספים אלו. כמו כן, הנאשם ביקש מטליע פנדי 30,000 ₪ כאמור בפרט האישום השלישי, וכן ביקש סכום זהה מאבי מסס כאמור בפרט האישום השישי, ובשני המקרים הללו טליע ומאבי לא נענו לבקשתו, והוא לא קיבל מהם את הכסף שביקש.

אין חולק שהנאשם היה עובד ציבור בעת שקיבל את הכספים הללו, ואין חולק גם כי מי שנתנו לו את הכספים הללו היו אנשי עסקים שהיו בקשרי עבודה עם הנאשם ונזקקו לשירותיו במסגרת תפקידו כקצין רישוי ואבטחה במשטרת אילת. מדובר בכספים שניתנו לבקשת הנאשם, במסגרת קשרי העבודה שהיו לו עם אותם אנשי עסקים, ובכך התקיימו כל הרכיבים הנדרשים לקיומו של היסוד העובדתי הנדרש בעבירה זו. גם הבקשות שביקש הנאשם מטליע ומאבי מסס התבקשו במסגרת קשרי העבודה בינו כאיש ציבור בתפקיד שמילא, וביניהם כאנשי עסקים שנזקקו לשירותיו במסגרת תפקידו, וכפי שנקבע בחוק, די בעצם הבקשה של איש ציבור לקבלת מתת, גם אם לא נענתה, כדי לבסס הרשעה בעבירה של לקיחת שוחד.

באשר ליסוד הנפשי, אני סבור כי מדובר בנסיבות שבהן קיימת במלוא תוקפה **"חזקה שבעובדה, הנובעת מניסיון החיים, כי מתת לעובד הציבור מאת אדם הנמצא עמו בקשר רשמי, ניתנת בעד פעולה הקשורה לתפקידו. מכאן נובעת גם חזקה שבעובדה (הניתנת, כמובן, לסתירה) כי עובד הציבור הלוקח מתת כזאת מודע לכך שהמתת ניתנת לו בעד פעולה הקשורה בתפקידו..."**, כאמור בעניין **בן עטר** שנזכר לעיל. לא רק שהנאשם לא סתר את החזקה האמורה, אלא שהנאשם אף הודה בפה מלא בעדותו בבית המשפט, כי בדיעבד הוא מבין שהתנהלותו בכך שביקש מתת כספי, בהיותו איש ציבור, מאנשי עסקים שנזקקים לשירותיו, אינה תקינה, כפי שפירטתי לעיל, בעת סקירת עדותו של הנאשם.

נוכח כל האמור, משבאתי לכלל מסקנה כי התקיימו בנסיבות שלפנינו, גם היסוד העובדתי, וגם היסוד הנפשי, הנדרשים להרשעה בעבירה של לקיחת שוחד, בכספים שביקש וקיבל מאשרי, מציון ומשמוליק, בפרטי האישום הראשון והשני, ובבקשות שביקש ולא נענה מטליע ומאבי מסס, בפרטי האישום השלישי והשישי, התוצאה היא שאני מרשיע את הנאשם בארבע עבירות של לקיחת שוחד שיוחסו לו בפרטי האישום הראשון, השני, השלישי והשישי, לפי סעיף 290 לחוק

העונשין, כאשר ביחס לפרטי האישום השלישי והשישי, יש לצרף לסעיף האמור, גם את סעיף 294(א) לחוק העונשין.

2. העבירות של הפרת אמונים

העבירות של הפרת אמונים יוחסו לנאשם במצורף לעבירות השוחד, למעט ביחס לפרט האישום החמישי שבו אדון בנפרד. העבירה מזכרת בסעיף 284 לחוק העונשין, אשר זה לשונו:

מרמה
[140/א]

"עובד הציבור העושה במילוי תפקידו מעשה מרמה או הפרת אמונים הפוגע בציבור, אף אם לא היה במעשה משום עבירה אילו נעשה כנגד יחיד, דינו - מאסר שלוש שנים".

מדובר בעבירה שדומה במהותה לעבירת השוחד, וכבר נפסקה ההלכה מקדמת דנא, ביחס לעבירה של הפרת אמונים בנוסחה הקודם, כי **"אין להאשים ולהרשיע עובד ציבור גם בלקיחת שוחד וגם בהפרת אמון הציבור: נ לקח שוחד, ואפילו סטה מן השורה תמורתו. הרי הפרת חובת נאמנותו מובלעת ונכללת בתוך עבירת השוחד. רק אם לא הוכחה לקיחת השוחד - כלומר: לחלופין - והוכחה סטיה מן השורה במילוי התפקיד הציבורי שיש בה משום הפרת חובת הנאמנות, רק אז מן הראוי להאשים ולהרשיע בעבירה לפי סעיף 140 הנ"ל..."** (ע"פ 511/73 יחזקאל נ' מדינת ישראל פ"ד כט(1) 32, 34). כך גם קבע קדמי בספרו **על הדין בפלילים** (חלק שלישי, מהדורת 2006) בעמ' 1681 כי **"ככלל, אין להאשים ולהרשיע גם בשוחד וגם בהפרת אמונים - שאלה הם אישומים חילופיים על פי טיבם"**.

בנסיבות שלפנינו, לא מצאתי הצדקה מדוע לחרוג מהכלל האמור, ולכן לא מצאתי מקום להרשיע את הנאשם בעבירות של הפרת אמונים בנוסף לעבירות השוחד שבהן הורשע בפרטי האישום הראשון, השני, השלישי והשישי.

אשר לעבירה של הפרת אמונים שיוחסה לנאשם בפרט האישום החמישי, העבירה בסעיף זה מיוחסת לנאשם בשל כך שבכמה פעמים השיב למכרו אהרון עמנו ששאל אותו אם מתקיימת פעילות של משטרת התנועה או פעילות של משטרת ההגירה. הנאשם הכחיש את הדברים בעדותו והדגיש כי אף פעם לא מסר לעמנו מידע על פעילות של משטרת ההגירה או של משטרת התנועה, גם אם לפעמים יצר מצג כלפי עמנו כי הוא מוסר לו מידע כזה, רק בכדי להרחיק אותו מעליו.

צינתי לעיל, כי בעניין זה ראיתי לתת אמון מלא בגרסתו של הנאשם, אשר מתיישבת גם עם הדברים שאמר עמנו בעדותו, מהם עולה כי המידע שביקש מהנאשם לא היה מידע פנימי שהגיע אליו במסגרת תפקידו כשוטר, אלא מדובר במידע שאותו קיבל גם ממקורות אחרים, כמו נהגי מוניות ואנשים אחרים, ביחס למשטרת התנועה, ומידע שהיה קיים כבר בידי העובדים הזרים ביחס למשטרת ההגירה, אשר בגללו נמנעו מלהגיע לעבודה בימים שבהם ידעו על פעילות משטרת ההגירה באילת.

בנסיבות אלה, אני סבור כי קיים ספק אם מדובר במידע שהגיע לנאשם בתפקידו כשוטר. נוכח האמור, ומאחר והנאשם הכחיש כי מסר מידע כזה לעמנו, וטען כי יצר מצג כאילו הוא מוסר מידע כזה, בכדי להרחיק מעליו את טרדנותו של עמנו, וראיתי לתת אמון בדבריו של הנאשם בעניין זה, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק, מהעבירה של הפרת אמונים שיוחסה לו בפרט האישום החמישי.

3. העבירות של שיבוש מהלכי משפט

עבירות של שיבוש מהלכי משפט יוחסו לנאשם בפרט האישום הרביעי ובפרט האישום החמישי. ביחס לפרט האישום הרביעי, קבעתי בפרק של קביעת הממצאים, כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח את היסוד העובדתי של העבירה, כי הנאשם ביקש ממוריס והבה לבטל את התלונה שהגיש נגדו במח"ש, ולכן אני מזכה את הנאשם מעבירה זו, ביחס לפרט האישום הרביעי.

באשר לפרט האישום החמישי, המאשימה ככל הנראה מבקשת לטעון כי העובדה שהנאשם יעץ לעמנו לשלם בהקדם את הקנס שהושת עליו בדו"ח התנועה שקיבל, מפני שיכול להיות שזה ימנע את עדכון הנקודות לחובתו, מהווה עבירה של שיבוש מהלכי חקירה, ומדובר בטענה שמוטב היה אלמלא נטענה. זאת, מפני שלא מתקבל על הדעת שכאשר קצין משטרה מייעץ למי שפונה אליו לשלם בהקדם קנס שהוטל עליו בגין עבירת תעבורה, יהיה בכך עבירה פלילית, גם אם בשל תשלום הקנס, ייתכן ולא יעודכן רישום הנקודות. אם אכן כך, והדבר לא הוכח, מדובר בתקלה של המשטרה, שלא ניתן לזקוף אותה לחובתו של הנאשם, ובוודאי שלא הוכחה בנסיבות אלה הכוונה הנדרשת בעבירה זו **"בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין"**.

נוכח האמור, הנאשם מזכה מהעבירה של שיבוש מהלכי משפט, גם ביחס לפרט האישום החמישי.

ט. סוף דבר

סוף דבר, נוכח כל האמור לעיל, התוצאה היא שאני מרשיע את הנאשם בעבירות של קבלת שוחד שיוחסו לו בפרטי האישום הראשון, השני, השלישי והשישי, ומזכה את הנאשם מהעבירות של הפרת אמונים שיוחסו לו בפרטי אישום אלה.

כמו כן, אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהעבירה של הפרת אמונים שיוחסה לו בפרט האישום החמישי.

כמו כן, אני מזכה את הנאשם מהעבירות של שיבוש מהלכי משפט שיוחסו לו בפרטי האישום הרביעי והחמישי.

ניתנה והודעה היום ו' אייר תשפ"א, 18/04/2021 במעמד הנוכחים.

אהרון משניות, שופט